

ภาคผนวก

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ที่ ศธ 0521.2.08/316

วิทยาลัยอิสลามศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ถนนเจริญประดิษฐ์ ตำบลรูสะมิแล
อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ข้อมูลเพื่อการวิจัยสำหรับนักศึกษาปริญญาโท

เรียน

เนื่องด้วย นางสาวอัลสุดา บินดีฮารุน นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาอิสลามศึกษา (อุศุลุดดีน) วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “วิธีการคะอะวะฮ์ขององค์กรมุสลิมะฮ์ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร” โดยมี คร.ซาฟีอี อาดำ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

วิทยาลัยอิสลาม ศึกษาพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีคุณสมบัติเหมาะสม จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านได้โปรดให้ข้อมูล เพื่อดำเนินการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(นายชูโชะ คาละ)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอิสลามศึกษา

สำนักงานเลขานุการ วิทยาลัยอิสลามศึกษา

โทรศัพท์ 086-9623163

โทรสาร 073-3348726

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

Prince of Songkhla University
Pattani Campus

แนวคำถามในการสัมภาษณ์ระดับลึก

การวิจัยเรื่อง : วิธีการตะอวะฮุขององค์กรมุสลิมะฮ์ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้และ
กรุงเทพมหานคร

ชั้นนำ

1. สนทนาสร้างความคุ้นเคยก่อน จากนั้นจึงขออนุญาตทำการสัมภาษณ์
2. อธิบายวัตถุประสงค์ในการขอสัมภาษณ์
3. ขออนุญาตบันทึกการสัมภาษณ์

ขั้นตอนการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยพิจารณาเลือกใช้คำถามต่อไปนี้ โดยปรับให้เหมาะสมกับสถานการณ์จริงขณะ
สัมภาษณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งเป็นแกนนำในองค์กรมุสลิมะฮ์ จำนวน 11 ท่าน จากกลุ่ม
ตัวอย่างทั้งหมด 6 องค์กร

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	หมายเหตุ/จดบันทึกสั้นๆ
1	พื้นฐานทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	
	1.1 ขอความกรุณาท่านแนะนำตัว (ชื่อ -สกุล และ ภูมิลำเนา)	
	1.2 ขอความกรุณาบอกสถานภาพและอายุของท่าน	
	1.3 ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพอะไร	
	1.4 ท่านสำเร็จการศึกษาในระดับและ สถาบันการศึกษาใด (ทั้งสายศาสนาและสามัญ)	
	1.5 ท่านสังกัดองค์กรหรือกลุ่มใดและดำรงตำแหน่งอะไรในองค์กร	
2	สภาพทั่วไปขององค์กร	
	2.1 องค์กรของท่านก่อตั้งมาแล้วกี่ปี	
	2.2 โครงสร้างการบริหารองค์กรเป็นอย่างไร	

	2.3 องค์กรของท่านมีการร่วมมือหรือประสานงานกับองค์กรอื่นๆ หรือไม่อย่างไร	
	2.4 องค์กรของท่านได้รับการสนับสนุนหรือการช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นหรือไม่อย่างไร	
3	แนวคิดเกี่ยวกับการตะอวะฮฺและวิธีการตะอวะฮฺ	
	3.1 ท่านคิดว่าการทำงานเป็นองค์กรหรือญะมาอะฮฺเป็นสิ่งจำเป็นหรือไม่ในสังคมปัจจุบัน	
	3.2 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการตะอวะฮฺของมุสลิมะฮฺในรูปแบบขององค์กร	
	3.3 ท่านคิดว่าจำเป็นหรือไม่ที่จะศึกษาวิธีการต่างๆ ในการตะอวะฮฺ	
	3.4 องค์กรของท่านมีวิธีการในการตะอวะฮฺอย่างไรบ้าง	
4	วิธีการตะอวะฮฺขององค์กร	
	4.1 วิธีการเสริมสร้างกำลังใจและการให้คำปรึกษา	
	4.1.1 องค์กรของท่านได้ใช้วิธีการเสริมสร้างกำลังใจและการให้คำปรึกษาในการตะอวะฮฺหรือไม่อย่างไร	
	4.1.2 มีการจัดกิจกรรมหรือโครงการใดที่เป็นรูปธรรมจากวิธีการดังกล่าวหรือไม่	
	4.1.3 องค์กรของท่านใช้วิธีการดังกล่าวกับกลุ่มเป้าหมายใดบ้าง	
	4.1.4 การตอบสนองของกลุ่มเป้าหมายจากการใช้วิธีการเสริมสร้างกำลังใจและการให้คำปรึกษาที่องค์กรของท่านได้ดำเนินการเป็นอย่างไรบ้าง	
	4.2 วิธีการเผยแพร่วิชาการอิสลาม	
	4.2.1 องค์กรของท่านมีการเผยแพร่วิชาการอิสลาม	

	หรือไม่อย่างไร	
	4.2.2 วิธีการเผยแพร่วิชาการอิสลามในองค์กรของท่านมีลักษณะอย่างไร	
	4.2.3 องค์กรของท่านมีการใช้เทคโนโลยีในการเผยแพร่วิชาการอิสลามหรือไม่อย่างไร	
	4.2.4 องค์กรของท่านมีแผนระยะยาวในการเผยแพร่วิชาการอิสลามหรือไม่อย่างไร	
	4.3 วิธีการส่งเสริมคุณธรรมดีและการห้ามปรามสิ่งชั่วร้าย	
	4.3.1 องค์กรของท่านมีวิสัยทัศน์หรือนโยบายการส่งเสริมคุณธรรมดีและการห้ามปรามสิ่งชั่วร้ายหรือไม่อย่างไร	
	4.3.2 มีกิจกรรมหรือโครงการใดบ้างในองค์กรของท่านที่เป็นลักษณะของการส่งเสริมคุณธรรมดีและการห้ามปรามสิ่งชั่วร้าย	
	4.3.3 กลุ่มบุคคลใดที่ทางองค์กรส่งเสริมคุณธรรมดีและการห้ามปรามสิ่งชั่วร้ายมากที่สุด	

ภาคผนวก ค

ข้อมูลการถอดเทปการสัมภาษณ์

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ถอดเทปการสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ 1: ชนรมสตรีมุสลิมปัตตานี

ผู้ให้สัมภาษณ์: คุณสุวรรณา สาแม

ตำแหน่ง: ประธานชมรมสตรีมุสลิม

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2556

ผู้วิจัย : อยากให้ กะพะฮุช่วยแนะนำชื่อสกุล
ภูมิลำเนา น้อย ค่ะ สถานภาพแล้วก็อายุด้วย
ค่ะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ชื่อ สุวรรณา สาแม นามสกุล
เดิมคือ ยี่หวังกอ ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนพัทลุง
โอนย้ายมาอยู่ที่ปัตตานี ปีนี้ก็ปีที่ 15

ผู้วิจัย : สถานภาพแต่งงานแล้วนะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ค่ะ แต่งงานแล้วค่ะ มีลูก
สองคน ส่วนอายุตอนนี้ 42 ปี

ผู้วิจัย : ตอนนี้อยู่ประกอบอาชีพอะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เป็นข้าราชการครูอยู่โรงเรียน
ประถมแห่งหนึ่ง อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี

ผู้วิจัย : กะพะฮุจบสามัญที่ไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จบม. 6 ที่โรงเรียน
ศาสนูปถัมภ์ปากพะยูน แล้วก็ปริญญาตรี มอ.
ปัตตานี วิชาเอกประถมศึกษา แล้วก็ปริญญา
โท มอ.ปัตตานี สาขาวิชาการประถมศึกษา
ต่างกันอยู่นิดหน่อยอะนะ

ผู้วิจัย : แล้วศาสนาละคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จบ ม.6 หลักสูตรบูรณาการ
อิสลามที่โรงเรียนศาสนูปถัมภ์ปากพะยูน

ผู้วิจัย : ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอะไรในองค์กร
คะอยู่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เป็นประธานชมรมสตรี
มุสลิมปัตตานีค่ะ

ผู้วิจัย : ชมรมก่อตั้งมากี่ปีแล้วคะกะพะฮุ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ชมรมสตรีมุสลิมตั้งเดิมมา
จากกลุ่มมุสลิมะฮุ ที่รวมตัวเพื่อที่จะศึกษา
อิสลามที่ วอศ.ประมาณปี 40 ต้นๆ แล้ว
หลังจากนั้น ก็มารวมตัวกันเป็นชมรมจริงๆก็
อยู่ที่ปี 47 ก็มีนิซาระฮุ สุไลมาน มาจนถึงปี
52 ด้วยสุขภาพที่ไม่ค่อยสมบูรณ์เลยขอถอน
ตัว ทางกรรมการเลยพิจารณาให้กะพะฮุ

รักษาการไปพลางๆ ก่อน ปีนี้ก็ปีที่ 4

ผู้วิจัย : โครงสร้างขององค์กรเป็นยังไงคะ
กะพะฮุ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็จะมีประธาน รองประธาน
แล้วก็ฝ่ายต่างๆ เรามีที่ปรึกษาด้วยสามคน

ผู้วิจัย : แล้วปกติทางชมรมมีประสานกับ

องค์กรหรือกลุ่มมุสลิมะฮ์อื่นๆ ที่ไหนบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ปกติชมรมสตรีมุสลิมปัตตานี

ของอำเภอเมืองจะเป็นชมรมแม่ข่าย แล้วก็มี

อำเภอๆ ที่เป็นเครือข่ายอยู่ ประมาณ 10 กลุ่ม

ที่ร่วมมือกัน อย่างมีงานอะไรทางอำเภอเมือง

ก็จะประสานลงไปเพื่อมาทำงานร่วมกัน

ด้วยกัน

ผู้วิจัย : ต่อมาจะถามกะพะฮุในแง่ขององค์กร

กับการคะอะฮุ กะพะฮุคิดว่าเป็นไหมที่

จะต้องทำงานคะอะฮุในรูปแบบขององค์กร

หรือญะมาอะฮุ ในสังคมปัจจุบัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ในเรื่องของการคะอะฮุ

จริงๆ แล้วส่วนตัวเราก็ต้องเอง ส่วนก็การ

รวมตัวกันเป็นองค์กรเราก็ต้องทำ เพราะว่าใน

การคะอะฮุรายบุคคลหรือคะอะฮุฟริดิยะฮุ

เป็นสิ่งจำเป็นมาก เราต้องรายวันเลย ทุกคนที่

ได้รับรู้อิสลามมาอย่างถูกต้องแล้ว จำเป็น

จะต้องกระจายให้กับผู้อื่นอีกด้วย แต่เรื่องของ

การรวมตัวเป็นองค์กรนั้นเป็นเครื่องมือที่จะ

ทำให้การคะอะฮุของเรามีประสิทธิภาพมาก

ขึ้น แล้วก็สามารถที่จะลงสู่กลุ่มเป้าหมายได้

กว้างขวางมากขึ้น ช่วยให้คะอะฮุได้รอบ

ด้านขึ้น แล้วก็เป็นการช่วยเหลือ

กลุ่มเป้าหมายได้หลายกลุ่มมากขึ้น ก็ถือว่าเป็น

เป็นสิ่งจำเป็น

ผู้วิจัย : แล้วงบประมาณของการจัดกิจกรรมนี้

จากไหนอะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ที่ผ่านมาระหว่างกิจกรรม

หลักๆ ได้แก่ บรรยายธรรมประจำเดือน งาน

พบปะมุสลิมะฮ์ กิจกรรมค่ายห้วงใยมุสลิมะฮ์

ก็จะขอรับจากอบจ. ส่วนกิจกรรมอื่นๆ ก็

ได้มาจากการบริจาคและจากกรรมการ

ผู้วิจัย : กะพะฮุคิดเห็นอย่างไรที่มุสลิมะฮ์

รวมตัวกันทำงานคะอะฮุ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ในเรื่องที่มุสลิมะฮ์จะมา

รวมกลุ่มกันเพื่อที่จะทำงานคะอะฮุ คืองาน

คะอะฮุผู้ชายจำเป็นต้องทำ แต่เรื่องที่เน้นไป

ที่กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้หญิง ผู้ชายจะมาทำก็

เป็นสิ่งที่ลำบาก ที่นี้การที่มุสลิมะฮ์จะต้องมา

ทำตรงนี้ เราก็ต้องป้องกันฟิตนะฮ์ ที่จะ

เกิดขึ้นด้วย เราก็เลยมีการรวมกลุ่มกันให้

ประคับประคองซึ่งกันและกันในการทำ

กิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้อยู่ในกรอบอยู่

ตลอดเวลา มันจะแสดงให้เห็นว่า ไม่ใช่จะ

บอกว่าเป็นศักยภาพของมุสลิมะฮ์หรือคณะ

แต่จะบอกว่าเป็นหน้าที่ๆ จำเป็นต้องทำใน

ส่วนที่ผู้ชายอาจจะทำไม่ได้ แล้วก็ในส่วนที่

ผู้ชายจะลงลึกไม่ได้ ในการที่จะคะอะฮุมุสลิมะฮ์

ด้วยกัน ถือเป็นหน้าที่ของมุสลิมะฮ์ที่

ต้องมาทำงานตรงนี้ แต่มุสลิมะฮ์ที่ออกมา

ทำงานตรงนี้จะต้องได้รับการอนุมัติจากมะหุ

รวม ผู้ดูแลจากครอบครัวด้วย

ผู้วิจัย : อันนี้จะขอมองในส่วนที่เป็นวิธีการ
คะอะฮุนะคะ อย่างในการให้ความรู้หรือเผย
แผ่วิชาการอิสลาม ทางชมรมมีกิจกรรมหรือ
โครงการไหนบ้างที่เป็นการให้ความรู้ให้แก่
คนทั่วไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ที่เป็นประจำก็คือ การ
บรรยายศาสนาประจำเดือนแต่ละเครือข่าย
บางเครือข่ายเดือนละหนึ่งครั้ง หรือสองครั้งก็
มี กิจกรรมจะเป็นการสร้างความเข้าใจและ
สร้างความตระหนัก สร้างจิตสำนึกที่จะ
ดำเนินชีวิตในกรอบของอิสลาม

ผู้วิจัย : แล้วนอกจากบรรยายแล้วมีอะไรอีก
คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มีกิจกรรมค่าย ก็มีค่ายของ
มุสลิมะฮฺ ค่ายของกรรมการ แล้วก็ผู้สนใจที่
เขามาเรียนประจำเดือน เรามีการประกาศรับ
แล้วก็ไปจัดค่ายร่วมกัน ในค่ายก็มีการให้ละฮิ
หะฮฺ มีการฟังบรรยายเพื่อปลูกจิตสำนึกให้เขา
ยืนหยัดในความเป็นมุสลิมะฮฺ แล้วพยายามที่
จะดำเนินชีวิตของตนเองให้อยู่ในกรอบที่
ถูกต้อง ซึ่งบางคนเพิ่งเรียนรู้อิสลาม บางสิ่ง
บางอย่างเป็นเรื่องที่ใหม่ ไม่สามารถที่จะ
ปรับตัวได้ ก็เป็นการเข้ามาอยู่ร่วมกันแล้วเรา
ได้พูดคุย โดยเฉพาะกรรมการชมรมจะได้เข้าไป
พูดคุยตัวต่อตัว ก็มี เป็นกำลังใจให้กับเขา

ให้เขาสามารถยืนหยัดอยู่ในกรอบได้ตลอด

ผู้วิจัย : แล้ว
อบรมมีไหมคะ **ผู้ให้**

สัมภาษณ์ : มีเหมือนกัน ก็มีอบรม
กลุ่มเป้าหมายที่เป็นข้าราชการมุสลิมะฮฺ บุคคล
กรทางการศึกษา ปีละครั้ง เป็นการปลูกจิต
สำนึกและเชิญชวนให้เขามาสู่การปฏิบัติตน
ตามหลักการอิสลาม ถ้าสามารถก็ให้มาร่วม
กันในเรื่องของคะอะฮฺ ในการร่วมกันที่จะ
จัดตั้งองค์กรเพื่อที่จะสร้างกิจกรรมให้กับที่
นี้

ผู้วิจัย : แล้วนอกจากข้าราชการละคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : กลุ่มอื่นยังไม่ค่อยเท่าไร

ผู้วิจัย : เป็นข้าราชการในเมืองหรือว่ายัง
คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ในจังหวัดปัตตานีเลย
เหมือนปีที่แล้วหรือเปล่าไม่แน่ใจ เราอบรม
ในหัวข้อ ทำอย่างไรให้ได้กำไรทั้งคุณยาและ
อาคิเราะฮฺ คือ เราทำงานในคุณยา เราก็อยู่ได้
และได้กำไร ไปถึงอาคิเราะฮฺด้วย เน้นจะให้
เขาเกิดจิตสำนึกว่าฉันเป็นมุสลิมนะ ถึงแม้ว่า
จะอยู่ในองค์กรไหนๆ ถึงแม้ฉันจะเป็น
ข้าราชการ ฉันก็ต้อง ปลูกฝังความเป็นมุสลิม
ให้แก่คนอื่นด้วย เป็นครุฉันต้องให้เด็กด้วย
พยายามจะให้เกิดตรงนั้น

ผู้วิจัย : อันนี้เป็นโครงการที่ทำมาตลอดเลย

ไซ้ใหม่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็ทำมาสามสี่ครั้งแล้ว

ผู้วิจัย : ข้างต้นกะพะสุเกรินถึงงานมุลตะกอ
อยากถามว่าตั้งแต่จัดตั้งชมรมมา ปีนี้เป็นครั้งที่เท่าไรแล้วคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ปีที่ 8

ผู้วิจัย : จุดประสงค์ของจัดงานล่ะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จุดประสงค์ของจัดงานก็เพื่อ
พบปะมุสลิมะฮฺ คือ เรามีเครือข่ายแต่แต่ละ
อำเภอที่มีสอนประจำเดือนอยู่แล้ว ก็นัดแต่ละ
อำเภอมาเจอกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน นั่นคือ
ที่มาที่ไป แต่หลังก็มีแนวคิดที่เราน่าจะเปิด
ให้คนทั่วไปร่วมได้ ก็เลยกลายเป็นเลย

กลายเป็น การรวมตัวเครือข่ายทั้งหมดและ
มุสลิมะฮฺทั่วไปมาร่วมโครงการ

มี
กลุ่มเป้าหมายกว้างขึ้น หลากหลาย ไม่ใช่แค่
กลุ่มเครือข่าย งานมุลตะกอ เป็นงานที่เน้น
ความรู้ ตัวหลักเลยก็คือ พัฒนาศักยภาพ
ครอบครัวมุสลิม เราจะเน้นเรื่องบริหารจัดการ
ครอบครัวในส่วนของสตรี นอกจากนี้ก็เป็น
ความรู้เรื่องหลักศาสนา

ผู้วิจัย : จากที่ได้เคยเข้าร่วมเหมือนปีที่แล้ว
มา จะจัดแค่หนึ่งวัน ทำไมปีนี้ถึงจัดสองวัน
หนึ่งคืนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ปีนี้ที่จัดสองวัน หนึ่งคืน คือ
อยากให้เครือข่ายมีกิจกรรมร่วมกันในภาค

กลางคืน หัลเกาะฮฺ ละหมาดกียามุลลัยล์

ด้วยกัน เช้าก็ออกกำลังกาย ทานอาหารเช้า

ด้วยกัน แล้วก็ยังมีจัญญ์ลีฮฺออลา

ผู้วิจัย : หัลเกาะฮฺตอนไหนคะกะพะสุ

หลังมัฆริบปาว

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไซ้ๆ

ผู้วิจัย : แล้วหลังอิซาฮ์ล่ะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : หลังอิซาฮ์เป็นกิจกรรมภาคเวที
คือ ปีนี้มีกิจกรรมมุสลิมทอล์ก

ผู้วิจัย : เสรีประมาณกี่โมงคะ

ผู้วิจัย : ก็ประมาณ 9 โมงเช้า

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จากนั้นก็แยกย้ายทำงานวันที่
สองต่อ เรื่องของจัดสองวัน อีกอย่างคือ จัด
วันเดียว เนื้อหาที่จะให้ไม่พอกับเวลา เลย

กลายเป็นสองวัน แต่ปีนี้ไม่ค่อยมีคนนะ เพราะ
มีองค์กรภาคีเยอะเกิน ไม่เป็นเอกภาพ คือ เรา
ต้องงานคุณภาพ แต่ภาคีของเราต้องความ
ยิ่งใหญ่

ผู้วิจัย : ปีนี้จัดที่ไหนคะกะพะสุ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จัดที่สนามกีฬาากลาง

ผู้วิจัย : แล้วยอนกันที่ไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ที่โรงยิมของสนามกีฬา

ผู้วิจัย : จากที่ฟังตอนนี้ก็จะมีในส่วนของ
บรรยายประจำเดือน การอบรมประจำปี และ
การบรรยายในกิจกรรมค่าย การจัดมุลตะกอ
ถ้าเรามองในแง่ของสื่อ อย่างเช่นหนังสือ เรา

มือออกบ้างรียังคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ยั๊งๆ ในกลยุทธ์ที่คิดกันไว้ก็มี เหมือนกัน มีในเรื่องของวารสาร การแปล หนังสือบ้างเพื่อที่จะเป็นประโยชน์สำหรับ มุสลิมะฮ์ที่ไปใช้ในครอบครัว

ผู้วิจัย : แล้วได้ทำรียังคะในส่วนนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ยั๊งๆ ยังไม่ได้เริ่มอีก

ผู้วิจัย : อย่างในบางองค์กรจะมีฝ่ายวิชาการ และเผยแพร่เป็นการเฉพาะเลย อยากรู้ของ ชมรมมุสลิมะฮ์นี้เป็นยังไงคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ยั๊งๆ ยังไม่ได้กำหนดชัดเจน จริงๆ เราก็แพลนว่าจะไปทำรายการวิทยุแต่ มันไม่สามารถกับเวลาที่ขังไม่พร้อม คือ กรรมการของเราทำงานหลายองค์กรด้วย

ผู้วิจัย : ทำงานเก่งอะนะคะ และในส่วนของ การกำชับใช้ความดีและห้ามปรามความชั่ว มี กิจกรรมหรือโครงการไหนบ้างคะในส่วน ตรงนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ส่วนใหญ่ปรากฏอยู่ใน กิจกรรมหรือโครงการ เช่นในโครงการ ห่วงใยมุสลิมะฮ์ โครงการล้อมรั้วลูกด้วย สรัทธา โครงการแม่ลูกสัมพันธ์ ก็เป็นการ เน้นในควบคุมดูแลครอบครัวให้อยู่เส้นทาง การทำความดี เน้นให้ทำความดีและห้าม ปรามความชั่วนั้นแหละ

ผู้วิจัย : ในความเป็นจริง เหมือนกับการเชิญ

ชวนสู่ความดีมัน เหมือนจะง่าย จะถามว่าใน ส่วนของการห้ามปรามความชั่วเรามีกิจกรรม หรือรูปแบบเป็นรูปธรรมไหม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คือ มันจะแทรกในรูปของ การตักเตือนมากกว่าเหมือนในค่าย แต่ไม่ได้ ออกไปสู่พื้นที่ ใดๆ จะไปห้ามปราม ถึงที่อะไร อย่างนี้

ผู้วิจัย : เป็นลักษณะของการเอาเขามาจัด กิจกรรมใหม่ๆ แต่เราไม่ได้ออกไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ใช่ๆ

ผู้วิจัย : ค่ายหรือ โครงการห่วงใยมุสลิมะฮ์ จัด มากี่ปีแล้วคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ห่วงใยมุสลิมะฮ์ ดำเนินการ มาแล้วสามปี ปีละครั้ง ก็คือ เราจะเอาเด็ก กลุ่มเสี่ยง กลุ่มเสี่ยงที่ว่าตรงนี้ คล้ายๆกับว่า

เกร โทศัพท์เยอะ มีแฟน คุณครูจะคัดเลือก ก เข้ามา เราก็เอาเขามาสร้างจิตสำนึกให้กับเขา

ผู้วิจัย : แล้วอย่างล้อมรั้วรั้วนี้ยังไงอะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็คือ เอาเด็ก 5-12 ปี มาทำ กิจกรรมเพื่อสร้างความผูกพันให้เกิดขึ้นใน ครอบครัว โดยจะมีแม่เข้ามาด้วย จะคล้ายๆ แม่ลูกสัมพันธ์ ปีที่ผ่านมารู้สึกว่าจัดร่วมกัน เอาแม่ เอาลูกมาจัดกิจกรรม ร่วมกัน เช่น ให้ลูก ทำของขวัญให้แม่

ผู้วิจัย : ปกตินี้จัดปีละครั้ง หรือว่าไงคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ค่ะ ปีละครั้ง

ผู้วิจัย : แล้วไม่เชิญคุณพ่อมาด้วยหรือคะ ?

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณพ่อยัง เรายังไม่สามารถ
คือ บางอย่างที่เราจัด แต่และคนเสนอว่าต้อง
ให้คุณพ่อมาฟังด้วย มันก็ใช่แต่เรายังทำไม่ได้
เรายังไม่ลองด้วยมั้ง จะมีโครงการหนึ่งชื่อ

โครงการพบปะครอบครัวมุสลิมเป็น

โครงการของอบจ.ให้เรามาดำเนินการ เชิญ

ผู้ชายมาด้วย แต่ก็ไม่ได้มาเป็นครอบครัว

ผู้หญิงก็ผู้หญิง ผู้ชายก็ผู้ชาย ยัง ไม่ได้เกิดเป็น

รูปธรรมชัดเจนในเรื่องของพ่อ แม่ ลูก

ผู้วิจัย : ปีละครั้งเหมือนกัน?

ผู้วิจัย : แล้วอย่างกิจกรรมห่วงใยมุสลิมะฮ์ จัด
เดือนไหนคะกะพะฮุ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ครั้งที่แล้วรู้สึกลัวตุลา

ผู้วิจัย : จัดที่ไหนคะกะพะฮุ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ครั้งแรกจัดที่กรือเซะ

(โรงเรียนสตรีพัฒนศาสตร์) ครั้งที่ผ่านมามีจัด

ที่มูลนิธิอิสลาหฺ แล้วใครดำเนินการ ก็

กรรมการแล้วก็เอาน้องๆ ม .อ. กลุ่ม สอमत.

มาเป็นวิทยากรกลุ่มย่อยให้แก่น้องๆ มี

บรรยาย มีวิดีโอทัศน์ให้ดู พอกลับไปโรงเรียน

เราก็ให้คุณครูที่ดูแล ติดตามด้วย จะมีครูที่

เป็นมูรอบบิของเขาอยู่ ึ่ง ช่วย กันดูแล พอ

ครั้งหน้าก็พยายามจะเอาคนเดิมอีก เพราะจะ

ได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของเขาด้วย

ผู้วิจัย : เป็นโครงการที่ดีคะ อัลหัมดุลิลลาฮุ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คุณครูให้ความร่วมมือดี เด็ก

ก็ไม่มีปัญหา คือ คุณครูที่ดูแลเด็กอยู่ส่วน

ใหญ่ก็เป็นเครือข่ายของเรา ที่ว่าเป็นตัวแทนๆ

แต่ละอำเภอๆ นั้น จะมีครูเยอะ แต่อาชีพอื่นก็

มี

ผู้วิจัย : แล้วอย่างไรในแง่ของการเข้าไปให้

กำลังใจ อยากรู้ว่าทำให้กำลังใจหรือการให้

คำปรึกษา กะพะฮุมองว่ามันเป็นแนวทางหนึ่ง

หรือวิธีการหนึ่งที่จะคะ อะจะสผู้คนหรือไม่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไซ่เลย ชมรมก็พยายามคิด

กิจกรรมตรงนี้อยู่เหมือนกัน เราเคยวางแผน

แต่ไม่ได้ทำ ก็ยังเสียดายแต่พยายาม ที่จะทำ

ตอน นี้ก็คือ เช่นกลุ่มของสตรีที่ได้รับ

ผลกระทบจากสถานการณ์ความ ไม่สงบ เรา

พยายามจะเชื่อมต่อกับเขา ตอนนีเขาไปเรียน

อยู่กับมูลนิธิ เวลาชมรมมีกิจกรรมอะไรก็

พยายามจะให้ช่วยเหลือเขา แต่ก็ไม่ได้มาก

หรอก เพราะว่า ชมรมเองไม่มีได้ศักยภาพสูง

มาก ก็มีบางคนที่เราไปเยี่ยมเขาแต่ไม่ต่อเนื่อง

ข้อเสียของเราคือ ไม่ได้ทำต่อเนื่อง

ผู้วิจัย : เหมือนกับวิธีการที่จะให้กำลังใจมันก็

หลากหลาย แต่ส่วนหนึ่งที่ ทำมาแล้ว ก็คือ

การไปเยี่ยมเยียน มีการกำหนดเป็นแผน

ชัดเจนไหมว่า ไปกี่ครั้งยังไง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไซ่ ไปเยี่ยมเยียน ก็ให้ความ

ช่วยเหลือในเบื้องต้นอะไรประมาณนั้น ก็ไป

เยี่ยมครั้งแรกนั้นแหละ มีเงินติดมือไปนิด
 หน่อย มีของฝากไปนิดหน่อย ที่ได้ดำเนินการ
 ไปแล้ว แต่ก็ไม่ได้เยอะ หรือก แต่วางแผนที่จะ
 ไปเยี่ยมยังไม่ได้กำหนดชัดเจน ในกรรมการก็
 คุยอยู่หลายๆ ครั้ง แต่ยังไม่สามารถที่จะทำได
 ก็อินชาอัลลอฮฺ ถ้าเรามีทีมงานที่มากขึ้น
 อาจจะควบคุมดูแลให้แน่นอนได้นะ
 อินชาอัลลอฮฺจะเกิดขึ้น

ผู้วิจัย : แล้วอย่างมุสลิมใหม่ล่ะคะ เราได้เข้า
 ไปบ้างไหม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ยังเลย

ผู้วิจัย : ยังไม่มีกิจกรรมหรือการเข้าไปเยี่ยม
 อะไร

ผู้วิจัย : เหมือนที่นราธิวาส จะมีลักษณะของ
 การสอนมุสลิมใหม่ แต่ว่าอันนี้คือ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มีเหมือนกันที่มาหาเราเราก็
 จะบอกให้ไปเรียนรู้ที่อิสลามุของเรา ไม่ได้
 จัดไง มันมีที่อิสลามุอยู่แล้ว เราก็แนะนำว่าไป
 ติดต่อคนนั้นนะ

ผู้วิจัย : มาหาเราเยอะไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไม่ได้เยอะมากหรือ

ผู้วิจัย : การให้คำปรึกษาตรงนี้มันออกมาใน
 รูปแบบไหนบ้าง ค่ะคะพะฮุ เหมือนบางที่เขา
 จะมีศูนย์ออนไลน์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ของเรายังไม่มีเลย

ผู้วิจัย : แล้วของชมรมเป็นรูปแบบไหนอะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ในเรื่องของการให้คำปรึกษา
 ส่วนใหญ่เวลาเขามีปัญหา เขาจะมาหาเรา มา
 ปรึกษาว่าจะทำไงดี ประมาณนั้น มากกว่า
 โดยเฉพาะกะยะฮฺ จะเป็นคนหนึ่งที่รู้ด้าน
 จิตวิทยา เวลามีปัญหาจะคิดถึงกะยะฮฺเยอะ
 ส่วนใหญ่ก็ปัญหาครอบครัว ปัญหาลูกๆ หรือ
 ถ้าทางเราไม่สามารถเราก็จะนำเสนอต่อว่ามี
 คนนั้นที่เขาพอจะให้ความช่วยเหลือได้ เราก็
 จะบอกเขาไป หลังจากนั้นก็จะโทรติดตามว่า
 เป็นยังไงบ้าง เขาก็โอเคนะ

ผู้วิจัย : วันนี้ต้องขอบคุณกะพะฮุมากกานะคะ
 ที่สละเวลาให้ข้อมูล ญะซากิลลาฮฺคอยรอน ค่ะ

ถอดเทปการสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ 1: ชมรมสตรีมุสลิมปัตตานี

ผู้ให้สัมภาษณ์: คุณสรินญา ปุติ

ตำแหน่ง: รองประธานชมรม

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม กรกฎาคม พ.ศ. 2556

ผู้วิจัย: รบกวณแนะนำชื่อ สกุด ภูมิลำเนาเดิม

และสถานภาพคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์: สรินญา ปุติ ภูมิลำเนาเดิม

เป็นคนสงขลา สถานภาพ สมรสแล้วคะ

ผู้วิจัย: จบการศึกษาจากที่ใดมาคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ปริญญาตรี จากมอ.

หาดใหญ่ และปริญญาโท จากมอ.ปัตตานี

ผู้วิจัย: ด้านศาสนาละคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ตาดีกาเอง

ผู้วิจัย: อุมมีอายุเท่าไรคะและตอนนี้

ประกอบอาชีพอะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์: อายุ 47 ปี รับราชการคะ

ผู้วิจัย: แล้วในส่วนของการ ทำงานคะอะวะฮู

อุมมีสังกัดองค์กรอะไร แล ะดำรง ตำแหน่ง

อะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ชมรมสตรีมุสลิมจังหวัด

ปัตตานี เป็นรองประธาน

ผู้วิจัย: อุมมี ทำงาน กับชมรมสตรีมุสลิม

ประมาณกี่ปีแล้วคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์: ประมาณ 10 ปีคะ

ผู้วิจัย: ชมรมสตรีมุสลิมทำงานร่วมมือ

องค์กรอื่นๆ บ้างไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์: องค์กรบริหารส่วนจังหวัด

ปัตตานี วิทยาลัยอิสลามศึกษา ม .อ.ปัตตานี

สถาบันอิสลาม มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา

ผู้วิจัย: ในส่วนของการทำงานเป็นองค์กร

อุมมี คิดว่ามีความสำคัญหรือไม่ในสังคม

ปัจจุบัน

ผู้ให้สัมภาษณ์: องค์กรเปรียบเสมือนการ

เป็นญามาอะฮู มีความสำคัญต่อการพัฒนา

สังคมปัจจุบันมาก เราทำงานคนเดียวได้

ผู้วิจัย: อุมมีคิดยังไงที่มุสลิมะฮฺรวมตัวกัน

ทำงานอะวะฮู

ผู้ให้สัมภาษณ์: โดยส่วนตัวแล้วเราทำงาน

ตั้งแต่อยู่มหาวิทยาลัย ได้รับอิทธิพลตั้งแต่ตอนนั้น

จากนั้นมันมีความรู้สึกว่าเป็นสำหรับมุสลิม

อะฮู ถ้ามีโอกาสในการเข้าไปช่วยเหลือสังคม

ที่มุสลิมไม่สามารถที่จะเข้าไปได้ นั่นคือสิ่ง

สำคัญ และบางอย่าง เรื่องของเด็ก กลุ่มเล็กๆ การเข้าถึง ความอ่อนโยน พุทธิถึงมุสลิมินเขา อาจจะเข้าไม่ได้ แต่ถามว่าเหตุผลที่เราอยู่ตรง นี้มาตลอด ก็เพราะว่าสังคมเรานี้ถูก ทำลาย ซึ่งถ้าอาศัยเฉพาะกลุ่มมุสลิมินอย่าง เดียวเขาอาจทำงานไม่ทัน ซึ่งกลุ่มมุสลิมะฮู เราก็คจะช่วยดูแลเรื่องการส่งเสริมศักยภาพ การ เลี้ยง ดูแลลูก ซึ่งเราจะต้องแข่งกับวิถี ตะวันตก เพราะตะวันตกมันมาเร็วกว่าเราอีก มันมาหลายช่องทางมาก มีทั้งสื่อ โลก ออนไลน์ ระบบการเรียนการสอน ทุกอย่าง ตอนนี้วิถีตะวันตกครอบงำหมดแล้ว เราจะ ทำยังไง ที่เราจะเข้าไปมีส่วนช่วยให้เขารู้ว่า ตอนนี้เรากำลังถูกครอบงำ แล้วก็ความจำเป็น ในการทำงานซึ่งเราจะทำคนเดียวไม่ได้ อิสลามสอนว่าเราต้องอยู่เป็นญะมาอะฮ์ คือ ญะมาอะฮ์มันสร้างคน เราอ่อนแอ เราท้อแท้ เราถูกทดสอบหลายๆอย่าง ญะมาอะฮ์จะช่วย เราได้ และสังคมที่ไม่ได้รับการดูแล ญะมาอะฮ์ของเราที่แต่ละที่ที่ต้องเข้าไป มัน เหมือนกันเป็นฟิรฎูกิฟายะฮ์

ผู้วิจัย : ในแง่ของการให้ความรู้หรือการ บริการวิชาการ อยากรู้ว่าเราจุดนี้เราทำได้ ให้แก่สมาชิกหรือคนทั่วไปในรูปแบบยัง ใง บ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : โดยส่วนใหญ่ตอนนี้เราผ่าน

วิธีการรายเดือน เดือนละครั้ง จะมีหัวข้อที่ สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ก็จะมี วิทยากรมาหลากหลาย

ผู้วิจัย : เราเชิญมาหรือว่าเราบรรยายเองคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เราเชิญมา เดือนนี้หัวข้อนี้ เดือนนี้หัวข้อนี้ บางครั้งเราเซททั้งปี คือ เราจะ เซทประมาณ 10 เดือน เพราะว่าเดือนเราะ มะฎอนและเดือนที่จัดมุละตะกอใหญ่ไม่มี 10 เดือนนี้เราจะตั้งหัวข้อแต่พอถึงเวลา บางเดือน ที่มีสถานการณ์อะไรที่เข้ามา เราคิดว่ามันเป็น ความจำเป็นเร่งด่วนที่เราต้องคุย ก็มีการ

เปลี่ยนแปลง นี่คือสิ่งที่เราทำมา 8-9 ปี มาแล้ว

ผู้วิจัย : แล้วจัดวันไหนของเดือนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เป็นสัปดาห์สุดท้ายของเดือน

ผู้วิจัย : ที่ไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ที่วิทยาลัยอิสลาม นี่เป็นส่วน ที่ชมรมสตรีมุสลิมทำ จากนั้นก็มีมุละตะกอ พบปะมุสลิมะฮ์ครั้งใหญ่ครั้งนึง ในสามสี่ จังหวัดก็จะทำปีละครั้ง อันนี้เป็นส่วน กิจกรรมที่เราให้ความรู้เคยคิดที่จะเปิดเวทีใน สนามสื่อทางวิทยุ เราเคยวางแผนว่าจะไป ออกอากาศทางสถานีวิทยุ

ผู้วิจัย : คือ ไปให้ความรู้ผ่านสื่อตรงนั้น

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ใช่ แต่ด้วยเวลาที่ไม่มีนี้ เราก้ เลขต้องเลือก ณ เวลานี้เราไม่มีเวลา ไม่มีคน ไม่มีอะไรมาช่วยตรงนี้ เลขต้องชะลอไว้ก่อน

แต่หัวข้อที่เราจะไปคุยเป็นเรื่องของจิตวิทยา ตั้งชื่อว่าจิตวิทยาสามัญประจำบ้าน จิตวิทยาอะไรบ้างที่ควรมีในบ้านที่ท่านเราะสูดใช้เรา ถอดออกมา เอามาให้เข้าใจกัน ผสมผสานกับที่เรามีความรู้

ผู้วิจัย : ถามอุมมีเรื่อง งานมูลตะกอ หน่อยนะคะ ไม่ทราบว่าจะช่วงไหนคะ และจัดกี่วัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ปกติจะจัดช่วงปิดเทอมใหญ่ ประมาณเดือนเมษา พฤษภาคม ที่ผ่านมาระจัดเพียง 1 วัน แต่ช่วงหลังจะมีงานเล็ก ๆ ก่อนมูลตะกอด้วยแทรกอยู่ ก็จะเป็น 2 วัน

ผู้วิจัย : ชมรมสตรีมุสลิมปัตตานีจัดงานมูลตะกอมาก็ครั้งแล้วคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : รู้สึกจะครั้งที่ 7 นะถ้าจำไม่ผิด ไม่มีข้อมูลในมือด้วย

ผู้วิจัย : จุดประสงค์หลักในการจัดงานคืออะไรคะ แล้วในงานมีกิจกรรมอะไรบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เป็นการพบปะมุสลิมมะฮฺใน 3-4 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง และรวมไปถึงพี่น้องภาคอื่นๆด้วย แต่ไม่มาก อุมมะตุนวาศิละฮฺ ทำความรู้จักกัน และแลกเปลี่ยนสิ่งดีดี มีกิจกรรมการบรรยาย การเสวนา การทำอิบาเดห์ร่วมกัน การนาซีฮัดหลังละหมาด ถ้าค้างคืนก็จะมีกีฬาม ตะฮฺรูฟ อ่านกุรอานร่วมกัน ฮัลกอฮ์เล็กๆ ออกกำลังกาย

ผู้วิจัย : พอจะบอกจำนวนผู้ที่มาร่วมงาน

คร่าวๆ ได้ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ประมาณ 10,000-15,000 คน

ผู้วิจัย : ทราบว่ามีแบบสอบถามความพึงพอใจของงาน อยากทราบว่า ผลตอบรับจากหลังจากการประเมินเป็นไปอย่างไรบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ที่ผ่านมามีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีนะคะ ปีที่แล้วก็เป็นโครงการที่ทาง อบจ. นำเข้าประกวดโครงการดีเด่นระดับประเทศ จำไม่ได้ว่าเป็นของสถาบันไหนนะคะ

พวกเขาต้องไปเป็นผู้ถูกสัมภาษณ์ด้วย ก็ได้รับรางวัลนั้นมา และทาง ศอ.บต. ก็สนใจ ว่าเราทำอย่างไรจึงสามารถรวมพลได้ขนาดนั้นโดยที่ไม่มีสิ่งบันเทิงเหมือนองค์กรอื่นที่เขาทำกัน

ผู้วิจัย : แล้วกิจกรรมที่ทำให้ความรู้อื่นๆ มีอีกไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ส่วนหนึ่งของเราก็คือ ก็จะมีการไปเป็นมูร้อบบียะฮฺ กับน้องๆ นศ.

กรรมการชมรม ส่วนหนึ่งที่มีศักยภาพ คือ คนที่มาทำงาน ในญะมาอะฮฺ ไม่เหมือนกัน คนนี้ถนัดที่จะออกมากำพูดกลางสาธารณชนได้ เขามีความสามารถ ณ ตรงนั้นที่อัลลอฮฺให้ บางคนที่ถนัดเรื่องเงินๆทองๆ เราก็วางไว้ตรงนั้น

ผู้วิจัย : การไปเป็นมูร้อบบีนี่สัปดาห์ละครั้งหรือว่าอย่างไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : สัปดาห์ละครั้ง

ผู้วิจัย : ประมาณกี่คนคะ ที่ทำหน้าที่ตรงนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ประมาณ 10 กว่าคน คือนอกจากที่เราจะดูแลกลุ่มแม่บ้านเป็นหลักใหญ่แล้ว กลุ่มเด็กๆ ก็เข้าไปดูแลด้วย เพราะให้ความสำคัญ

ผู้วิจัย : แล้วกรรมการเองมีหัตถ์เกาะฮุของกรรมการใหม่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : กรรมการแต่ละคน ก็จะมีกลุ่มเป็นของตัวเอง

ผู้วิจัย : แล้วในแง่ของการกำชับใช้สู่ความดีและห้าม ปราบความชั่ว เราเอามาใช้ในส่วนของกิจกรรมบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ส่วนใหญ่จะอยู่ในหัตถ์เกาะฮุมากกว่า เหมือนอยาก สมมุติอุมมีรู้ว่าพี่น้องเราคนนี้จะไม่ใช่แล้วนะ แต่เขาอยู่ในอีก หัตถ์เกาะฮุ หนึ่ง เราก็จะฝากมูร้อบบียของเขา คือเรื่องที่ไม่ดีควรเรียกว่าส่วนตัว ถ้าเราไม่กล้า ก็จะมีคนข้างบนกว่าเรา ก็จะให้เขาช่วย

ผู้วิจัย : แล้วเหมือนกับคนภายนอกเราเชิญชวนเขาในการทำความดีและห้ามปราบความชั่วยังไงบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อุมมีผ่านเฟสบุคมากกว่า อุมมีตั้งชื่อกลุ่มว่า อะคอวาต กลุ่มอะคอวาต เป็นของชมรมสตรีมุสลิม กลุ่มอะคอวาตส่วนหนึ่งจะเป็นกรรมการชมรม อุมมีเป็นแอดมินอยู่ เหมือนอะไรที่คิดว่าไม่ดีเราก็จะโพสต์เข้าไปในไลน์ของเรา คนที่อ่านก็จะเห็น

เช่น การโชว์ภาพของผู้หญิงผ่านเฟสบุคเราก็จะเตือนในนั้น หรือบางที่อย่างเทศกาลวาเลนไทน์ ปีใหม่เราจะดูแลเด็กๆ เราก็จะโพสต์เข้าไป

ผู้วิจัย : ก็ใช้เทคโนโลยีในส่วนตรงนี้ อุมมีพอจะยกกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นการกำชับสู่ความดีและห้ามปราบความชั่วเป็นรูปธรรมใหม่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็จะมีกิจกรรม M2M กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมย่อยเราทำปี เพื่อให้สมาชิกที่มาฟังบรรยายของเราแต่ละปี มาร่วมกีฬามูลดัลล์ ค้างคืนด้วยกัน ทุกปีที่ผ่านมา บ่ายเราจะเริ่มกิจกรรม ก็จะมีการพูดคุยกัน ส่งเสริมและให้ความสำคัญในการออกกำลังกาย แล้วก็เอาลูกๆ มานอนอะไรด้วยกัน กลางคืนก็นอน และตื่นมากีฬามูลดัลล์ด้วยกัน หลังสุดก็ออกกำลังกาย เราก็จะมีการตระอรุฟให้มีความสนิทสนมแน่น เพื่อนกันมากขึ้น เพื่อที่จะเชิญชวนเขา คือกลุ่มที่เป็นสมาชิกเราเป็นกลุ่มทั่วไป หลังจากที่เขามา ก็จะมีการสร้างกลุ่มเล็กๆ ให้กับเขา เพื่อที่เขาจะได้ไปทำต่อ เมื่อเขาอยู่ในชุมชนเขา เชิญชวนให้เขามาตักเตือนในวงกลม อุมมีจะเรียกว่าวงกลมแห่งความรัก อุมมีจะบอกเขานี้คือวงกลมแห่งความรักนะ ที่ผ่านมาก็จะอธิบายให้ฟัง มีกิจกรรมอะไรก็จะ ทำให้เขาดู ในวงกลมของ

เรา แล้วก็ เพิ่มความเป็นพี่น้องให้มากขึ้น และ
ช่วยกันตัดเตือน เพื่อสิ่งดีๆ มากยิ่งขึ้น นี่ก็จะ
เป็นกิจกรรม M2M

ผู้วิจัย : จัดปีละครั้งหรือว่าไงคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จัดปีละครั้ง นอกจาก M2M
แล้ว เรามีเข้าศึกษามุสลิมกับกลุ่มนักศึกษาที่จะ
เป็นกรรมการชมรมสตรีมุสลิมร่วมกับ
กรรมการชมรมม.อ.ปัตตานี ที่เราเป็นมูร้อบปี
อยู่ รู้สึกว่าปีละครั้งหรือสองครั้ง

ผู้วิจัย : M2M ย่อมาจากอะไรคะอุมมี

ผู้ให้สัมภาษณ์ : Muslimah To Muslimah

ผู้วิจัย : เป็นกลุ่มระหว่างอุมมีกับเด็กๆ ใน
มหาลัยนะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็จะมานอนด้วยกัน
นอกจากนั้นเรามีกิจกรรม ศึกษาดูงานนอก
สถานที่ เราจะไปตามภาคต่างๆ ที่ผ่านมาเรา
ไปหมดทุกภาค คือ เราไปในนามองค์กรและ
ไปเยี่ยมชมองค์กรที่เขาทำงานด้านนี้ ไปเพื่อที่จะ
รู้จักพี่น้องเรา แล้วก็เชิญชวนเขา เราจะทำ
ก่อนที่จะจัดงานมุลตะกอ ไปปฎิบัติเราก็ได้ไป
เชิญชวน คือ คิดว่ามั่นคงอะฮะฮะฮะด้วยกับกุ
วะฮ์ ด้วยแบบอย่าง เขาเห็นเราอะไร แบบนี้
เขาก็รู้สึกดีเหมือนกันหลังจากนั้น เพราะมี
การเปลี่ยนแปลง มีการติดต่อกันมาตลอดที่
เราไปแต่ละภาคๆ เขาจะถามสารทุกข์สุกดิบ
พูดคุยหลังจากนั้น

ผู้วิจัย : ย้อนมาที่ M2M นะคะ ชอบชื่อนี้
กลุ่มเป้าหมายก็คือ คนที่มาฟังบรรยาย
ประจำเดือน ไซ้ใหม่คะ มีประมาณกี่คนอะคะ
ที่เข้าร่วมกิจกรรม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไซ้ แล้วก็ถูกๆ ด้วย ก็ไม่เยอะ
ประมาณ 70-80 คน เฉพาะแม่ๆ

ผู้วิจัย : แล้ว 70 คนนี้เราคัดมาอย่างไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เขาสมัครใจ

ผู้วิจัย : คือ เราประกาศให้ทราบ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เราประกาศ นี่ก็ครั้งที่สองที่
เราทำจะเป็น โครงการต่อเนื่อง ในเดือน
พฤษภาคม ก่อนเปิดเทอม คือ ตอนนี่ที่เราคิด
อีกอย่างหนึ่งคือ เราเจอปัญหาที่แม่ๆ เรา เวลา
เขามานั่งฟังบรรยาย เราจะมีกระดาษให้เขา
เขียนว่า เขาอยากฟัง อยากได้เนื้อหาอะไรบ้าง
ตอนนี่เราได้ข้อมูลว่า เขาต้องการวิธีการใน
การอบรมเลี้ยงดูลูก วิธีการปรับพฤติกรรมลูก
ก่อนข้างจะมีปัญหา ต้องยอมรับว่าปัญหา
เยอะ อย่างติดยา ติดเกมส์ อุมมีมองว่า เราถูก
ทดสอบเรื่องนี้อยู่ และเราก็ละเลยมันไม่ได้ ก็
เลยคิดว่าจะปรับแผน ในช่วงที่บรรยาย สอง
สามชั่วโมง ในครึ่งชั่วโมงแรกเราจะเอาอัลกุ
รอานมาก่อน อรรถาธิบายอัลกุรอานสักสอง
สามอายะฮ์ ที่เกี่ยวข้อง จากนั้นก็อาจารย์
บรรยายไป 1 ชั่วโมงครึ่ง อีกครึ่งชั่วโมงหลัง
เราจะคุยเรื่องการเลี้ยงดูลูก เราไม่บรรยาย แต่

เราเอาปัญหามาตก ว่าแต่ละบ้านๆ มีวิธีการ
อย่างไรในการปรับพฤติกรรมเด็ก คือ ถ้าบอก
ว่าบ้านนี้ยกตัวอย่างมาลูกเขาเป็นอย่างไร เขา
จะอายุ แต่เราจะแบ่งเป็นกลุ่มๆ และให้เขาคุย
กันในกลุ่มก่อน แล้วก็มาจัดการความรู้ แต่ละ
ครอบครัวมีการจัดการปัญหาครอบครัว
อย่างไร ก็เป็นแนวทางหนึ่ง ที่เราจะดูแลเด็กๆ
ด้วย

ผู้วิจัย : อันนี้ในแง่ของการเสริมสร้างกำลังใจ
และการให้คำปรึกษา อุมมิมองว่ามันเป็น
วิธีการหนึ่งในการคะอะฮุ้ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ถ้าอุมมีจะโยงกับจิตวิทยานะ
การคะอะฮุ้ คือ การให้เขาเปลี่ยนแปลง
พฤติกรรมใหม่ๆ การที่เราไปให้สิ่งดีๆ การที่
เราไปตักเตือน ห้ามปรามกัน มันหมายถึงการ
ที่เราจะให้เขาเปลี่ยนพฤติกรรม จิตวิทยามันก็
คือ การเปลี่ยนพฤติกรรมของคน ที่นี้จิตวิทยา
บอกว่า การที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมของคนได้
มันต้องมีแรงเสริม ต้องมีการเสริมแรงให้เขา
การเสริมแรงจะมีหลายอย่าง เสริมแรงด้วย
สังคม เสริมแรงด้วย วัตถุ เสริมแรงด้วยวาจา
ด้วยคำชม ซึ่งเป็นสื่อที่ ทฤษฎีมันบอกมาแล้ว
การที่จะให้คนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
เราจะต้องเสริมแรงด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับ
เขา ซึ่งมันแตกต่างกัน แล้วก็การให้คำปรึกษา
มันมีความจำเป็นอย่างยิ่ง คือ เราไม่ได้ไป

สอน การให้คำปรึกษา มันหมายถึงการที่เรา
กับเขามานั่งคุยกัน เขาได้ระบายได้พูดคุย ใน
สิ่งที่เขาต้องการคุย ต้องการแลกเปลี่ยน เรา
เป็นเพียงผู้เสนอแนะ ผู้ให้แนวทาง ผู้ให้ข้อมูล
แล้วเขาจะเป็นคนเลือก นี่คือการให้
คำปรึกษา แล้วมันก็จะจะมีเทคนิคของการให้
คำปรึกษาอีก เทคนิคที่ดีในการให้คำปรึกษา
เราะสุดลุลลอสุ เรามีหมดแล้ว การพูดคุย การ
ตั้งคำถาม การแตะตัว ท่านเราะสุดลุลลอสุ
ถ้าใครมาเรียนเรื่องจิตวิทยานะ บุคลิกของ
ท่านเราะสุดลุลลอสุเป็นผู้ที่ให้คำปรึกษาที่ดีมาก
สำคัญมากสำหรับการคะอะฮุ้ การที่เราจะมี
บุคลิกของผู้ที่ให้คำปรึกษา คือ บางครั้งเวลา
จะคะอะฮุ้คน กลายเป็นว่าเราไปดูถูกเขา
บางทีไปคะอะฮุ้ตรงๆ เช่น นี่ทำไมถูกนะ
คนไหนไม่มีใครหรอก ที่ต้องการจะมีใครมา
บอกว่าฉันทำไมถูก ไม่มีใครต้องการให้มาติ
ตราเราว่าเป็นคนไม่ดี หรือฉันทำชั่ว สมมุติว่า
มีเด็กคนหนึ่งอยู่สถานที่บำบัดจริงๆ เขาก็ทำ
ความผิดมาไง แต่เราจะถามเขายังไงว่าสิ่งที่
คุณทำหะ ให้เขาู้สึกผิดน้อยลง จะใช้
คำถามแบบไหน เราอาจจะใช้คำถามว่า สิ่ง
ที่เราพลาดไป มันมีอะไรที่เรารู้สึกว่าเราให้ทำ
พลาดไป จากการที่คุณทำผิด กับการทำ
พลาด พลาดมันมีโอกาสแก้ไขได้ บางครั้ง
เทคนิคเหล่านี้สำคัญ การให้กำลังใจก็สำคัญ

อย่างที่บางคนบอกว่า ทำงานๆ ฐู่แหละเธอ
ทำงานคืออยู่แล้ว ปล่อยให้ทำไป แต่ถ้าเราถาม
คุยกับเขาสักนิดหน่อย ให้กำลังใจ ดิจังเลยนะ
มันเป็นพีตเราะสุขของมนุษย์ ถามสักคำหนิ แค
ถามมันก็สร้างกำลังใจแล้ว เช่น เป็นไงบ้าง
เออมันมาละ ฐู่สึกชื่นใจ มีคนเป็นห่วง คุณไม่
ต้องไปชมหรือก ว่าคุณดิจังเลยนะ อันนี้ไม่
ถูกต้องอีก

ผู้วิจัย : แล้วในส่วนของชมรมสตรีมุสลิม เรา
มีบทบาทในการให้คำปรึกษาหรือการสร้าง
กำลังใจ กับสมาชิกหรือบุคคลทั่วไปมาน้อย
แค่ไหน แล้วมีกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมชัดเจน
ใหม่ เกี่ยวกับเรื่องนี้ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ถ้าเป็นรูปธรรมนี้ยังไม่มียะ
แต่มันเหมือนกับว่าเรารู้จักโดยส่วนตัว มีบาง
คนในกรรมการที่โอเค คนนี้ฉันสามารถจะ
ไปขอคำปรึกษาได้ เขาจะไปเยี่ยมไปหา มัน
เป็นรายคนมากกว่า คือ เวลาจัดกิจกรรมเขาก็
จะเห็น อ้อ คนนี้เราไปขอคำปรึกษาได้นะ แต่
เราก็จะบอกกับสมาชิกของเราว่า กรรมการ
ทั้ง 16 คนของเรา คนนี้ถนัดด้านนี้นะ ใคร
ต้องการคำปรึกษามาคุยได้ คนนี้ถนัดด้านนี้
คนนี้ถนัดด้านนี้ และสมาชิกของเราใน
กิจกรรม M2M คือจะรู้จักมากขึ้น เราก็จะถาม
ว่าใครถนัดด้านไหนบ้าง

ผู้วิจัย : อันนี้ในวง M2M ใช่ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ใน M2M แต่ในวงใหญ่ก็มี
หลังบรรยายเสร็จ ในครึ่งชั่วโมงสุดท้ายที่อุม
มีบอก

ผู้วิจัย : ก็จะแนะนำตรงนั้นไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อืม

ผู้วิจัย : เป็นลักษณะของคนอื่นเข้าหาเรา
มากกว่าใช่ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เราไม่ได้ทำเชิงรุก เราไม่ได้
เปิดออนไลน์ มีแต่คน แต่ไม่มีคนทำ เพราะ
ไม่ไหวกับกำลังของเรา งานมันล้นมือ ก็จะม
อันนี้ที่ชมรมทำก็คือ การสอนกิรออาตีให้กับ
เด็กๆ

ผู้วิจัย : เด็กนี่คือ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ลูกๆ หลานๆ ที่อยู่ในมหาลัย
ชมรมมุสลิมที่มีอุมมีๆ อยู่ในมหาลัยจัดตั้ง
กลุ่มขึ้นมา

ผู้วิจัย : ดำเนินการโดยอุมมีเองเลย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อุมมีที่รับผิดชอบตรงนี้ก็มียะ
ชะฮู กะนูรมาลา แล้วก็น้องก็ ดูแลตรงนั้น

ผู้วิจัย : อะ สำหรับวันนี้ ญะซากิลลาฮูคอย
รอนอุมมีมากนะอะ

ถอดเทปการสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ 2: ชมรมมุสลิมะฮุนราชีวาต

ผู้ให้สัมภาษณ์: สะตีมะ หะยีหามะ

ตำแหน่ง: ประธานชมรม

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2556

ผู้วิจัย : ครอบคลุมมานำเสนอตัวหน้าย่อคะ	มะฮุนราชีวาต
ผู้ให้สัมภาษณ์ : ชื่อจริงชื่อนาง สะตีมะ หะยี	ผู้วิจัย : ก่อตั้งมาก็ปีแล้วคะมามา
หามะ เพื่อนๆ จะเรียกว่ากะนะฮะสุ เด็กๆ จะ	ผู้ให้สัมภาษณ์ : ที่เป็นรูปธรรมก็ 5 ปี
เรียกว่า มามา บ้านเดิมอยู่ตำบลบางนา	ผู้วิจัย : โครงสร้างชมรมเป็นยังไงบ้างคะมามา
นราชีวาต	ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มีประธาน รองประธาน 2
ผู้วิจัย : มามาอายุเท่าไรแล้วคะ	คน เลขา 2 คน ก็มีฝ่ายอื่นๆ
ผู้ให้สัมภาษณ์ : ปัจจุบันก็ 57 ปี	ผู้วิจัย : ชมรมมีการร่วมมือหรือประสานงาน
ผู้วิจัย : มามาประกอบอาชีพอะไรคะ	กับองค์กรอะไรบ้างคะ
ผู้ให้สัมภาษณ์ : เป็นวิทยากร โรงเรียนเทศบาล	ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็ประสานงานกับองค์กร
1 อำเภอเมือง นราชีวาต	เครือข่าย ก็มีชมรมผู้นำมุสลิมะฮุนราชีวาต
ผู้วิจัย : มามาจบด้านศาสนาที่ไหนยังไงคะ	ชมรมนี้อยู่ภายใต้ของสำนักงาน
ผู้ให้สัมภาษณ์ : จบครุศาสตร์อิสลามมิยะฮะ	คณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด
หรืออิสลามศึกษาด้านหะดีษและตัฟซีร	ประกอบด้วยภรรยาของคณะกรรมการ
มหาวิทยาลัยอัลอัซฮัรไคโร	อิสลามประจำจังหวัดนราชีวาต แล้วก็ชมรม
ผู้วิจัย : สามัญ จบมศ.3 โรงเรียนอัสตริกียะฮะ	ข้าราชการมุสลิมะฮุนราชีวาต นอกจากนี้ก็มี
อิสลามมิยะฮะ	ทำ Mou กับองค์กรเครือข่ายในหลายอำเภอเช่น
ผู้ให้สัมภาษณ์ : ปัจจุบันมามาทำงานคะฮะฮะ	ตากใบ รือเสาะ สุไหงปาดี บาเจาะ
ในตำแหน่งและองค์กรอะไรคะ	ผู้วิจัย : แล้วอย่างงบประมาณชมรมได้
ผู้วิจัย : ปัจจุบันก็เป็นประธานของชมรมมุสลิม	งบประมาณจากไหนยังไงคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จริงๆ งบประมาณเราหางบกันเอง ก็มีตั้งกล่องรับบริจาคตามจุด เช่น ธนาคารอิสลาม สหกรณ์อิสลาม ร้านค้าต่าง ๆ ก็เอาเงินส่วนนั้นมาทำกิจกรรม

ผู้วิจัย : มามาคิดว่าการระดมเงินในรูปแบบนี้มาอะสุมีความจำเป็นหรือไม่

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีความจำเป็นมาก ๆ ถ้าจะตามแนวทางของท่านนี่ท่านได้กล่าวว่าจะ **عليكم بالجماعة** (จำเป็นสำหรับพวกท่าน ซึ่งญะมาอะฮ์) การทำงานต้องเป็นกลุ่มเพื่อจะมาสนับสนุนในการทำงาน และการทำงานในรูปแบบญะมาอะฮ์เราจะได้รับความบระออะฮ์จากอัลลอฮ์ จุดนี้คือสิ่งที่เราต้องการด้วย

ผู้วิจัย : มามาคิดยังงั้นที่มุสลิมะฮ์ทำงานเป็นกลุ่ม เป็นชมรม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : แรกๆ พวกเรามีการทำหัดเกาะฮุกกันอยู่ ก็คิดกันว่าถ้าเราจะทำงานอิสลามจุดนี้ถ้าเราไม่ก่อตั้งชมรม การทำงานอิสลามก็เป็นสิ่งที่ยากสำหรับเรา เพื่อให้งานของเราต้องขึ้น เราก็เลยจัดตั้งชมรมขึ้น เพื่อได้รับความบระ ออะฮ์จากอัลลอฮ์ และอีกส่วนคือกับส่วนรัฐ เราได้รวมกลุ่มขึ้น ซึ่งมีความเข้มแข็งในการทำงาน ส่วนรัฐก็ให้เห็นและเชื่อในศักยภาพของเราว่าเราทำได้ อย่างหลายๆ โครงการที่เราทำไปแล้ว เขาก็มาดู ก็เห็นว่ามีความศักยภาพ

ผู้วิจัย : มามาคิดว่ามุสลิมะฮ์ควรเข้าไปทำงานในกลุ่มหรือองค์กร หรือว่าอยู่คนเดียวได้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มุสลิมะฮ์อยู่คนเดียว ไม่ได้แน่นอน หะดีษนบีบอกแล้วว่า ใครออกจากกลุ่มเขาคอนนั้นก็เข้านรก ก็ขอให้เราห่างไกลจากสิ่งนั้น เพราะฉะนั้นเราจะต้องพยายามเกาะกลุ่มเพื่อที่จะทำงาน แม้ว่าการทำงานของเรายังไม่ได้ถึงระดับสากล หรือระดับประเทศ ก็ค่อยๆ ทำ ค่อยๆ ไปได้ไปเพื่อไปสู่จุดในการระดมเงินของเรา

ผู้วิจัย : แล้วมามาคิดว่าจำเป็นไหมที่จะต้องศึกษาวิธีการต่างๆ ในการระดมเงิน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : แน่นนอนที่สุด การทำงานระดมเงินก็ต้องมีแนวทางในการระดมเงิน มีรูปแบบเพื่อที่เราจะได้เข้ากับกลุ่มคนต่างๆ ที่แตกต่างกัน ซึ่งเราจะต้องรูปแบบการระดมเงินของท่านนี่เพื่อมาปฏิบัติ

ผู้วิจัย : ในส่วนการระดมเงินด้วยการเผยแพร่ความรู้มีการปฏิบัติอย่างไรบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : การเผยแพร่ความรู้ขั้นแรกก็มีการสอนแบบมัจญ์ลิสอิลมีย์ ก็แบ่งหน้าที่ ซึ่งฝ่ายวิชาการและเผยแพร่เป็นผู้รับผิดชอบ ในอำเภอเมืองตัวหลักก็มีสองคน แล้วก็ตัวแทนในอำเภออื่นๆ จัดระดมเงินการสอนในรูปแบบของการจัดมัจญ์ลิสอิลมีย์ กลุ่มเล็กๆ ตามมัสญิด

ผู้วิจัย : จัดยังไงอะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อาทิตย์ละครั้ง มีการสอนกิริยา
อาติ ในส่วนของหะดีษ ตัฟซีร์ เราก็มี
หลักสูตรให้

ผู้วิจัย : แล้วนอกจากที่มันเป็นสัปดาห์ละครั้ง
มีอะไรอีกไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มีอย่างเช่น ถ้าทางอบต .
อำเภอจัด เขาจะเชิญวิทยากรของเราไปให้
ความรู้ เราก็จะแสดงตนบายวิทยากรของเราไว้
เช่น การจัดอบรมเกี่ยวกับพัฒนาศักยภาพสตรี

ผู้วิจัย : แล้วที่เราไปทำเองละคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มีจตุลิมีย์แต่ละสัปดาห์
แล้วก็มีกิจกรรมการอาบน้ำศพแต่ละอำเภอ
ที่เราทำเอง

ผู้วิจัย : อบรมการอาบน้ำศพทำเป็นโครงการ
สัญจรหรือว่ายังไงคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็สัญจร เช่น ที่อำเภอระแงะ
โดยเอาผู้นำในอำเภอระแงะรวมกลุ่มกัน เช่น
ที่ สมมุติที่คูซงขอสะดวก ก็ทำที่มัสญิดคูซง
ขอส ทำแค่ปีละครั้งเอง เดือนละครั้งเป็นไป
ไม่ได้ ไม่มีเวลา อาทิตย์ละครั้งเราให้ความรู้
เกี่ยวหะดีษ ตัฟซีร์ และอัลกุรอาน จะเน้นสาม
เรื่องนี้มาก

ผู้วิจัย : มีมีจตุลิมีย์แต่ละสัปดาห์ มีการอบรม
สัญจร แล้วก็มีอะไรอีกคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มีประจำปี มีการพบปะมุสลิม

มะฮฺรประจำปี (งานมุลตะกอ) เราจะเชิญมุสลิม
มะฮฺรทั่วจังหวัด นอกจากนี้ก็มีอบรมให้ความรู้
แก่มุสลิมใหม่เดือนละครั้ง เสาร์แรกของต้น
เดือน ก็มีราวๆ 30 คนที่มาประจำ

ผู้วิจัย : จัดที่ไหนคะมา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จัดที่สมาคม และสำหรับ
มุสลิมใหม่ที่สนใจอัลกุรอานเราก็มีสอนทุก
อาทิตย์ ในส่วนของมุสลิมใหม่ เราจะมีฝ่ายนี้
เป็นการเฉพาะเลย

ผู้วิจัย : มีแผนประจำปีเกี่ยวกับการให้ความรู้
วิชาการไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มี อย่าง 3 ปี 5 ปี ก็ตั้งไว้ว่า
เราจะดำเนินถึงไหนยังง

ผู้วิจัย : ในด้านการให้ความรู้วิชาการมีการใช้
เทคโนโลยีหรือป่าวคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : สำหรับการให้ความรู้
กลุ่มเป้าหมายที่เป็นมุสลิมะฮฺ ไม่ได้ใช้
เทคโนโลยีอะไร ก็สอนแบบเดิมๆ บางทีการ
ไปให้ความรู้มุสลิมะฮฺในบางครั้งสถานที่ที่ไม่
พร้อมที่จะใช้เทคโนโลยีได้ เช่น ถ้าเราไป
สอนที่ชุมชน เราก็เลยต้องสอนแบบเดิมๆ ให้
ความรู้ตอนนี้เราพยายามให้ปลูกฝังหลักการ
พื้นฐานสำหรับการดำเนินชีวิตของมุสลิมะฮฺ
ที่แท้จริง สำหรับการอบรมเยาวชนก็เอา
เทคโนโลยีเข้ามาประกอบ และให้มีพี่เลี้ยงที่
พอจะให้ความรู้แก่เยาวชน เพื่อให้เยาวชน

เข้าใจเรื่องเนื้อหา ส่วนด้านเทคโนโลยีเราจะ
 แสตนบายทีมทำงานอีกชุดเข้ามาช่วย
 เทคโนโลยีเป็นสิ่งที่จำเป็นมากทำให้การค
 ณะสุไปได้เร็วขึ้น กลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้
 เร็วขึ้น สอดคล้องกับปัจจุบัน

ผู้วิจัย : อันนี้ถ้ามองในแง่ที่อัลกุรอานบอกว่า
 تأمرون بالمعروف وتنهون عن المنكر (การสั่งใช้
 ผู้ความดี และห้ามปรามสิ่งชั่วร้าย) เกี่ยวกับ
 เรื่องนี้ทางชมรมมีรูปแบบการปฏิบัติอย่างไร
 บ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : สำหรับการเชิญชวนทำความ
 ดี หนึ่งด้วยรูปแบบที่เราสอนในมัจญ์ลิสอิล
 มียี่ สองด้วยรูปแบบที่เราทำแผนพับในบาง
 ช่วงแต่ไม่ใช่ทุกเดือน เช่น ช่วงเราะมะฎอน
 เราก็ออกคู่ออห์ แผนพับเกี่ยวกับการต้อนรับ
 เราะมะฎอน

ผู้วิจัย : เหมือนความดีเราเชิญชวนได้ง่าย แล้ว
 ส่วนของการห้ามปรามความชั่วมันออกมา
 เป็นรูปธรรมใหม่คะผู้ให้สัมภาษณ์ : เราไป

ห้ามปรามความชั่วซะใหม่ ยังไม่เป็น
 รูปธรรม มามายอมรับว่าทีมงานของเรา เรายัง
 สร้างบุคลากรที่จะไปทำหน้าที่ตรงนี้ยังไม่ถึง

ผู้วิจัย : นอกจากแผนพับ การสอน แล้วมี
 อะไรอีกไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ส่วนใหญ่ก็เป็นการสอน แต่
 อื่นๆ เช่น facebook website ก็เป็นสิ่งสำคัญที่

และเป็นการตีในการเชิญชวนความดีห้าม
 ปรามความชั่ว โดยเฉพาะเยาวชนจะสนใจ
 เรื่องนี้

ผู้วิจัย : ชมรมมีเว็บไซต์เป็นของตัวเองไหม
 คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ยังไม่มีฯ เรายังไม่ได้บรรจุ
 ทีมงานของเราไปตรงนั้น

ผู้วิจัย : อันนี้ถ้ามองในแง่ของการเข้าไป
 เสริมสร้างกำลังใจมามาคิดว่าเป็นวิธีการค
 ณะสุหนึ่งใหม่

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไซ้ เป็นวิธีการค
 ณะสุอย่าง
 หนึ่ง แต่ว่าการเสริมสร้างกำลังใจจริงๆ เรา
 ต้องทำในรูปแบบของการไปเยี่ยมเยียนบ้าน
 เพื่อเสริมสร้างกำลังใจให้แก่ผู้สูงวัย ผู้ยากไร้

ผู้วิจัย : กลุ่มที่มามาไปเยี่ยมบ่อยเป็นกลุ่มไหน
 คะ**ผู้ให้สัมภาษณ์ :** ก็สตรีต่างๆไป คือถ้าเรา
 ชวนมาเรียนเขาไม่ไป เราก็เลยวางแผนว่าต้อง
 ไปเยี่ยมเขา

ผู้วิจัย : ออกพื้นที่ๆ ไหนบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ออกไป เช่น หมู่บ้าน
 ชาวประมงแถวกาแลตาแป

ผู้วิจัย : พอเราไปแล้วเขามีปฏิกิริยาอย่างไรบ้าง
 คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พวกเขามีความสุขมาก บางที
 เขาทำข้าวเกรียบ เราได้กิน เขาก็ให้ของฝาก
 กลับมาเยอะแยะ

ผู้วิจัย : แล้วไปกับหญิงแบบนี้ (หญิงบยาว
คลุมหน้า) เขาไม่ปนไรโซ่ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เขาไม่เป็นไร รับผิดชอบ
เราก็ต้องปรับตัวเอง การพูด การคุย เราต้อง
ใช้วิธีการคะอะฮะ หรือว่าการแต่งกาย ก็ไม่ใช่
พวกเราไป 10 คนชุดคำหมดเลย ก็ให้
หลากหลาย บางที่เราไปแบบเข้ม เขาก็ไม่รับ
อื่นๆ ก็มีอย่างเช่นเดือนเราะมะฎอนของก็ไป
เยี่ยมผู้ต้องขังหญิงที่เรือนจำราชิวาส ไป
เยี่ยมไปให้อินพลัม สลับกับการไปเยี่ยมผู้ป่วย
ตีกายกรรมหญิง ที่โรงพยาบาล

ผู้วิจัย : อันนี้เหมือนกับบรรดาเสาะหาอะฮะ
หรือเสาะหาบิยะฮะอะฮะฮะฮะฮะฮะฮะฮะฮะฮะ
แบบอย่างที่ดี ในจุดนี้ของชมรมมา มา เป็น
ยังไงบ้าง

ผู้วิจัย : ญุซกาทิลลาฮุกอยรอนมา มา ที่สละ
เวลาให้สัมภาษณ์ในวันนี้ค่ะ

ถอดเทปการสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ 2: ชมรมมุสลิมะฮุนราชีวาต

ผู้ให้สัมภาษณ์: คุณรุสนิยาห์ อาแว

ตำแหน่ง: รองประธานชมรม

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2556

ผู้วิจัย : ربกวนแนะนำชื่อ สกุล ภูมิลำเนาเดิม และสถานภาพคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ชื่อ รุสนิยาห์ อาแว ภูมิลำเนาเดิม สถานภาพสมรสแล้วคะ มีบุตร 7คน

ผู้วิจัย : จบการศึกษาจากที่ใดมาคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จบปริญญาตรี เอกอิสลามศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มอ.ปัตตานี ตอนนั้น เอกอิสลามศึกษาอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์จริงๆ อุมมีเข้ามาหาได้ทุนมหาดไทย เข้าไปตอนแรกก็อยู่เอกพัฒนาสังคม แล้วก็ย้ายมาเป็นอิสลามศึกษา

ผู้วิจัย : อุมมีอายุเท่าไรและตอนนี้ประกอบอาชีพอะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อุมมีอายุ 49 ปี ตอนนี้อยู่เป็นพนักงานราชการ ตำแหน่งวิทยากรศาสนา โรงเรียนบ้านกุเล็ง อ.ยี่งอ นราธิวาส

ผู้วิจัย : แล้วในส่วนของการทำงานคะอุมมี อุมมีสังกัดองค์กรอะไร และดำรงตำแหน่งอะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : สังกัดสององค์กร คือ รองประธาน ชมรมมุสลิมะฮุนราชีวาตและรองประธานชมรมข้าราชการมุสลิมะฮุ

ผู้วิจัย : อุมมีทำงานกับชมรมสตรีมุสลิมประมาณกี่ปีแล้วคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นานแล้ว ตั้งแต่ยังไม่จัดตั้งเป็นชมรมชัดเจน

ผู้วิจัย : ถามอุมมีในเรื่องของการบริการหรือเผยแพร่วิชาการอิสลามนะคะ เหมือนในการบางองค์กรมีจัดบรรยายธรรมประจำเดือนแล้วของชมรมมีไหมคะ และจัดทุกเดือนหรือว่ายังไงคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : แต่ก่อนจัดเดือนละครั้ง แต่หลังๆ สามเดือนครั้ง

ผู้วิจัย : เวลาบรรยายนี้จัดที่ไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีจัดที่สมาคม มัสญิดชายทะเล

ผู้วิจัย : ทราบมาว่ามีการอบรมให้ความรู้แก่มุสลิมใหม่เดือนละครั้งที่สมาคม ในเสาร์แรกของต้นเดือน อยากรู้ว่าเป็นวิทยากรจากคณะกรรมการชมรมเอง หรือว่าชมรมเชิญบุคคลภายนอกมาคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีเวียนๆ จากวิทยากรในชมรมเองและมีเชิญวิทยากรจากภายนอกด้วย

ผู้วิจัย : ค่ะๆ แล้วชมรมมุสลิมะฮุมีงาน

เกี่ยวกับเยาวชนใหม่คะอุมมี เช่น ค่าอบรม
ฤดูร้อน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีฯ คือ ประถม กับมัธยม
ประถมก็ภาคฤดูร้อนเดือนเมษา

ผู้วิจัย : ถ่ายที่จัดๆ กันที่มัศตูดไซ้ใหม่คะอุมมี

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มีมัศตูดชายทะเล โรง
เรียนพัฒนศาสตร์ สุเตตวอ แต่ก่อนเราก็ทำฯ

พอเยาวชนเข้ามาบิบทบาท เราอยากได้แบบ
ไหน ก็บอกให้เขา บูรณการกับกลุ่มเยาวชน

ผู้วิจัย : จัดค่ายลักษณะไหนคะอุมมี คือ
อบรมศาสนาด้วนๆ หรือมีประกยุกค์กับวิชา
อื่นๆ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์

สอดแทรกด้วย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ศาสนาอย่างเดียวเลย แต่
เหมือนอบต.บางที่ตอนนี เขามีโครงการดี
คือ จะคัดเด็กเด็กเฉพาะด้วน

ผู้วิจัย : ย้อนกลับมาที่สถานที่จัดค่ายนะคะ
สองที่ นี้คือที่มัศตูดชายทะเล โรงเรียนพัฒน
ศาสตร์หรือว่ายังไ้คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คือ เราทำสองค่าย คือ ทัวไป
กับลูกๆ สมาชิก ส่วนของลูกๆ สมาชิก อย่าง
ในวันสุดท้ายเราก็จะมีกิจกรรมครอบครัว
สัมพันธ์ เอาพ่อแม่ลูกไป

ผู้วิจัย : ค่ายของทัวไป จัดที่ไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : สองสามปีให้หลังนี้จัด
ที่มัศตูดชายทะเล แต่บางทีลูกสมาชิกก็มา
ด้วย

ผู้วิจัย : แล้วของลูกๆ สมาชิกจัดที่ไหนคะ
สุเตตวอริปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อ่า ไซ้ฯ

ผู้วิจัย : ของประถมจัดค่ายกันที่วันคะอุมมี

ผู้ให้สัมภาษณ์ : สามวันสองคืน

ผู้วิจัย : แล้วที่มงานละคะอุมมี อุมมีสอนเอง
หรือว่า มีเด็กๆ เยาวชนมาช่วย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็ลูกๆ บางส่วนของเราโต
ขึ้น สามารถเป็นวิทยากร เป็นพี่เลี้ยงค่าย แต่
บางเรื่องเราก็ต้องแนะนำ

ผู้วิจัย : คือเรา ไม่ได้ลงไปสอนเอง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็อาจจะมีในช่วงของนะสี
หะสุ ที่เราแะไป

ผู้วิจัย : แล้วค่ายมัธยม เป็นค่ายลักษณะไหน
คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ถ่ายเราก็หลากหลาย ในเรื่อง
ของการสร้างความสัมพันธ์ ปลูกจิตสำนึก
โดยเฉพาะเด็กที่จะไปเรียนต่อ หรือว่าให้เป็น
ตัวของตัวเอง ให้อยู่ในแนวทาง มีจุดยืน

ผู้วิจัย : อุมมีจัดที่ไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็ที่โรงสุกรรณศาสตร์ โรง
เรียนพัฒนศาสตร์ สุเตตวอ

ผู้วิจัย : ชื่อค่ายอะไรคะอุมมี

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ต้นกล้าคุณธรรม

ผู้วิจัย : ถ่ายจัดที่วันคะอุมมี

ผู้ให้สัมภาษณ์ : แต่ละปีไม่เท่ากัน บางปี หนึ่ง
วัน บางปีสองวัน

ผู้วิจัย : แล้วเด็กละคะ เราเอาเด็กในโรงเรียน
นั้นหรือว่ายังไ้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เราเชิญแต่ละโรงเรียนมาเข้า
ร่วม

ผู้วิจัย : แต่ละปีจุดประสงค์เหมือนกันไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คือ กล้กันหมด เรื่องของด้ร

บิยะฮู ทุกงานเรามีตลอด แต่อาจจะเพิ่มเรื่อง
อื่นๆ เข้ามา อย่างจิตสำนึกมุสลิมะฮู มุสลี
มะฮู การเข้ามาหาชัย ตระหนักในบทบาทของ
นักเรียน สถานการณ์โลกปัจจุบัน บ่อนทำลาย
ในปัจจุบัน

ผู้วิจัย : แล้วทีมงานล่ะคะ อุมมีดำเนินการ
เอง หรือว่าเยาวชนที่เป็นรุ่นพี่

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ส่วนใหญ่กรรมการ ก็จะเอา
รุ่นพี่ แต่เราก็ประชุมเป็นที่ปรึกษา และ
วิทยากรในบางวิชา บางช่วย ก็ต้องเอาผู้ใหญ่
ถ่ายทอดประสบการณ์ให้ฟัง

ผู้วิจัย : ถ่ายนี้จัดทุกปีหรือเปล่านั้นคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ใช่ จัดทุกปี

ผู้วิจัย : สอบถามเรื่องมุลตะกอหน่อยนะคะ
อุมมี จุดประสงค์หลักในการจัดงานคืออะไร
คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็เพื่อสร้างความสัมพันธ์และ
ความเป็นพี่น้องระหว่างมุสลิมะฮู ให้ความรู้
สร้างเครือข่ายมุสลิมะฮู

ผู้วิจัย : ในงานมีกิจกรรมอะไรบ้างคะ อยาก
ให้อุมมีช่วยเล่ารายละเอียดของงานมุลตะกอ
ปีปีนี้นิดหน่อยคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มีการบรรยายให้ความรู้ การ
ทำหัลเกาะฮู ศึกษาอัลกุรอาน ละหมาดกียามุล
ลัยล์ สนทนาเสริมสร้างแนวคิด ฟิกเราะฮูการ
ทำงานอิสลาม เรื่องของฟิกฮอบิดาต คือ ปีนี้
เราจัดที่มียิดชายทะเล ที่ผ่านๆ มาเราจะจัดที่
โรงเรียนพัฒนาศาสตร์ ฮูเตควอ

ผู้วิจัย : แล้วอย่างของเรื่องกิรออาตี ทางชมรม
มีการจัดอบรมกิรออาตีใหม่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ในส่วนของการจัดอบรมกิ
รออาตี ของเราก็นำร่อง เราไปอบรมที่มาเลเซีย
แล้วก็มาขยายต่อเข้าไปอยู่ในแผนของอบต.
เกือบทุกที่จะมี และบางที่ก็เอาวิทยากรจาก
ชมรมของเรา หรือของมาเลย์ คือ ที่จัดอบรม
โดยตรงของเราไม่มีแล้ว แต่จัดสอนกิรออาตี
นั้นอยู่มีอยู่ เหมือนตอนนี้ถ้าอบต.จัดอบรมกิ
รออาตี ถ้าสมาชิกคนใดของเราที่ยังไม่ผ่าน ก็
จะส่งเข้าอบรม

ผู้วิจัย : ในแต่ละเครือข่ายอำเภอหรือใน
อำเภอเมืองเอง ทางชมรมมีการสอนกิรออาตี
ใหม่คะ ถ้ามีเป็น ผู้เรียนในระดับใด

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีทั้งผู้ใหญ่และเด็ก ในส่วน
ของผู้ใหญ่ เช่นที่บ้านกุเล็ง เราก็สอนกลุ่ม
แม่บ้านที่นราภิรมี เด็กๆ ก็มี ตอนนี้เราผลักดัน
ให้แต่ละชุมชนมีสอนที่มัสญิด และเราให้คน
ข้างเราไปสอน จากเมื่อก่อนมาเรียนที่บ้าน
เปิดที่บ้าน แต่พอจำนวนมากขึ้น ก็คุยกับ
ทางอิมาม ก็ได้เปิดที่มัสญิด คือ โครงการนี้
มันเสถียรแล้ว มีอยู่แล้วและทำมาตลอด เรา
ก็ไม่ได้บรรจุไว้ในแผน ก็พยายามคิดโครงการ
ใหม่ๆ ขึ้นมา อย่างอบรมการนำศพก็เช่นกัน
แต่ก่อนอยู่ในแผนปฏิบัติงานของเรา แต่
ตอนนี้ทางอบต.เอง ก็มีโครงการนี้ในแผน
ของเขา แต่วิทยากรก็ยังคงเชิญทางชมรมอยู่

ผู้วิจัย : คือ เชิญเราไปในฐานะผู้ให้ความรู้
ซึ่งก่อนหน้านี้ทางชมรมนำร่องก่อน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ใช่ๆ

ผู้วิจัย : ที่ปีคะอุมมีที่เรานำร่องการอบรมเรื่อง
อาบน้ำศพ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : 7-8 ปีน่าจะได้ ก่อนที่จะตั้งเป็นชมรมชัดเจน ถ้าอยู่ในนามชมรมอย่างเป็นทางการก็ 5 ปีให้หลัง นอกจากนี้ก็มีกิจกรรมหลากหลายตลอดเดือนละครั้ง ในชุมชน เป็นกิจกรรมของมุสลิมะฮ์ มีถือศีลอดสุนนะฮ์ และเปิดบวชพร้อมกัน นอนค้างคืนด้วยกัน และตึกๆ ก็ตอนมาละหมาดละหมาดละหมาด เรื่องนี้เรานำร่องเหมือนกัน แต่เมื่อบางชุมชนทางอบต.บรรจุกอยู่ในแผนของเขา ทางงบประมาณอะไรเอง เขาก็แค่เชิญเราไปให้ความรู้ เป็นอิหม่ามนำละหมาด คือ มันจะเป็นในลักษณะที่ว่าเราทำเรานำร่อง พอมันคงแล้ว เราก็คิดโครงการใหม่ๆ มาทำ เรานำร่อง เขาก็สานต่อ แต่เรื่องของวิทยากรเขาไม่มีความสามารถก็ต้องเชิญเรา

ผู้วิจัย : อันนี้ถามอุมมีเป็นความรู้ นะคะ อุดเราะฮ์กับหัลเกาะฮ์ มีความแตกต่างกันยังไงคะ อุมมี

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ถ้าเราดูรากศัพท์มันก็ไม่เหมือนกันอยู่แล้ว คือ หัลเกาะฮ์ มันเป็นลักษณะของกลุ่มศึกษา ทั่วไป แต่พอเราสนิทมากขึ้น เราก็พัฒนาความใกล้ชิดเป็นครอบครัวสนิทมากขึ้น มีความไว้วางใจมากขึ้น เชื่อฟังมากขึ้น

ผู้วิจัย : ที่อัลกุรอานบอกว่า **تأمرون بالمعروف وتنهون عن المنكر** สมมุติว่าเราถอดออกมาเป็นโครงการ เป็นกิจกรรม ที่ชมรมทำอยู่ที่เป็น ใบบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นั่นคือหลักของเรา บางทีเราก็ดูสภาพของความเป็นจริง เช่น บางคน เราก็

ต้องใช้ตามหะดีษคือ แก้วด้วยมือ ลื่น หัวใจ พอมาตรงนั้นปี เราก็มาทำโครงการ เช่นในหมู่บ้าน เราก็พยายามทำกิจกรรมเช่น บรรยายประจำสัปดาห์ มัจญ์ลีศให้ความรู้ที่นั่นแหละในเรื่องอาบน้ำละหมาดมัยยิด การพัฒนาครอบครัว บทบาทสตรี ภรรยาที่ดี เรามีโครงการตรงนี้อยู่ สิ่งที่เราถ่ายทอดคือ อย่างนี้ดูคล้ายเห็นสิ่งไม่ดี แต่ว่าใหม่ๆ อาจจะทำอะไรไม่ได้

ผู้วิจัย : ในส่วนของการตั้งใช้คู่ความดี มันเป็นเรื่องที่ไม่ยาก แล้วในส่วนของการห้ามปรามความชั่วละคะ ในความเป็นจริง เป็นยังไงบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : สิ่งที่เป็นมุนกัร มีความผสมผสานมาก ยกตัวอย่างเช่น การอาบน้ำมัยยิด คุยตรงๆ คือ ไม่ตามสุนนะฮ์ รายอหุก การอ่านตลกิน เหล่านี้ มันก็เป็นมุนกัร ตอนที่เราเอาคนที่ยังมีความรู้ใหม่ๆ เราก็พยายามทำความเข้าใจและให้สิ่งที่ถูกต้องแก่เขา

ผู้วิจัย : ก็คือ ให้ความรู้เพื่อทำลายความไม่มีความไม่ถูกต้อง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ตอนนี้นะเน้นกลุ่มเสี่ยง เยอะมากตอนนี้ อย่างเด็กวัยรุ่นผู้ใหญ่ คือ ทำสิ่งที่เป็นบาป แต่ไม่รู้ว่าเป็นบาป

ผู้วิจัย : อันนี้ในแง่ของการเสริมสร้างกำลังใจ และการให้คำปรึกษา อุมมีมองว่ามันเป็นวิธีการ หนึ่งในการจะอุอะฮ์ใหม่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จำเป็น เพราะการทำงานนั้นมีปัญหา และคนที่มีความประสงค์จะได้เปรียบตรงนี้มาก อย่างอุมมี มามา ก็คนมีอายุ ใน

เรื่องไอที เราไม่มีความสามารถเท่าไร แต่
ว่าจุดหนึ่ง เวลาเราทำงานแบบนี้ๆ เราได้รู้ เรา
แก้ปัญหาได้ ต้องทำยังไง แต่ละชุมชนให้ได้
ในระดับไหน ปัญหาแบบนี้จะคล้ายๆ ไร ที่
นี้คำปรึกษา การตัดสินใจ เราต้องมีในทุกอย่าง

ผู้วิจัย : อันนี้เหมือนกับคนไหนใช้ใหม่คะ
แล้วถ้าคนนอกที่เป็นมัลแวร์เราเราใช้ให้
คำปรึกษาอย่างไรบ้าง เหมือนบางที่เค้ามี
ออนไลน์ให้คำปรึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ออนไลน์เราไม่มี คือ ใน
นราธิวาสเนี่ยะ แถมนำๆ ของเราสอนอยู่ใน
หมู่บ้าน ประจำสัปดาห์ เหมือนถ้าใครมี
ปัญหา ก็จะเข้ามาขอคำปรึกษา เราก็ให้
คำปรึกษาไป

ผู้วิจัย : แล้วเหมือนกับที่รู้มาว่าไปเยี่ยมโรง
บาล ไปเยี่ยมผู้ป่วย อุมมีไปทำอะไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มีแผนพบการอาบน้ำ
ละหมาดของผู้ป่วย ดูอาฮ์คนป่วย ให้กล่าววิ
ดิฆฟาร สอนคนเฝ้าใช้ในเรื่องของการอาบน้ำ
ละหมาดให้ผู้ป่วย แล้วก็ให้ความหวัง อย่าท้อ
ถ้าเรามั่นใจในอัลลอฮ์ พระองค์จะช่วยเหลือ

ผู้วิจัย : ผู้ป่วยรู้สึกอย่างไรบ้างคะ อุมมี

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ที่สัมผัสจริงๆ ของคนไข้ เขา
ดีใจนะ แต่เราก็ต้องเทคนิคในการเข้าหาเรา
อาจจะรู้จักกับพยาบาลในนั้น ก็ชวนพยาบาล
เข้าร่วม ส่วนตัวพวกเราเองก็ ไปก็หลากหลาย
ไม่ใช่ว่าปิดหน้ากันหมด

ผู้วิจัย : เป็นโครงการหนึ่งในชมรมเลขใช้
ใหม่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ใช่เป็นโครงการ

ผู้วิจัย : ถ้าตามโครงการปกติไปกันเดือนไหน
คะ อุมมี

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คือ อุมมีไม่เคยไป มีแต่
ทีมงานนราที่ไป ที่อุมมีไป เป็นวงเล็กๆ นอก
รอบ แต่ก่อนเราไปบ่อย แต่เดี๋ยวนี้กรรมการ
เรายุ่งกันมาก สอนแต่ละเดือน ตอนนี้มีคน
เชิญไปในหมู่บ้านเยอะ แต่ไม่ทันจะไป
ประกอบกับเรามีประชุมกลุ่ม คือ งานตอนนี้
มีคนต้องการมาก แต่เราไม่มีพละกำลัง คือ
จุดเด่นของพวกเรา อย่างหนึ่งคือ คือ เรื่อง
ของอัลลอฮ์อะนะ ความอึดทน ความอะไร
เขาต้อนรับอย่างดี พอเขาต้อนรับอย่างดี
ใหม่ๆ เราก็อย่าแข็งมาก พอเขาเข้าใจ เขา
เชื่อมั่นในตัวเรา ก็เราให้ เขาก็จะตามตรงนั้น

ผู้วิจัย : คือ ก็เหมือนกับว่าคนไข้ อีกแบบหนึ่ง
คนในหมู่บ้านก็อีกแบบหนึ่ง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ใช่ ๆ

ผู้วิจัย : ชุซาเกิลลาสุคอรอนอุมมีมากมาย นะ
คะ ที่สละเวลาให้ข้อมูลในวันนี้

ถอดเทปการสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ 3: สภายวมุสลิมแห่งประเทศไทย (เครือข่ายมุสลิมะฮ์ ยมท. ยะลา)

ผู้ให้สัมภาษณ์: ปารีตะฮ์ มะดิง

ตำแหน่ง: ประธานเครือข่ายมุสลิมะฮ์ ยมท.

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 31 มิถุนายน พ.ศ. 2556

ผู้วิจัย : รมภวนท่านแนะนำตัวหน่อยค่ะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อะนา อาคฺคุมฟีลลาฮฺ ชื่อ ปารีตะฮ์ มะดิง ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่บ้านมูโน๊ะ อ.สุไหงโกทลก จังหวัดนราธิวาส

ผู้วิจัย : จบการศึกษาจากที่ใดมาคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ชั้นศาสนา ปีที่ 2-7 เรียนที่โรงเรียน นะฮฺฏอตุลอิสลาฮียะฮฺ บ้านมูโน๊ะ แล้วมาต่อชั้น 8-10 ที่โรงเรียนพัฒนา พอจบ

ไปประมาณ 1 ปี ผู้จัดการ ก็ให้สอนที่นี่ สำหรับการสอนที่พัฒนาตอนนี้ก็ 22 ปีแล้ว

ผู้วิจัย : แสดงว่าเป็นอูस्ताซะฮฺที่โรงเรียนแล้วมีตำแหน่งอะไรอีกไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็เป็นฝ่ายปกครองของโรงเรียน

ผู้วิจัย : แสดงว่าวุฒิตอนนั้นก็ชนะนะวีฮ์ใหม่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ค่ะตอนนั้นวุฒิชนะนะวีฮ์ พอจบชนะนะวีฮ์ ประมาณสองปี นั้นก็แต่งงานสามีเป็นคนยะลา แต่งงาน 10 ปี มีลูกด้วยกัน

6 คน สามิเรียนที่กุลลียะฮฺ พอเรียนจบก็ไปสอนที่กัมพูชา และถูกจับที่นั่น ประมาณ 7 ปี

ผู้วิจัย : แล้วตอนนั้นกะคะฮฺอยู่ที่ไหนอะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ตอนนั้นก็อยู่ที่นี้ สอนอยู่ที่พัฒนา ระหว่างที่สามิอยู่ในคุกกะคะฮฺก็ได้ไปเรียนภาคพิเศษที่กุลลียะฮฺ (วันศุกร์เสาร์) เพิ่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีประมาณสองปี

ผู้วิจัย : กะคะฮฺเรียนสาขาอะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อูศูลุดดีน

ผู้วิจัย : แล้วสายสามิญ์ละคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จบ ม. 6 จากศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียน ที่จังหวัดยะลา

ผู้วิจัย : แล้วในส่วนของการอะฮฺอะฮฺ กะคะฮฺสังกัดองค์กรอะไร และมีตำแหน่งอะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ยมท. ปัจจุบันก็ดำรงตำแหน่งประธาน ก่อนหน้านั้นก็ดำรงตำแหน่งประธานฝ่ายชะกาดและอื่นๆ

ผู้วิจัย : ตำแหน่งประธานมีวาระกี่ปีคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : สองปี (ปี 56-58) เพิ่งเลือกเมื่อ

เดือนพฤษภาคมที่ผ่านมาเอง

ผู้วิจัย : แล้วก่อนกะคะสุใครดำรงตำแหน่งนี้

คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : กะเอาอิสระสุ ภรรยาหมอนัด

ชัย

ผู้วิจัย : ยมท.มีโครงสร้างหรือสาขาข้างใบบ้าง

คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ยมท.มี 8 สาขา มีศูนย์ใหญ่อยู่

ที่กรุงเทพฯ

ผู้วิจัย : ของยมท.มีการประสานงานกับ

องค์กรไหนบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มี เช่น องค์กรในมาเลเซีย

องค์กรของรัฐในประเทศไทย และองค์กร

ศาสนาอื่นๆ

ผู้วิจัย : กะคะสุทำงานกับ ยมท.ประมาณกี่ปี

แล้วคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ประมาณสี่ปี ตั้งแต่สามมีอยู่ใน

คุณผู้วิจัย : แล้วงบประมาณของยมท.ได้มา

จากไหนบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เก็บกันเอง จาก

คณะกรรมการ อื่นๆก็มีการขออนุเคราะห์จาก

ผู้จิตศรัทธา แต่ถ้ากิจกรรมใหญ่ๆ ศาลากลาง

จะให้งบมาบ้าง

ผู้วิจัย : ในส่วนของการทำงานเป็นองค์กร กะ

คะสุคิดว่ามีความสำคัญหรือไม่ในสังคม

ปัจจุบัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : สำคัญ เพราะการอยู่เป็น

องค์กร ก็เหมือนกับการอยู่เป็นชุมชนมาอะสุ

นั่นเอง มีการปรึกษาหารือ ช่วยเหลือกัน

อิสลามก็ให้เราอยู่เป็นชุมชนมาอะสุ

ผู้วิจัย : ในส่วนของการทำงานคะอะสุ ถ้าเรา

อยู่เป็นในเป็นองค์กรหรือชุมชนมาอะสุ มันก็จะ

เกิดความง่ายดาย ความช่วยเหลือประมานนั้น

หรือเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไซ้ๆ มีความง่ายดาย ในแง่

ของการช่วยเหลือมีอะไรก็ช่วยเหลือเลย การ

อยู่เป็นองค์กรจะทำให้มีพลังมากขึ้น

ผู้วิจัย : กะคะสุมีความคิดเห็นอย่างไรในการ

มุสลิมะฮเข้ามาทำงานคะอะสุในรูปแบบ

ขององค์กร

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เป็นสิ่งที่ดี อันที่จริงเราจะต้อง

คะอะสุทั่วไป คะอะสุชุมชนมาอะสุ ทุกองค์กร

ควรจะมีกิจกรรมการคะอะสุ เราต้องเข้า

ทำงานในองค์กร เพราะถ้าเราอยู่ข้างนอก เรา

ไม่รู้ว่าเขาทำงานเพื่ออะไร การได้เข้าไปใน

องค์กร ก็ทำให้เรามีโอกาสได้ตัดเดือน ได้ทำ

การคะอะสุ

ผู้วิจัย : สรุปว่าจำเป็นไซ้ไหมคะที่มุสลิมะฮ

จะต้องเข้าไปอยู่ในองค์กร แม้ว่าองค์กร

ไหนๆก็ตาม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไซ้ๆ องค์กรไหนก็แล้วแต่

ผู้วิจัย : ทำคนเดียวไม่ได้ไซ้ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มันไม่สำเร็จ หากทำคนเดียว

ผู้วิจัย : ในแง่ของการคะอะวะสุ คะคะสุคิคว่า

จำเป็นไหมที่เราจะศึกษาวิธีการคะอะวะสุ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : วิธีที่จะเข้าหาคนอื่น เราต้อง

ทำความดีก่อน อย่าไปว่าเขาไม่ดี ก่อนจะเข้า

หา เราก็ว่าเขาไม่ดีแล้ว เช่นนี้มันก็เข้าหายาก

ดูตัวอย่างนบีท่านก็คะอะวะสุกับผู้คนที่

หลากหลาย กาฟิร มุนาฟิก ซึ่งท่านนบีเข้าไป

ด้วยการทำความดี เหมือนที่นบีปฏิบัติต่อชาย

คนหนึ่งทีกลั่นแกล้งด้วยการถ่มน้ำลายใส่ วัน

หนึ่งที่ชายผู้นั้นไม่ได้ถ่มน้ำลาย เพราะป่วย

นบีทราบข่าวท่านก็ไปเยี่ยม ด้วยพฤติกรรม

ของท่านนบี ทำให้ชายผู้นั้นเข้ารับอิสลาม

การคะอะวะสุไม่ใช่คำพูดอย่างเดียวเท่านั้น

พฤติกรรมของเรา ใบหน้าของเรา การยิ้ม เป็น

สิ่งสำคัญ เราอย่าไปว่าองค์กรนั้นไม่ องค์กรนี้

ไม่ดี เรายังไม่ได้เข้าไปในองค์กร เราไม่รู้

อะไร ดังนั้นอย่าเพิ่งไปว่าอะไร อย่าไปว่าคน

นั้นไม่ดี คนนี้ไม่ดี ไม่ถูกต้องที่จะกล่าวอย่าง

นั้น ถือว่าเราคะอะวะสุไม่ถูกต้อง ไม่ถูกต้องแต่

แรกเลย

ผู้วิจัย : พูดถึงวิธีการคะอะวะสุด้วยการ

เสริมสร้างกำลังใจ คะคะสุคิอย่างไรกับ

วิธีการนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : การเสริมสร้างกำลังใจเป็นสิ่ง

ที่ดี เพราะกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญ เหมือนที่

คะคะสุชาบซึ่งใจ ประทับกับยมท.เพราะตอน

นั้นคะคะสุมีความทุกข์มาก เหมือนกับตัวเอง

กำลังว่ายอยู่ในทะเล ก็มีกิ่งไม้กิ่งหนึ่งลอยมา

ยื่นให้เราจับ นี่แหละคือสิ่งที่สำคัญ

ผู้วิจัย : ก็เหมือนกับว่า ยมท.เข้ามาให้กำลังใจ

คะคะสุนั่นเอง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไซ้ๆ คะคะสุมีความเดือดร้อน

ยากลำบาก หมอออนัตชัย ประชุมไม่รู้กี่ครั้งที

ระดมทุนช่วยเหลือ กลุ่มมุสลิมะฮ์ก็มาช่วย

อย่างเต็มที่ นี่แหละคือสิ่งที่ประทับใจและผูก

เป็นอุวะฮฺจนถึงวันนี้

ผู้วิจัย : ส่วนหนึ่งที่เราจะคะอะวะสุคนได้ การ

ให้กำลังใจถือเป็นที่สำคัญไซ้ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไซ้ๆ เมื่อกับมีผู้ที่ได้รับความ

ยากลำบาก กรณีเกิดเหตุการณ์ซีนามิที่ภูเก็ต

คริสเตียนเข้ามาช่วยก่อนคนอื่น ก็มีคนเข้ารับ

ศาสนาคริสต์อย่างรวดเร็ว ถ้าอิสลามเข้าไป

คนจะรับอิสลาม อิสลามเข้าไปเหมือนกัน แต่

ก็ช้า นี่แหละคือการเสริมสร้างกำลังใจ เพราะ

จะคิดถึงอยู่ตลอด

ผู้วิจัย : เหมือนกับยมท.เองก็ได้ใช้วิธีการ

เสริมสร้างกำลังใจในการคะอะวะสุอยู่มาก

เหมือนกันไซ้ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไซ้ๆ แต่ก็คะอะวะสุตามแต่

ความสามารถขององค์กรอะนะ

ผู้วิจัย : อยากให้กะคะสุขยกตัวอย่างการ
เสริมสร้างกำลังที่เป็นรูปธรรมที่ทางยมท.
มุสลิมะฮ์ได้จัดขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เช่น การเข้าไปเยี่ยมเยียน
ช่วยเหลือพี่น้องมุสลิมะฮ์ในคุก เข้าไปให้
อินทผลัม ผ้าละหมาด อัลกุรอาน และอื่นๆ

ผู้วิจัย : การให้กำลังใจก็มีเช่นกันใช่ใหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีๆ กะคะฮเองเข้าไปบรรยาย
ในคุก ก็บอกพวกเขาว่า พวกเรารู้ใหม่ ว่าที่เรา
อยู่ในคุก บางทีอัลลอฮ์รักเรานะ สมมุติเราอยู่
ข้างนอก เราทำสิ่งที่ไม่ดี อัลลอฮ์จะให้ลง
กับสิ่งที่ไม่ดีตลอด อัลหัมดุลิลลาฮุนะ พวก
เขาร้องให้ ก็บอกพวกเขาอีกว่า เราต้องภูมิใจ
นะ ที่อัลลอฮ์หยิบเรามาใส่ในคุก ถ้าเราไม่อยู่
ในคุก เราอาจจะแหย่กว่านี้ก็เป็นได้ การให้
กำลังใจเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ใช่การเข้าไป
ลักษณะที่ไปว่าอย่างนั้นไม่ดี ทำอย่างนั้น
ไม่ได้ เขาลำบากใจอยู่แล้ว เราไปซ้ำเติมพวก
เขาอีก

ผู้วิจัย : แล้วนอกจากพี่น้องในคุกละคะ ไปที่
กิจกรรมลักษณะนี้ที่ไหนอีก

ผู้ให้สัมภาษณ์ : การไปเยี่ยมเยียนพี่น้อง เช่นที่
ท่าสาป ซ่อมแซมและสร้างบ้านให้ ผู้ได้รับ
ความเดือดร้อน ทั่วไป เยี่ยมเยียนพี่น้องที่บ้าน
ไอร์ปาเย เจาะไอร้อง

ผู้วิจัย : แสดงว่าการเสริมสร้างกำลังใจที่ยมท.
เข้าไปช่วยเหลือเยียวาก็มีหลายกลุ่ม ตั้งแต่พี่
น้องในคุก ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน ผู้ที่ไม่มี
บ้าน เด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา คนที่มี
บุตรมาก แล้ว การตอบรับของผู้ที่ได้รับการ
เสริมสร้างกำลังใจหรือการช่วยเหลือจากยมท.
เป็นอย่างไรบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ดีใจ สุขใจและรู้สึกดีต่อ
องค์กร ในส่วนของพวกเราเองก็ภูมิใจที่เราได้
ช่วยคนอื่น และพวกเขาก็ต้อนรับพวกเรา
อย่างดี

ผู้วิจัย : ที่ถามไปเมื่อสักครู่เป็นเรื่องของการ
เสริมสร้างกำลังใจและในส่วนของทำให้
คำปรึกษาทางยมท.มุสลิมะฮ์ ได้มีการให้
คำปรึกษากับบุคคลทั่วไปหรือไม่

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีๆ ในส่วนของยมท.กลางจะ
มีในส่วนของกลุ่มเอดส์ที่เปิดให้คำปรึกษา
เป็นทางการ ในส่วนของมุสลิมะฮ์ก็มี
เหมือนกัน แต่ไม่ทางการ เช่น การให้
คำปรึกษาผู้ที่ตกทุกข์ได้แก่มุสลิมใหม่ ตอนนี้
กะคะฮจะเน้นกลุ่มมุสลิมใหม่ เนื่องจาก
มุสลิมใหม่มาสอบถาม พวกเขาได้รับความ
ลำบาก ไม่รู้จะมาร้องทุกข์กับใคร มีมุสลิม
ใหม่เยอะในยะลาเรา แต่ไม่มีใครจะดูแล
นอกจากนี้ก็มีผู้ที่ยากจน ที่มาขอคำปรึกษา ผู้
ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ ก็มาขอความ

ช่วยเหลือที่นี้ มีการแจกเสื้อให้เด็กๆที่ยากจน

ในช่วงวันอีด แจกเงินชะกาด

ผู้วิจัย : แล้วทางมท.การเผยแพร่หรือให้

ความรู้วิชาการอิสลามหรือไม่

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ที่มท.กลางจะมี

ผู้วิจัย : แล้วมท.มุสลิมะฮฺยะลา มีไหม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มีเหมือนกัน

ผู้วิจัย : มีในรูปแบบไหนบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มีการจัดบรรยาย

ประจำเดือน การจัดอุสเราะฮฺประจำสัปดาห์

การลงไปที่ชุมชน

ผู้วิจัย : ไปทำกิจกรรมอะไรบ้างที่ลงไป

ชุมชน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พบปะผู้สูงวัยในชุมชน ลง

ไปให้ความรู้ในรูปแบบที่หลากหลาย แต่เรา

จะเชิญผู้รู้อีกที บางที่ชุมชนก็เชิญเราไป

ผู้วิจัย : แล้วที่ไปบรรยายเองมีหรือเปล่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มี เช่นปีที่แล้วกะคะฮุกก็ไป

บรรยายในคุก

ผู้วิจัย : อุสเราะฮฺจัดวันไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : การจัดอุสเราะฮฺประจำ

สัปดาห์ก็จัดวันอังคาร หลังอัศรี ประมาณ สี่

โมงครึ่งถึงหกโมงเย็น

ผู้วิจัย : เนื้อหาของอุสเราะฮฺมีอะไรบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีอัลกุรอาน หะดีษ ข่าวดาร

โลกมุสลิม

ผู้วิจัย : แล้วมีหลักสูตรชัดเจนไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไม่มีหลักสูตรในอุสเราะฮฺ

ชัดเจนหรอก แต่สำหรับอัลกุรอานเราจะเริ่ม

ตั้งแต่สุเราะฮฺอัลฟาติหะฮฺเป็นต้นไป

ผู้วิจัย : แล้วจัดการเนื้อหาอุสเราะฮฺยังไงคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็แบ่งๆกัน สัปดาห์คนนี้รับ

หัวข้อนี้ คนนี้รับหัวข้อนี้ แต่ส่วนใหญ่อัลกุ

รอานในส่วนที่เป็นการอธิบายกะคะฮฺจะเป็น

คนรับ ก็ถามอาแบบ้าง ดูจากตัฟซีร์อิบนุกะฮฺ

รับบ้าง ดูจากที่มีอยู่แล้วบ้าง แล้วแต่

สถานการณ์

ผู้วิจัย : ถามเรื่องกลุ่มเป้าหมาย นิดนึงนะคะ

อยากรู้ว่า กลุ่มเป้าหมายที่กะคะฮฺอยากจะให้

ความรู้ความเข้าใจมากที่สุดตอนนี้คือ กลุ่มใด

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อยากเจาะเยาวชนแต่ละ

โรงเรียน เอาแก่นนำแต่ละโรงเรียนมาจัด

สัมมนาปีละครั้งหรือสองครั้ง และสร้าง

มุสลิมใหม่ให้มีความเข้มแข็ง ก็มีแผนที่วาง

อยู่

ผู้วิจัย : สองปีที่กะคะฮฺดำรงตำแหน่งเป็น

ประธานจะเน้นสองกลุ่มเป้าหมายนี้ใช่ไหม

คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ใช่ๆ เยาวชนแหละ ที่รู้สึก

เป็นห่วงมากๆ

ผู้วิจัย : แล้วอย่างกลุ่มผู้ใหญ่ล่ะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็ต้องลงพื้นที่ ตอนนี้ก็คุยๆ

กันอยู่ จะลงวันไหน หมู่บ้านไหนที่ยังขาด
ความเข้าใจในหลักการของศาสนา ถ้าอัลลอ
ฮ์ให้ก็อาจจะเป็นวันศุกร์ เพราะเราว่างกันวัน
ศุกร์ เช่นลงไปที่มีสติ ตอนนี้อยู่คนมีความรู้
กันมากขึ้น การเรียนการสอนเยอะไม่ว่าจะใน
ทีวีหรือวิทยุ แต่ก็ยังมีอีกมากที่ยังไม่เข้าใจ

ผู้วิจัย : ในส่วนของการกำชับใช้สู่ความดีและ
การห้ามปรามความชั่ว ขมท.มีการดำเนินการ
อย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ในส่วนของขมท.กลาง ทาง
รัฐให้งบประมาณมาเพื่อดำเนินกิจกรรม
กำชับใช้สู่ความดีและการห้ามปรามความชั่ว
ใช้ชื่อนี้เลย ให้เดินสำรวจในช่วงกลางคืน
เพื่อกำชับใช้สู่ความดีและห้ามปรามความชั่ว
บริเวณตลาดเก่า แถวตะโล๊ะบาโก เพื่อ
สอดส่องพฤติกรรมของหนุ่มสาวมุสลิม การ
อยู่สองต่อสองระหว่างชายหญิง ก็เข้าไป
จัดการดูแล การขอความร่วมมือจากร้านเน็ต
ให้ปิดในเวลาใดๆ กิจกรรมดำเนินไปปีสองปี
ก็หยุดลง เพราะกิจกรรมลักษณะนี้เสี่ยงหลาย
อย่าง มุสลิมะฮ์ดำเนินการหรือคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ป่าวๆ เป็นมุสลิมิน

ผู้วิจัย : แล้วมุสลิมะฮ์มีบทบาทในเรื่องนี้
อย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ทางฝั่งมุสลิมะฮ์ก็ได้ไปเยี่ยม
เขียนพี่น้องที่ตลาดเก่า เรียกแกนนำในตลาด

เก่ามาพูดคุย ประชุม หรือร่วมกัน ในภาค
ประชาชน ผู้ปกครองก็ดีใจที่มีกิจกรรม
ลักษณะเกิดขึ้น

ผู้วิจัย : ในเวลาที่ตลาดเก่าที่เดียวหรือคะที่
อื่นมีไหม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เน้นที่ตลาดเก่าเพราะที่นั่น
มุสลิมเยอะ แต่กิจกรรมดังกล่าวไม่ต่อเนื่อง
เพราะข้อจำกัดเรื่องงบประมาณและหลายๆ
อย่าง เป็นสิ่งที่น่าเสียดาย ถ้าองค์กรหลาย
องค์กรมาพูดคุย ร่วมมือกัน อินชาอัลลอ ฮ์
น่าจะประสบความสำเร็จ

ผู้วิจัย : ญะฮาลิลลาฮุคอรอน ขอบคุณ
สำหรับวันนี้ค่ะ

ถอดเทปการสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ 3: สภายุมมุสลิมแห่งประเทศไทย (เครือข่ายมุสลิมะฮุ ยมท. ยะลา)

ผู้ให้สัมภาษณ์: ราณี ตาเคอินทร์

ตำแหน่ง: ที่ปรึกษา (ชуро)

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2556

ผู้วิจัย : รบกวันท่าน แนะนำชื่อ อสกุล และ
ภูมิลำเนาเดิมหน่อยคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ชื่ออาหรับ ชื่อ รอฮานี บินดิ
มูหัมมัด ชื่อไทยชื่อ ราณี นามสกุลเดิม คือ
หะยีสาและ แต่งงานกับสามีชื่อ อับดุลอะซีซ
นามสกุล ตาเคอินทร์ บ้านเดิมอยู่ณราชิวาส

ผู้วิจัย : อายุตอนนี้ละคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : 54 ปี 55

ผู้วิจัย : ในส่วนของการศึกษาจบสามัญด้าน
ไหนอะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จบปริญญาโท ส่วนปริญญา
ตรีจบด้านวิชาชีพ ด้านเทคนิคการแพทย์ มหา
ลัยเชียงใหม่ ต่อโทเมื่ออายุ 46 แล้วที่นี้ค้า
ด้านพัฒนาสังคม

ผู้วิจัย : ด้านศาสนาละคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ศาสนาไม่จบอะไรเลย แม้แต่
ตาดีกา ไม่ได้เรียนตาดีกา เรียนปอเนาะ เรียน
กุรอานกับพ่อ เรียนแบบอ่านได้ แต่อ่านไม่
ถูกตัญญูวิด ที่นี้พอมาเรียนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ก็

มีวิชาการแลกทิพ รีลีจิน อิสลาม ก็ลงเรียน เป็น
การเรียนแบบวิเคราะห์ทุกแง่มุม คือ เรียน
แบบอยากรู้ ก็รู้สึกว่ารู้อิสลามแบบจริงๆ

จริงๆ บอกตัวเองได้ว่าเรคือมุสลิม ไม่ต้อง
กลัวใครถามแล้วตอบไม่ได้ก็ตอนอยู่มหาลัย
จริงๆ ก็แสวงหาสัจธรรมและเรียนรู้ด้วย

ตัวเองตั้งแต่มัธยมแล้ว พอเข้ามาหาลัยก็ได้

เรียนรู้อิสลามจริงๆ จังด้วยการซักถาม มีงาน
ศาสนาที่ไหนก็จะไป เช่นที่ธรรมศาสตร์จัด ก็
ลงไป มีหนังสือที่ผลิตออกมา เราก็เก็บกวาด

ชื่อหมด ได้จากการฟัง การถาม เวลาสงสัย

อะไร คำถามหนึ่งข้อ เราจะไปถามคนเป็นสิบ

คน อยากถามแต่ละคนตอบเหมือนกันไหม

เป็นการศึกษาอิสลาม ที่ผ่านการคิดวิเคราะห์

และก็ค้นคว้า

ผู้วิจัย : แล้วปัจจุบันในงานอะวะฮ์ที่อยู่ใน

ยมท. ไซ้ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จริงๆ ก็อยู่ยมท.ตั้งแต่แรก

ตอนอยู่เชียงใหม่ เราทำกิจกรรมมาตลอด ที่นี้

พอจบปีป เราก็อยากทำงานที่จังหวัดที่มีญะ
มาอะฮู ก็รู้ว่าที่ยะลา มีมย. (ยุวมุสลิมยะลา)
ชอย 3 ตลาดเก่า ตรงนั้นเป็นจุดรวมตัวของ
หนุ่มสาวมุสลิมในสมัยนั้น แต่จากนั้น มย.ก็
สลายตัวลง หลังแต่งงานก็แยกย้าย

ผู้วิจัย : ปัจจุบันก็อยู่มท. แล้วดำรงตำแหน่ง
อะไรในมท.คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อยู่มท. เป็นชुरอของมท.
มุสลิมะฮู

ผู้วิจัย : โครงสร้างของมท.มุสลิมะฮูแยก
ออกเป็นเอกเทศจากมท.หรือมีโครงสร้าง
ยังไงคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เป็นหนึ่งในมท.ในลักษณะ
ที่เป็นเครือข่าย ก่อนหน้านี้มท.มีศูนย์ที่

กรุงเทพฯ ที่ยะลาที่ไม่ได้เป็นสาขาอะไร ตอน
หลังในสมัยของมัน โชร สาและ ถ้าจำไม่ผิด
ได้ย้ายมาที่ยะลา แต่กรุงเทพฯก็ยังมีอยู่ คือที่

ยะลา ในสมัยนั้น คนที่เคลื่อนไหวอิสลามจะ
ลงมาทำที่ยะลา มักจะมาปักหลักที่ยะลา ก็ทำ
ที่นี้มาตลอด ก็วิกที่นี้มาตลอด ก็ไม่รู้รุ่นของ

ใคร ก็ มีตั้ง เป็นสาขา ยะลาที่แยกกลายเป็น
สาขา ตอนนี้ที่กรุงเทพฯเป็นสาขาใหญ่ ที่ต่างๆ
เป็นสาขาย่อย ก็มีหลายสาขาประมาณ 7-8

จังหวัด จริงๆ เราก็ทำงานกันมาแบบแยกแยะ
ไม่ออก พอสมัยใครจำไม่ได้ได้ทำเป็น
โครงสร้างขึ้นมา โครงสร้าง ณ ปัจจุบัน ก็จะมี

นายก อุปนายก แล้วก็ยังมีสาขาต่างๆ ตั้งแต่
ดูแลผู้ป่วยเรื่องเอดส์ของรอสซีดี สิทธิมนุษย
ชนของบังซิด ซึ่งเป็นแฟน กิรออาดีของนาเซ
ชะกาต สมานดูเลอยู่เกี่ยวกับการพัฒนา
เยาวชน แล้วก็ยังมีมุสลิมะฮู ทั้งหมดเป็นส่วน
หนึ่งของโครงสร้างคร่าวๆ ของมท. เท่าที่จำ
ได้

ผู้วิจัย : ในส่วนของมุสลิมะฮู ที่เคลื่อนไหว
มากที่สุดเหมือนจะเป็นที่ยะลาหรือเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็ที่นี้จริงๆกลุ่มมุสลิมะฮูยัง
ทำงานไม่เป็นระบบ นี่จะทำอะไรก็ทำ ใน
ฐานะที่เป็นชुरอ จึงได้เสนอแนะให้มีการทำ
แผนกลยุทธ์ swat กำหนด เป็น Action plan
สองปีในการดำรงตำแหน่งของกรรมการ
มท.เราจะมีกิจกรรมอะไร ที่ไหน ใคร
รับผิดชอบ

ผู้วิจัย : ในส่วนของงบประมาณล่ะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คือ เราไม่เคยทำโครงการขอ
ที่ไหนส่วนใหญ่ออกเอง มีคนบริจาคให้

ผู้วิจัย : มองในแง่การคะอะฮูคิดยังไงกับการ
ที่มุสลิมะฮูเข้ามาทำงานคะอะฮู ตรงนี้จึ
คิดเห็นยังไง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จริงๆ อิสลามบอกอยู่แล้วว่า
คนเราต้องอยู่เป็นกลุ่มก่อนเราต้องอยู่เป็นญะ
มาอะฮู ส่วนเรื่องการทำงานของมุสลิมะฮู
เป็นญะมาอะฮู ไม่ต้องพิสูจน์แล้ว มันเป็นเรื่อง

ที่ดี อะไรอิสลามบอกดีทุกอย่างเลย แต่เราเองไม่ได้เอาใจอย่างจริงจัง สังคมทุกวันนี้เป็นสังคมที่ต่างคนต่างอยู่ อย่างมากก็ดูแลแค่ครอบครัว ทุกคนทำหน้าที่ดี แต่ดีแค่ครอบครัว แต่ไม่ได้คิดที่จะเจียดเวลาไปช่วยเหลือสังคม ที่นี้การที่จะไปทำงานสังคมมันทำงานโดดเดี่ยวไม่ได้หรอก ทุกกิจกรรมต้องทำงานเป็นทีม ที่นี้คำว่าทีมคืออะไร แต่ของเรามันคือญะมาอะฮ์ ซึ่งมีความลึกซึ้งมากกว่า ญะมาอะฮ์มีความผูกพัน ความห่วงใย ความเอื้ออาทร การช่วยเหลือ การตัดเดือน ญะมาอะฮ์มีความลึกซึ้งมากกว่าคำว่าทีมในองค์กรต่างๆ คุณเดี๋ยวนี้ละ ทำงานอะไรต้องเป็น Network มันเป็นเรื่องที่เพิ่งมาบูมไม่กี่ปีเอง แต่ว่าของเรา ญะมาอะฮ์มันมีมานานแล้ว ที่นี้ถ้าเราทำงานคนเดียวไม่มีญะมาอะฮ์มันจะได้ผลหรือ

ผู้วิจัย : ค่ะ แล้วในส่วนของวิธปฏิบัติหรือวิธีการในการตะอวะฮ์ จินิคิดว่าเป็นใหม่ที่เราจะศึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อันนั้นคือสิ่งที่ดีที่สุดแล้ว เพราะถ้าเรามีแบบอย่างที่ดี หรือถ้าใครสามารถสร้างทฤษฎีหรือจัด คอร์สอบรม ก็เหมือนกับการอบรมเรื่องจิตวิทยา Positive thinking ถ้ามีใครสามารถทำหลักสูตรนี้ขึ้นมาได้แล้วก็จัดอบรมวิธีการตะอวะฮ์ที่ดึงมา

ใช้เทคนิคยังไง เข้าหาผู้คน พูดคุยยังไง เชื่อว่าเราสามารถที่จะเชิญชวนคนได้ดีกว่านี้ ทำให้ประสิทธิภาพในการตะอวะฮ์ได้ผลมากกว่านี้เยอะเลย

ผู้วิจัย : อย่างมท.เองมี การตะอวะฮ์ ในการให้ความรู้หรือวิชาการอย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ส่วนใหญ่ของมุสลิมะฮ์ ในวันเสาร์สัปดาห์สุดท้ายของเดือน ก็จะมีการบรรยายความรู้วิชาการ ตั้งแต่ 10.00 -12.00 ใครไปก็ได้ ไม่จำกัดสมาชิกที่ชอย 6 แล้วก็อย่างน้อยปีละ หนึ่งครั้ง ที่จะมีการจัดอบรมใหญ่ แล้วแต่สถานที่หรือกลุ่มเป้าหมาย เนื้อหาที่เรื่องศาสนาทั้งนั้นเลย หัวข้อส่วนใหญ่ก็จะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ หลากหลายตามสถานการณ์

ผู้วิจัย : แล้วอย่างวารสารมีบ้างไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อดีตเคยมี ทำไปพักนึง และก็เลิกกันไป วารสารเป็นสิ่งที่ ทำแล้วไม่ค่อยยั่งยืน ถึงเวลาไม่มีคนเขียนก็เลิกไป

ผู้วิจัย : ใช้เทคโนโลยีในการให้ความรู้ อย่งไรบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไม่ได้ใช้ พวกเราไม่มีเว็บไซต์ เราเอง ที่นี้คณะทำงานที่ทำอยู่ก็มีอายุ ด้านไอทีก็ไม่ค่อยรู้ทัน เหมือนตัวเองเคยเป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านวิชาชีพจึงต้องเรียนรู้ เราก็ต้องรู้ตั้งแต่วิธีการทำ power point ในการบรรยาย

แบบใหม่ก็จะไม่ได้ปากเปล่า จะมี power point นำเสนอ เหมือนตัวเองทำงานราชการ เรามีโอกาสไปรู้เห็นเวลาเขาประชุม จินีเวลาไปประชุมของสมาคมโรคติดเชื้อ ก็จะมีหมอขึ้นไปบนเวทีพูดเรื่องเชื้อ มีมอเดอเรเตอร์ ก็นั่งแล้วคิดว่าทำไมเราไปประยุกต์ใช้กับงานศาสนา จริงๆทำได้นะ แทนที่จะนั่งบรรยาย ปากเปล่า มันไม่เกิดแรงจูงใจ

ผู้วิจัย : มีคลิปวิดีโอไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็เคยมี แต่ไม่ได้ทำเองนะ ก็ออบมา อื่นๆ ก็มีทางไลน์ เครือข่ายมุสลิมะฮูทางไลน์ วัตถุประสงค์ที่ทำไลน์ เดิมคือ จัดทำไลน์เพื่อสื่อสารเฉพาะคณะกรรมการเอง

ผู้วิจัย : อะ อันนี้ขอพูดถึงวิธีการอะวะฮือก็ข้อหนึ่งที่เป็นในลักษณะของการกำชับใช้สุความดีและห้ามปราม ความชั่ว ประเด็นนี้จินีคิดเห็นอย่างไรบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มันเป็นหน้าที่ของเราเลย คุณไม่ทำคุณก็รับบาป การห้ามปรามความ ชั่วที่มีสามระดับอะเราทำรีปาว ตั้งแต่กำลัง คำพูด หัวใจ ถ้าเราเข้าใจบทบาทของเราในฐานะตัวแทนของอัลลอฮฺบนหน้าแผ่นดินเข้าใจว่าเราไม่ทำแล้วจะถูกสอบสวน แล้วเราจะละเลยหรือ

ผู้วิจัย : อะ ถูกต้อง แล้วอย่างของยมท.มีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับเรื่องนี้ยังงัยบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เรื่องนี้ขึ้นอยู่กับนายก อย่างปีที่แล้วมี ออกมาเป็นแผนแล้ว ออกมาเป็นไตรมาสด้วย ไตรมาสที่หนึ่งทำอะไร ไตรมาที่สองทำอะไร แต่ปีนี้นายกคนปัจจุบัน ไม่รู้อะนะยังไม่เห็น คือ จะเปลี่ยนทุกสองปี ของนายกเพิ่งเปลี่ยนเมื่อเดือนธันวาคม

ผู้วิจัย : แล้วแผนของมุสลิมะฮูที่วางไว้มีเรื่องเกี่ยวกับการกำชับใช้สุความดีและห้ามปรามความชั่วไหม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ในส่วนของการกำชับใช้สุความดีและห้ามปรามความชั่วปฏิบัติออกมาในรูปแบบไหนคะ

ผู้วิจัย : ส่วนใหญ่จะเป็นการชักชวนการทำ ความดี แต่ยังไม่ถึงขั้นลงมือบุกสูัหลายความ ชั่ว ในส่วนของการชักชวนทำความดี อันดับแรกก็เช่น ที่เราจะต้องไปฟังบรรยายธรรม แล้วก็สัปดาห์ละหนึ่งครั้งเราต้องมีอุสเราะฮฺ อุสเราะฮฺเสร็จก็กินข้าวร่วมกัน เอียะ อุดิคาฟ ในเดือน เราะมะฎอน ก็ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการตริบียะฮฺ ซัดเกลาตัวเอง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อะ แล้วกับบุคคลภายนอกที่ไม่ใช่คนในองค์กรเรามีการเชิญชวนเขาใน การทำความดีห้ามปรามความชั่วออกมาเป็นกิจกรรมหรือไม่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คือไม่ได้ออกมาเป็นกิจกรรม หรอก แต่เป็นลักษณะของการจัดอบรมที่เป็น

กลุ่มไม่ใช่รายต่อราย ยกเว้นคนรู้จักกันก็ทำ
กันเอง ไม่ใช่ว่าที่ไหนมีความชั่วเราจะต้องบุก
ไป มันไม่ออกมาเป็นลักษณะแบบนั้น ใจ ก็
นะสีหะฮุกันไป เตือนกันไป คือ การไปห้าม
ความชั่วมันมองไม่เห็นชัด แต่จะเป็นใน
ลักษณะของการไปบอกให้ทำความดี เช่น เรา
ไปเยี่ยมผู้ต้องขังที่เรือนจำ นอกจากไปให้
กำลังใจแล้ว เราก็เอาอัลกุรอานไปให้ ผ้า
ละหมาด อาหาร ผลไม้ไปให้ มันก็คือ ห้าม
ปรามความชั่วด้วยการทำความดีแทน การ
เชิญชวนสู่ความดี ก่อนหน้านี้เราก็ไปเยี่ยม
เยี่ยมผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความ
ไม่สงบ เช่น ที่ไอร์ปาเย คนเก่าคนแก่ใน
หมู่บ้านที่ถูกทอดทิ้ง

ผู้วิจัย : จากที่ฟังมาในส่วนของสมาชิกกันเอง
การกำชับความดี ห้ามปรามความชั่วจะเป็น
ในลักษณะของการจัดอุสเราะฮ์ หรืออัล
เกาะฮ์ บรรยายธรรม และในส่วนของ
บุคคลภายนอกเป็นในลักษณะของการไป
เยี่ยมเยียน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อะไปเยี่ยมเยียน

ผู้วิจัย : เท่าที่ฟังในส่วนของ การออกไปเยี่ยม
เยียนพี่น้อง การให้ความช่วยเหลือ ค่อนข้าง
เยอะถ้ามองในแง่ขององค์กร ยมท.เหมือนจะ
เป็นองค์กรมุสลิมที่ทำงานด้านสังคม
สงเคราะห์หรือเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คล้ายๆ เป็นส่วนหนึ่งนะ ถ้า
เราเทียบกับหน่วยงานอื่นที่เค้าทำงานด้านนี้
เขาทำงานมากกว่าเรา เป็นสังคมสงเคราะห์
จริงๆ มีการหาแหล่งทุนที่จะเอาไปเป็น
งบประมาณด้านนี้ แต่ของเราเน้นการสอนให้
คนเป็นคนดีมากกว่า แต่งานสังคมสงเคราะห์
ที่เราทำเป็นไปตามสถานการณ์ เช่น
เหตุการณ์ที่โซมาเลีย มุสลิมะฮ์ไม่ได้ทำเอง
ผู้ชายดำเนินการ ก็จะรวบรวมเงินบริจาค
ส่งไป โดยส่วนใหญ่ผู้ชายจะเป็นฝ่ายเริ่มต้น
อย่างในประเทศก็เป็นไปตามสถานการณ์
สถานการณ์เป็นตัวชูก่อนเราจึงทำจริงๆ เรา
ไม่ใช่องค์กรสังคมสงเคราะห์นะ แต่งาน
สังคมสงเคราะห์พาไปด้วยมากกว่า

ผู้วิจัย : แล้วการเข้าไปเสริมสร้างกำลังใจ
หรือการให้คำปรึกษากับคนที่ประสบความ
เดือดร้อน เป็นยังไงบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คือ เราไม่ได้เข้าไปให้ เว้นแต่
เขาโทรมา คือ ไม่ได้มีศูนย์ central อย่าง
องค์กรบางแห่งเขามีศูนย์ ส่วนใหญ่ถ้าเป็น
เรื่องวัยรุ่นเรื่องสังคมของกลุ่มเอดส์เขาจะมี
คนที่คอยให้คำปรึกษาเป็นกิจจะลักษณะ แต่
ไม่ใช่เป็นกลุ่มผู้หญิงทำ ก็เราแตกสาขาไว้
แล้วในโครงสร้างใหญ่ของยมท.

ผู้วิจัย : ในบางโอกาสมีเข้าไปร่วมไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มี ส่วนใหญ่ จะเป็นลักษณะ

ของการเชื่อมกับโครงสร้างอื่นอีกที เช่น
โครงสร้างของสิทธิมนุษยชน สมมุติว่าบ้าน
คนนั้นถูกจับแพะ อุ้มหาย อาจจะมีกลุ่มมุสลิม
มะฮุมของเราเข้ามา

ผู้วิจัย : คำถามสุดท้ายอยากทราบว่าจุดเด่น
หรือสิ่งที่ขมท.มุสลิมะฮุมเน้นเป็นเรื่องอะไร
คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : สอนให้คนเป็นคนดี ทั้งตัว
กรรมการ สมาชิก คนทั่วไป แต่กรรมการ
ก่อนนั้นแหละที่ใกล้ตัวที่สุด

ผู้วิจัย : สำหรับวันนี้ขอกล่าวณาชากิตลาฮู
คอยรอนคะ ขอขอบคุณสำหรับการสละเวลา
เพื่อให้ข้อมูล

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ถอดเทปการสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ 4: มุลนิธิสภายุมุสลิมโลก สำนักงานประเทศไทย (ฝ่ายกิจกรรมสตรี)

ผู้ให้สัมภาษณ์: คุณมยุรา วงษ์สัน

ตำแหน่ง: เจ้าหน้าที่มุลนิธิสภายุมุสลิมโลก สำนักงานประเทศไทยและหัวหน้าฝ่ายกิจกรรมสตรี

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2556

ผู้วิจัย : อยากให้ ท่าน ช่วยแนะนำตัวคร่าวๆ
หน่อยค่ะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ชื่อมยุรา วงษ์สัน ชื่ออาหรับหรือชื่อในอิสลามใช้ว่า อาอิชะฮ์ มุนิร ไม่ได้ใช้ชื่อนามสกุล ใช้ชื่อตรงกับชื่อพ่อ ปัจจุบันก็เป็นหัวหน้าฝ่ายกิจกรรมสตรี ของสภายุมุสลิมโลก สำนักงานประเทศไทย ซึ่งจะทะเบียนเป็นมุลนิธิ แต่จะรู้จักกันดีในนามของวามีย์ ก็ทำงานตรงนี้มาหลายปีมาแล้วค่ะ ตั้งแต่หนูยังเด็กๆ อยู่ ตั้งนานมากแล้ว น่าจะไม่ต่ำกว่า 13 ปี ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งองค์กรวามีย์ในประเทศไทย ก็ทำมาตั้งแต่นั้น

ผู้วิจัย : แสดงว่าวามีย์ก็ก่อตั้งมาประมาณ 13 ปีใช่ไหมคะ หรือว่ายังไง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ค่ะ น่าจะกว่านิศหน้าหน่อยอะค่ะ

ผู้วิจัย : แล้วก็โครงสร้างของวามีย์เป็นยังไงบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จริงๆแล้ววามีย์สำนักงานประเทศไทยอาจจะเพิ่งก่อตั้งมาแค่ 13 ปีกว่าๆนะค่ะ หรือบวกกลบนิศหน้าหน่อย แต่จริงๆสำนักงานใหญ่อยู่ที่ประเทศซาอุดีอาระเบีย มีสำนักงานที่

ดูแลเรียกว่าภาคพื้นตะวันออกก็คือประเทศไทย ประเทศเวียดนาม ประเทศพม่า เราจะแบ่งเป็นสำนักงานอยู่หลายสาขา ก็เป็นโครงสร้างที่ใหญ่มากของวามีย์ เพราะว่ามีประเทศสมาชิกเยอะอยู่เกือบทั่วโลก ก็จะมีสำนักงานที่เป็นสาขาของประเทศเหล่านั้นแยกๆ ออกไป อย่างที่ประเทศไทย สำนักงานใหญ่ของประเทศไทยอยู่ที่นี้ อยู่ที่ซอยอ่อนนุช 59 แต่เราก็จะมีสำนักงานย่อยอยู่ตามภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคอีสาน ภาคตะวันออก ก็มีเหมือนกัน แล้วก็จะมีตัวแทนของวามีย์ที่ทำงาน ไปในเชิงลักษณะของดาอิชะฮ์ ก็คือนักเผยแพร่งานที่ได้รับทุนอุดหนุนการทำงานจากวามีย์ เป็นเครือข่ายกันไป ในนี้ก็จะมีการแนะนำหลายอย่าง อันนี้ก็จะไปเป็นฝ่ายกิจกรรมสตรี ก็จะบอกถึงจริงๆก็ไม่ได้แนะนำองค์กรเท่าไร จะแนะนำในเรื่องของบทบาทหน้าที่ของมุสลิมะฮ์ เพราะเรามีความรู้สึกว่าถ้าเราแนะนำตัวเรา เขาอ่านครั้งเดียวแล้วเขาคงจะทิ้ง ก็จะไม่คุ้มค่ากับกระดาษแผ่นหนึ่งที่เรารูดสำห้ไปพิมพ์มา ก็เลยให้มันมีเนื้อหาอิสลามเกี่ยวกับเรื่องหน้าที่ของมุสลิมะฮ์นั้นควรจะเป็นอย่างไร แล้วก็ตัวอย่างของมุสลิมะฮ์ในอดีต บรรดาท่านหญิงที่เป็นภรรยาของท่านนบี

ทั้งหลาย ว่าในสมัยก่อนนั้นเหล่าเสาะ หาบิยะฮุนั้นเขาทำตัวอย่างไร เขาใช้ชีวิตอย่างไร เขามีรูปแบบการใช้ชีวิตอย่างไรที่เราจะสามารถนำเอามาเป็นตัวอย่างได้ ก็ๆจะเป็นคร่าวๆ จริงๆ แล้วไม่มีแนะนำองค์กรเลยนะ เพิ่งจะดูใหม่อีกที มันทำมานานมากแล้วละ ก็มีหลายโครงการที่เป็นส่วนของกิจกรรมสตรี แต่ว่าเมื่อก็บอกให้แนะนำตัวใช้ไหมคะ พูดถึงแต่เรื่องงานของวามิย์ ก่อนหน้านี้นะ พี่ก็ทำงานกิจกรรมมาโดยตลอด แต่ว่าในช่วงที่เรามีการกิจเยอะ เราก็อาจจะแฝงลงไปบ้างนิดหนึ่ง แต่พอทุกครั้งที่เรามีโอกาสก็เหมือนกับว่าเรามีความตั้งใจมาตั้งแต่เราเริ่มโต หรือว่าเราเริ่มเป็นนักเรียน เริ่มเป็นนักศึกษาว่าเราอยากจะทำงานทางด้านนี้นะคะ เล่าถึงประวัติ การศึกษานิดหนึ่ง พี่เรียนจบมัธยม ที่วิทยาลัยสตรีของมหาวิทยาลัยอัสซัร พี่ไปเรียนที่นั่นตั้งแต่ยังเด็กในระดับมัธยมด้วย ก็เรียนคลุกคลีอยู่กับเด็กอาหรับมาจน ใต้นิสัยของเด็กอาหรับมาพอสมควร พอจบมัธยมที่นั่น ก็เข้ามาวิทยาลัยสี่ปีก็จบในมหาวิทยาลัยจริงๆ ต้องบอกว่ายังไม่จบสิ ตอนพี่อยู่ปีสอง พี่ก็ไปสมัคร พอดีเขามีงานที่ๆเป็นงานของรัฐบาล เป็นงานวิทยุกระจายเสียง ภาคภาษาต่างประเทศ ก็เหมือนคล้ายๆกับบีบีซี สมัยก่อน ภาคภาษาต่างประเทศ เป็นวิทยุ ลอนดอน วิทยุฝรั่งเศส เป็นภาคพิเศษของบีบีซี ซึ่งประเทศอียิปต์ก็มีนโยบายเหมือนทางยุโรปเหมือนกัน มีนโยบายที่รัฐบาลจะเปิดวิทยุ ภาษาต่างประเทศเพื่อเชื่อมสัมพันธ์กับประเทศต่างๆ โดยให้เจ้าของภาษามาเป็นคนทำรายการ อย่างตอนนั้นก็วิทยุไคโรภาคภาษาไทย พี่ก็ลอง

ไปสมัครดู ก็อัลบั้มคลิลลาฮุ ได้ทำงานตั้งแต่อยู่ปีสอง ก็เขาไปคลุกคลีตีพุงอยู่กับสังคมคนอาหรับเหมือนกัน ก็ได้ประสบการณ์ในการทำรายการวิทยุ ในการแปลบทความ ในการอ่านข่าวทางการเมือง ในการวิเคราะห์การเมือง คือวิทยุมันมีเกือบทุกอย่าง มีทั้งข่าว มีทั้งวิเคราะห์ทางการเมือง มีทั้งศาสนา มีทั้งศัพท์ สตรี มีทั้งหะดีษ แต่มันจะเป็นในลักษณะของผู้แปล เพราะเขาคงจะไม่ให้เราตีศัพท์เอง กลัวเราพูดไปผิดๆ ญุกๆก็ได้เกือบเกี่ยวประสบการณ์การแปลจากตรงนั้นเยอะมาก ทำงานอยู่ทั้งหมดหกปี คือจบแล้วก็ยังทำอยู่รักอียิปต์ไม่ยอมไปไหน จนกระทั่งทางบ้านบอกว่าถ้าไม่กลับก็ไม่ต้องกลับมาแล้วนะลูก ก็เลยใจอ่อนยอมกลับมา เพราะว่าที่บ้านเขาอยากให้เรา กลับ เพาะเราเรียนจบ ตอนทำอยู่ปีสอง พอทำไปได้สองปีก็จบละ จบแล้วที่นี้เราก็เรียนพิเศษอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษ อะไรไปเรื่อยเปื่อย เพราะว่ามันมีเวลว่างจากการทำงาน เราก็ไปหาอะไรเรียนเสริมๆเอา แล้วก็ทำงานต่อไปอีกสี่ปี จนกระทั่งกลับมาประเทศไทย พอกลับมาประเทศไทย ช่วงนั้นก็ยังหางานอยู่ แต่ว่าในยุคที่กลับมามันเป็นปี 1990 ปีพุทธศักราชจำไม่ได้แล้ว เอาเป็นว่ามันมีปัญหาเรื่องของการคลุม หิญาบในประเทศไทยอยู่ ตอนนั้นพี่คลุมหิญาบมาตลอด ตอนที่อยู่ไคโรเราก็คลุมอยู่ ที่นี้เรากลับมาเมืองไทยเราก็คลุมหิญาบ แต่ว่าที่กรุงเทพฯ ในตอนนั้นไม่มีคนคลุมหิญาบ ไม่มีเลย ไม่เคยเห็นเลยคะ เคยเห็นแต่โต๊ะเวลาไปกินบุญหรือว่างานแต่ง งานบุญอะไรที่เป็นกุศลก็มีโต๊ะเอาผ้ามาโปะๆ อันนั้นเรากำลังๆอยู่ว่า เอ๊ะ นั่นมันเป็น

วิทยาบหรือว่าเป็นวัฒนธรรม แต่พอลักษณะการ
 คลุมวิทยาบของเรานั้นทำให้การตัดสินใจเข้าไป
 ทำงานต้องเลือกแล้วเลือกอีก คิดแล้วคิดอีก
 หลายๆอย่างเลย เราก็เลยเหมือนกับว่า บทบาท
 ของเราที่ทำงานอยู่เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ประกาศข่าว
 ของสถานีวิทยุโศภากาษาไทย มันเหมือนกับ
 ว่าเป็นไบเบิ้ลทางอย่างดีในการทำงาน แต่เรา
 กลับไม่ใช่ไบเบิ้ลทางนั้นไบเบิ้ลทางในการทำงาน
 เพราะว่าทางที่เราจะเบิกไป มันดูแล้วมันน่ากลัว
 กลับมาได้ไม่เท่าไรก็หางานอยู่พักหนึ่ง ยังไม่
 ทันได้ก็เดือนก็แต่งงาน แต่งงานเสร็จช่วงนั้นก็
 ไปเป็นครูสอนครูอ่านอยู่หลายที่ สอนเป็นการ
 ส่วนตัวบ้าง สอนที่มีสติปัญญา พอแต่งงานแล้วก็
 ไปสอนที่มีสติปัญญาอีหุซัน แล้วพอตอนหลังก็
 มีโอกาสได้ไปสอนเกี่ยวกับศาสนาหรือว่า
 อิสลามศึกษาที่โรงเรียนบางอ้อศึกษาด้วย เราก็มี
 ความชอบส่วนตัวอยู่แล้วในเรื่องของการสอน
 แล้วก็งานแปลเราก็ชอบ ก็ไม่ทิ้ง ก็รับแปล
 หนังสือศาสนาของสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ
 ด้วย เพราะว่ามีรุ่นพี่ที่รู้จักกัน พอเรากลับมาเขาก็
 ส่งงานให้เราเป็นจ๊อบๆ ไม่ได้เป็นงานประจำ ไม่
 ต้องเข้าออฟฟิศเข้าอะไรเพียงแต่ว่าเขาเอา
 หนังสือมาให้เราตั้งไว้ เอาเล่มนี้ภายในสามเดือน
 ภายในหกเดือน หรือว่าตามที่เราจะสามารถทำได้
 ก็มีอยู่ตลอด ก็แปลไปเรื่อยๆ เวลาว่างๆ
 จนกระทั่งจะอยู่ในลักษณะนี้เหมือนกับเรามีงาน
 ที่เราไม่จำเป็นต้องเข้าออฟฟิศอยู่ตลอด แต่ว่าพอ
 มาช่วงที่เราแต่งงาน ได้ไม่เท่าไร เราก็มีลูก แล้ว
 ก็มีลูกอยู่เรื่อยเลยคะ จนกระทั่งปัจจุบันก็อัพเดท
 ได้ก็ห้าคน ห้าคนนี่หกท้องนะคะ คือท้องหกครั้ง

แต่มีลูกห้าคน ก็เป็นอะไรที่เราต้องเผื่อหน่วย
 การทำงานเพื่ออิสลามเราก็เผื่อไป บางทีด้วย
 ความที่เราอยากทำ บางครั้งเรายุ่งกับลูก
 จนกระทั่งเราไม่มีเวลาเลย อาทิตย์นี้ทั้งอาทิตย์เลย
 ยังไม่ได้แปลงานสักหน้าหนึ่ง เราก็เลย เอ ทำไงดี
 เดียวงานเขาก็เสีย เขาก็รอเราอยู่ หนังสือก็เล่ม
 หนา ก็พยายามจะหาเวลา บางทีตื่นขึ้นมา
 กลางดึก เพราะการแปลหนังสือต้องใช้สมาธิ ถ้า
 ลูกแฉ่ว ๆ อยู่เราจะไม่มีสมาธิทำงาน ก็ตั้งเวลาตื่น
 มาดึกๆ หน่อย อาจจะตะฮัจญุดนิตหนึ่งเรียก
 สมาธิ แล้วพอหลังตะฮัจญุดเราก็นั่งแปล ก็จะได้
 บ้างช่วงนั้น ก็จะได้เฉพาะช่วงนี้แหละคะ พอสุข
 สบาย ละหมาดสุขุสเสร็จอะไรเสร็จก็จะเป็นเวลา
 ลูกตื่น พอลูกตื่นเราก็จะรันไปเป็นเครื่องจักร ก็
 จะเป็นฟินเฟืองที่มันหมุนไปตลอดทั้งวัน
 จนกระทั่งหมดวันคะ สรุปคร่าวๆก็คือ ทำมา
 หลายอย่างก่อนที่จะมาเป็นคนทำงานแบบประจำ
 ของวามิฮ์ซึ่งตอนนั้นลูกโตเข้าโรงเรียนหมดแล้ว
 เข้าอนุบาลหมดแล้ว คนที่สี่ ตอนนั้นยังไม่มีคนที่
 ห้า พอลูกเริ่มเข้าอนุบาลอัลลอฮ์ก็ส่งงานของวามิฮ์
 มาให้เรา และเราก็พอที่จะจัดสรรเวลาที่จะอยู่นอก
 บ้านได้โดยไม่รบกวนเวลาที่จะอยู่ในบ้าน
 ของลูก คือ เมื่อเราออกจากบ้านลูกก็ไปโรงเรียน
 และเมื่อเรากลับบ้าน เรากลับบ้านไปรอลูกก่อน
 เพราะเราจะขอจากหัวหน้าว่าเราขอกลับเร็ว เรา
 จะออกจากที่ทำงานสามโมงเย็น แล้วก็ถ้าเป็น
 งานกิจกรรม เราก็ขอพาลูกๆไปด้วย ก็ปรากฏ
 ว่าอัลหัมดุลิลลาฮุ หัวหน้าเราเข้าใจ เพราะงาน
 ของเรานั้นเป็นงานสร้างประชาชาติ ถ้าเราไม่
 สร้างประชาชาติลูกคนอื่น ลูกเราไม่สร้างด้วย

สงสัยงานของเราจะบกพร่องแน่ ก็เลยจะเป็น
คนทำงานที่ดูไม่เหมือนคนทำงานเท่าไร อยู่ที่
ทำงานก็จะมีลูกๆ มีน้องๆอะไรเต็มไปหมดเลย
แล้วพออยู่ที่บ้านก็มีลูกอยู่ตลอด แล้วพอเวลาไป
ออกกิจกรรมหรือไปค่าย บางทีเรามีกิจกรรม มี
ลูกไปมุดอยู่ใต้โต๊ะบ้าง โผล่ผลุบๆ ผลับๆ อะไร
อย่างนี้ ให้น้องๆรุ่นเก่าๆ เห็นอยู่ตลอด แต่ตอนนี้
ลูกโตแล้ว ก็มีคนเล็กโผล่อีกหนึ่งคน แต่ก็อึดห้ม
ดุลิลลาฮู เขาก็ไม่ค่อยยุ่งกับแม่เท่าไร ยุ่งอยู่ที่
โรงเรียน

ผู้วิจัย : พี่เอทำงานคะอะฮะมาตลอดเลยใช่ไหม
คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อืม ไม่อยากจะพูด อย่างนั้นเลย
รู้สึกละอายใจ เพราะว่าอะไรรู้ไหม ในความ
เข้าใจของพี่เนี่ย งานทุกงานคืองานเพื่ออิสลาม
ทั้งหมด คนที่ทำงานใช้แรงงาน สมมติว่าเป็น
ชานา พี่ก็มองว่าจริงๆ เขาก็มีบทบาทในการทำ
เพื่ออัลลอฮ์ทั้งสิ้น คนที่เป็นชานาปลูกข้าว ให้
เราได้กิน โดยที่เขาใส่ใจในการทำงานของเขา เขา
ทำอย่างพิถีพิถัน ทำอย่างดีแล้วก็เอามาให้เราได้อ
กิน ไม่ค้าขายโก่งราคาอะไรต่างๆเหล่านี้ พี่ก็ว่า
เขาทำงานเพื่ออิสลามอย่างหนึ่งเหมือนกัน แต่
บทบาทในการปรากฏ ฎต่อสังคมมันอาจจะ
มองเห็นไม่ชัด ไม่ว่าจะป็นหมอ เป็นพยาบาล
เป็นอะไรก็ตาม รู้สึกว่าเขามีส่วนที่จะทำงานเพื่อ
อิสลามทั้งสิ้น ส่วนสำหรับคนที่ทำงานในด้าน
การเผยแพร่เนี่ย ดูเหมือนว่าบทบาทของเขาจะ
ชัดเจนในด้านนี้ แต่ในขณะที่เดียวกันนั้น ถ้าเรา
มองมูมกลับ คนทำงานทางด้านนี้ ก็ไม่ต่างอะไร
จากคนธรรมดาเหมือนกัน บางทีสิ่งที่เขาสอน เรา

อาจจะเคยได้ยินคำพูดของนักเผยแพร่ว่าบางครั้ง
เรารู้สึกว่า โห เขาพูดซะสวยหรูเลย แต่เขาทำได้
หรือเปล่า? เขาสอนเราดีมากเลย เขาทำได้หรือ
เปล่า? จริงๆก็เป็นหน้าที่ของเราที่เราจะทำให้ดู
เป็นตัวอย่างก่อนที่เราจะพูดออกไป แต่หลายๆ
ครั้งเราก็พบว่าเรารู้สึกให้อภัยคนที่ทำงาน
ทางด้านนี้เหมือนกัน เพราะว่าเขาก็เป็นมนุษย์
ปุถุชน บางทีเขาอาจจะอยากสอนในสิ่งที่ดีที่สุด
แต่ตัวของเขา เขาก็ยังต่อสู้กับน้ำชูอยู่เหมือนกัน
เพียงแต่ว่าบทบาทของนั้นมันชัด คนก็จะโฟกัส
ไปที่เขาว่า อาจารย์นั้นอาจารย์นี้ออกบรรยาย ไป
คูลี เบื้องหลังก็มีมนุษย์เดินดินกินข้าวแกง ก็จริงๆ
เขาก็เป็นมนุษย์เดินดินกินข้าวแกง ส่วนตัวแล้ว
จึงบอกว่ารู้สึกที่ตัวเองก็ทำงานตามที่เรามี
โอกาส เพราะ โอกาสของแต่ละคนไม่เหมือนกัน
บางคนเรียนคะอะฮะมา แต่อัลลอฮ์ไม่ให้โอกาส
ในการทำงานด้านนี้ แต่ต้องไปทำธุรกิจ บางคน
ต้องไปเป็นล่าม โอกาสมันไม่เหมือนกัน แต่อิน
ชาอัลลอฮ์ขอให้เราทุกคนทำงานเพื่ออิสลาม
ทำงานเพื่อมุ่งหวังความพึงพอใจจากอัลลอฮ์ ชูบ
หะนะหุวะตะอาลา แล้วก็แสดงตนให้คนเห็นว่า
เราเป็นประชาชาติอิสลาม พี่เคยเจอกับ
เหตุการณ์หนึ่ง เป็นเรื่องที่ยากจะให้พี่น้อง
มุสลิมเราทุกคนได้ทำได้แบบนั้น มีคนไป
รักษาที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง แล้วเขาก็เห็นว่ามิ
พยาบาลคนหนึ่งเป็นคนที่ดูฉลาด ใช้อย่างดีมาก
ต่างจากพยาบาลคนอื่นที่อาจจะทำแบบรวดเร็ว
เร่งรีบ แต่พยาบาลคนนี้ เขาทำอย่างดี ทำแผลให้
คนไข้ก็ทำอย่างดีมาก เขาจะหยิบจะจับอะไร เขาก็
ใส่ใจในรายละเอียด แล้วเขาก็บอกว่าเขาเรียน

โรงเรียนของแม่ซี แล้วก็แม่ซิ่นได้ปลูกฝังให้เขาเป็นคนมีระเบียบ เป็นคนที่อึดอึ้งเข้มแข็งใส เป็นคนที่รักคนอื่น เป็นคนที่ต้องปฏิบัติดีกับคนอื่น นี่เป็นเหมือนกับว่าเป็นนิสัย เป็นปกติ ที่นี้เราก็มานั่งนึกดูจริงๆ แล้วเนี่ยๆ อิสลามสอนเราไว้หมดทุกอย่าง ถ้าหากว่าเราทำได้อย่างนั้น มันเหมือนว่าเขาได้คะอะฮุไปในตัว ทั้งที่อาชีพการงานของเขาก็ไม่ใช่งานคะอะฮุ แต่การที่เขาแสดงตัวแบบนั้นว่าแม่ซีเป็นคนสอนเขา ทำให้คนใช้ที่มารักษาเกิดความประทับใจ เมื่อเกิดความประทับใจก็จะเกิดความเลื่อมใสในศาสนาของเขาไปในตัวจริงๆ แล้วอิสลามสอนไว้ได้ดีกว่านั้นเยอะ แล้วก็ละเอียดกว่านั้น แล้วก็อิสลามก็มายกเลิกศาสนานั้นไปแล้วด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราทุกคนสามารถที่จะเอาอิสลามออกมาทางการกระทำให้มากกว่าคำพูด มันจะเป็นงานคะอะฮุที่ดีที่สุดสำหรับทุกอาชีพการงานค่ะ

ผู้วิจัย : แล้วในสังคมปัจจุบันที่เป็นอยู่นี้ การทำงานเป็นกลุ่มองค์กรหรือญามาอะฮุนั้นสำคัญหรือเปล่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ : หมายถึงสังคมไทยใช่หรือเปลวคะ? จริงๆ แล้วการแสวงหาญามาอะฮุนั้นเป็นหน้าที่ของเรา มนุษย์ทุกคนเกิดมาด้วยธรรมชาติที่อัลลอฮ์สร้าง ก็ต้องไปหาญามาอะฮุ แล้วยิ่งถ้าเป็นผู้ชาย ก็ต้องไปละหมาดญามาอะฮุทุกวี่กดูเลย แต่เราอาจจะขาดการปลูกฝังในเรื่องนี้น้อยไปหนึ่ง ทำให้บางคนเหมือนกับว่าไม่ไปหาญามาอะฮุที่เป็นมุสลิม คิดว่าเขามีเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งเรียนก็เรียน โรงเรียนวัดหรือว่าเรียนโรงเรียน

ทั่วไปก็มีแต่เพื่อนที่ไม่ใช่มุสลิม แล้วก็ปลูกบ้านอยู่ในหมู่บ้านหรือว่าหมู่บ้าน ซ็อคอนโคอยู่เพื่อนบ้านนอกบ้านก็ไม่ใช่มุสลิม ทำงานก็ทำงานกับคนที่ไม่ใช่มุสลิม ญามาอะฮุของเขาที่กลายเป็นญามาอะฮุที่ไม่ใช่มุสลิม ซึ่งจริงๆ แล้วอิสลามไม่ได้ต้องการแบบนั้น ต้องการที่ว่าทุกไลฟ์สไตล์ของเรา ทุกการใช้ชีวิตของเรา ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายเราจะมีอิสลามเป็นศูนย์กลาง เป็นศูนย์กลางยังไง ตอนเด็กๆ เราอยู่กับพ่อกับแม่ พ่อแม่ปลูกบ้านก็ต้องการบ้านที่อยู่ใกล้มัสญิด เพื่อที่จะได้ยินเสียงอาซาน เพื่อที่จะเอาลูกไปเรียนอัลกุรอาน เพื่อที่จะไปละหมาดญามาอะฮุ ถ้าเกิดเราเลือกได้ แต่ว่าปัญหาในสังคมหรือความจำเป็นบังคับมันอีกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าเราเลือกได้ เราต้องหาบ้านที่อยู่ใกล้มัสญิด แล้วก็ เป็นมัสญิดที่เป็นศูนย์กลางชีวิตของเรา เราจะมีกิจกรรมอะไรเราก็ไปหา มัสญิด เพื่อนบ้านที่อยู่ในละแวกเดียวกันก็จะเป็นมุสลิมซะส่วนใหญ่ อาหารการกินที่ทะเลสาบก็จะมีแถวๆ มัสญิดนั้นแหละ เกิดมีกิจกรรมอะไรต่อมิอะไรก็ต้องอยู่ที่มัสญิด ตายไปก็มีที่ฝังที่มัสญิด ไม่ต้องแห่แห่กันไปให้รถมันติดแล้วก็กลัวว่าจะไม่ทันละหมาด นี่ก็คือความจำเป็นในการมีญามาอะฮุ ที่นี้ญามาอะฮุบ้านเรานั้น ถ้ามามีมากไหม ก็มีมากนะ แต่มาดูบางที่มันก็เหมือนกับมีน้อย ถ้ามีมากจริงๆ คือ มุสลิมก็ยังไม่หลุดออกไปอยู่ในญามาอะฮุอื่นที่ไม่ใช่มุสลิม แต่เราไปดูก็ยังพบว่ามุสลิมบางคนเขาไม่สนใจญามาอะฮุ มุสลิมเลย เขาอยู่กับกลุ่มนั้น ก๊วนนี้ ก๊วนนั้น กลุ่มติกอัลฟ กลุ่มอะไรต่ออะไรต่างๆ โดยที่เขา

หลุดรอดไปจากองค์กรมุสลิมไปได้อย่างไร อันนี้ก็เลยรู้สึกที่เรายังมีไม่มากพอหรือเปล่า? หรือว่าการทำงาน การสร้างแรงจูงใจในการเข้าสู่ฐานะอะฮ์ลุลบัยต์ของเรานั้นยังไม่มากพอหรือเปล่า? หรือว่าเราโฟกัสไปที่คนที่เขาแข็งแรงแล้ว แต่เรายังไม่ได้จะอะฮ์ลุลบัยต์ออกไปในคนที่กำลังอ่อนแอ หรือคนที่ยังต้องการความช่วยเหลือหรือเปล่า? พี่ก็เลยมองว่า จริงๆการทำงานองค์กรขององค์กรต่างๆ ในประเทศไทยที่ว่าจำเป็นมาก แล้วก็ต้องเน้นการทำงานที่มันสามารถครอบคลุมได้มากยิ่งขึ้นแล้ว ไม่อยากให้เราทำงานโดยมีการเอาเงินงบประมาณเป็นที่ตั้ง เพราะว่าเราไม่ใช่องค์กรธุรกิจ เราไม่มีต้นทุน เรามีแต่กำไร ถ้าหากว่าเราเองงบประมาณเป็นที่ตั้ง เราจะมัวแต่กังวลว่าวันนี้จะทำอะไรดีมันไม่มีงบประมาณเป็นสิ่งจำเป็นในการกิน ในการอยู่ ในการใช้ แต่ว่าวิถีที่อัลลอฮ์ให้เราในแต่ละวันมันพอเพียงสำหรับเราที่จะทำอะไรได้หลายๆอย่าง เพราะฉะนั้นถ้าเราไปคาดหวังในเรื่องของงบประมาณเป็นตัวตั้ง งานมันก็จะสะดุดและงานมันก็จะไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร และสิ่งที่เราได้มันก็คือตัวเลขที่เราคิดแล้วมันก็ลงตัว แต่ผลบุญเราจะได้หรือเปล่านั้น วัลลอฮูอะ อุลม เพราะถ้าเราไปคาดหวังไปคาดหวังถึงอะไรที่มันเป็นตัวเลข อัลลอฮ์ก็จะให้ในสิ่งที่เราตั้งใจ แต่ถ้าเราไม่ได้คาดหวังอะไรจากมนุษย์ด้วยกันเลย เราคาดหวังแต่ความพอพระทัยจากอัลลอฮ์ เราคาดหวังจากความเมตตาจากอัลลอฮ์ ก็คิดว่าอินชาอัลลอฮ์ อัลลอฮ์จะให้เราได้ในส่วนนั้นค่ะ

ผู้วิจัย : แล้วการทำงานอะฮ์ลุลบัยต์ของมุสลิมอะฮ์ลุลบัยต์ที่เป็นองค์กร พี่เอ้มีความคิดเห็นเป็นยังไงคะ

ผู้วิจัย : แล้วการทำงานอะฮ์ลุลบัยต์ของมุสลิมอะฮ์ลุลบัยต์ที่เป็นองค์กร พี่เอ้มีความคิดเห็นเป็นยังไงคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พี่ว่ามันน้อยมากเลย เพราะว่ากลุ่มองค์กรที่ทำงานกันอยู่ในประเทศไทย ถ้าพูดถึงองค์กรสตรีที่เป็นมุสลิมจริงๆ แล้วก็เป็นอย่างที่พี่เอ้เป็นทางการจริงๆ แทบไม่มีเลย ที่เป็นทางการแบบมีหัวกระดาษนั่นแบบไม่มี อย่างวามียะห์ก็เป็นองค์กรที่มีฝ่ายสตรีอยู่ ก็เป็นองค์กรที่เน้นหลายด้าน แต่องค์กรที่แบบผู้หญิงเองจริงๆก็ไม่มี แต่ถึงจะไม่มีแบบนั้นก็ไม่ใช่ไร เพราะว่าผู้หญิงเราก็เป็นส่วนหนึ่งของผู้ชายอยู่แล้วในการทำงาน สมมติเรายกตัวอย่างง่ายๆ การทำงานที่มีสติปัญญาแบบนี้ เวลาที่มีสติปัญญาจะมีกิจกรรมอะไรต่างๆให้กับสภานุรักษ์ของมัสญิด กลุ่มมุสลิมอะฮ์ลุลบัยต์อยู่ตามมัสญิดจะเป็นแรงขับเคลื่อนได้เป็นอย่างดี ถ้าเกิดมีการรวมตัวกันแล้วมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ มุสลิมอะฮ์ลุลบัยต์เหล่านั้นจะเป็นพลังได้อย่างดีมากเลย ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมเยาวชน กิจกรรมเด็ก กิจกรรมแม่บ้าน กิจกรรมนักศึกษา หรืองานเผยแพร่อะไรก็ตาม เพียงแต่ว่าการจัดระบบองค์กรของมุสลิมเรานั้นยังไม่เห็นชัดว่าบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนควรจะอยู่ตรงไหน บางทีทำให้มุสลิมอะฮ์ลุลบัยต์ที่อยากจะทำงานเพื่ออิสลามก็ไม่รู้ว่าจะเอาตัวเองไปวางไว้ตรงไหน จะไปวางที่มัสญิดก็เขาไม่มีอะไรให้เราทำ ก็คิดว่าเราไปจับงานอะไรหรือเปล่า ใหม่ๆที่เราก็มักทำ เราเห็นชุมชนของเรานั้นน่าจะปรับปรุงขึ้นอีกเยอะ แต่ด้วยการบริหารจัดการทำ

ให้เราไม่สามารถจะไปทำอะไรได้ แต่จริงๆ น่าจะให้มัสญิดเป็นศูนย์กลาง เพราะว่ามันก็ใกล้บ้านเรา ใกล้เพื่อนบ้าน ใกล้ญาติพี่น้อง เราก็จะรวมกลุ่มรวมก้อนกันง่าย มันก็เลยทำให้เกิดองค์กรในลักษณะที่มันห่างไกลตัวออกไป เช่น องค์กรอิสระ ชมรมที่มีนักศึกษา มารวมตัวกันอยู่ หรือว่ากลุ่มก้อนที่เรารู้จักคุ้นเคยกับคนในองค์กร แล้วเราก็ไปร่วมมือในการทำกิจกรรม ซึ่งองค์กรอย่างนั้นก็ดีนะคะ เพียงแต่ว่า บางทีมันยังไม่เป็นทางการ มันก็เป็นแค่องค์กรเล็กๆ ที่ทำงานกันอยู่ในละแวกคนรู้จักกัน แต่มันไม่สามารถที่จะไปประสานงานกับองค์กรระหว่างประเทศ หรือองค์กรที่เขาได้รับการยอมรับในสังคม มันก็เลยทำให้กลุ่มเป้าหมายที่เราจะทำงานเผยแพร่ว่าให้ความรู้ในภาพเชิงบวกของอิสลามกับคนที่ไม่ใช่มุสลิมมันจำกัดอยู่กับคนเดิมๆ ทำให้งานตรงนั้นมันก็ขาด ینگานของผู้หญิงมันมีให้เราต้องทำเยอะ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของจริยธรรม ศีลธรรม หรือประเพณีต่างๆ แม้แต่ในเรื่องของสิทธิหน้าที่ อย่างจริยธรรม คุณธรรม ก็แจกเช่นเรื่องหย่าร้าง เรื่องการแต่งกาย สิทธิหน้าที่ก็เช่นเรื่องสิทธิในการรับมรดก หรือสิทธิของภรรยา เมื่อหย่าขาดกับสามี สิทธิในการดูแลลูก สิ่งต่างๆ เหล่านี้ถ้าหากว่าเราไปดูในกฎหมายของไทยที่เขาใช้อยู่ บางกฎหมายเราสามารถที่จะนำอิสลามไปปรับใช้กับกฎหมายของเขาได้ เพียงแต่ว่ามันต้องมีคนที่ทำในเรื่องนี้ แล้วก็ยังมีเรื่องอื่นๆ อีกที่เกี่ยวกับผู้หญิง ที่เราควรจะต้องบอกให้สังคมทั่วไปในสังคมไทยได้รับรู้ ไม่เพียงเพื่อการละอวดอย่างเดียว เพราะเป็นไปได้ที่เราจะละอวด

คนไทยทั้งหมดให้เป็นมุสลิมเหมือนกับเรา แต่อย่างน้อยที่สุดถ้าเป็นไปได้ ก็คือให้เขาเมืองอิสลามในแง่ที่ถูกต้อง ไม่ใช่มองอย่างเราแต่งตัวแบบนี้ เห็นอันนี้พวกมูญาฮิดีนหรือเนี่ย คำพูดแค่นี้มันก็แสดงถึงความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องแล้ว

ผู้วิจัย : พี่เอ้คิดว่ามีความจำเป็นหรือเปล่าที่เราจะต้องศึกษาเกี่ยวกับวิธีการละอวดในรูปแบบต่างๆ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อันนี้ก็เป็นเรื่องที่ต้องทำอยู่แล้ว เพราะ เราะสูด ลุดลอสก็ทำแบบอย่างให้เราดูเยอะแยะหลายรูปแบบ ในอัลกุรอานก็มีให้เราเรียกร้องด้วยหิกมะฮฺแล้วก็เมาอิชะฮะฮะสะนะฮะ (การตัดเดือนที่ดี) ก็คือกลยุทธ์ที่แบบคายแล้ว ก็หิกมะฮะฮะมันหมายถึงสิ่งที่เวลาเราพูดไปแล้วคนฟังเขาเบิกบาน เขารับได้ แต่ถ้าพอพูดไปแล้วเขาเครียดเนี่ย เขาเรียกว่าไม่ใช่ หิกมะฮะฮะแล้วละ มันคงจะเป็นอะไรสักอย่างหนึ่งที่ไม่ได้ผล เพราะพอเราพูดปุ๊บเขาเกิดอาการต่อต้านเนี่ย มันก็ทำให้แทนที่จะเกิดผลดีมันเกิดผลเสียเหมือนกัน แต่ที่สำคัญยิ่งกว่า คืออาจจะพอๆ กันกับยุทธวิธีก็คือข้อมูล เราต้องมีข้อมูล เหมือนอย่างที่เขาบอกว่ารู้เขารู้เรา รบร้อยชนะสิบครั้ง ก็คือว่าเราจะไปละอวดฮะฮะฮะใน กลุ่มไหนเราต้องรู้ก่อนว่าคนกลุ่มนั้นเป็นอย่างไร แล้วก็เราก็ต้องศึกษาเบ็คกราวนด์พื้นหลังของเขาว่าเขาเป็นยังไง เขาชอบอะไร เขามีอะไรที่ไหน ยกตัวอย่างเช่นที่พี่ขำมากเลย คือพี่ทำงานเผยแพร่ออยู่ในเรือนจำอยู่เป็นเวลาเกือบสิบปีแล้วก็ได้ ก็เข้ากันไปจนสนิทชิดเชื้อเลยกับผู้ต้องขัง จนกระทั่งบางคนออกมาเป็นเพื่อนกับพี่ก็ยังมี

คนอื่นอาจจะกลัวคนออกจากคุก แต่ที่นี่เพื่อน
เยอะเลยที่ออกมาจากคุก ที่นี่ตอนที่เราเข้าไปจะอ
วะสเนี่ย ตอนแรกๆ ก็ไม่มีองค์กรไหนเลยที่เข้า
ไป มีเราเข้าไปเป็นเจ้าของแรกๆ ตอนเราเข้าไปตอน
แรกๆ ผู้ต้องขังก็ร้องห่มร้องไห้กันแบบว่าจิตใจที่
เราเข้าไป พอตอนระยะหลังเราก็เข้าไปทุก
เดือนๆ เขาก็ไม่ค่อยร้องละ เขาก็เริ่มชินกันแล้ว
ละ พอตอนหลังก็มีองค์กรหลายองค์กรเลย
องค์กรมุสลิมนี้แหละ ก็เริ่มเข้าไปกันเยอะ เยอะ
แบบชนิดที่ว่าเดือนหนึ่งมี 3-4 องค์กร พี่กิ้ง คือ
เขาจะเรียกเราว่าองค์กรมุสลิม เขาไม่รู้ว่าชื่ออะไร
เขาก็จะบอกว่า มุสลิมมาละ เขาก็จะมีระเบียบ
ปฏิบัติของเขาว่าให้นักโทษไปรวมตัวกันที่ไหน
ไปพบปะไปบรรยาย ประชุมกันที่ห้องไหน บาง
ทีมีสององค์กรมาด้วยกัน เขาก็บอกว่าให้เข้าไป
พร้อมกันเลย เพราะว่าเขามีเวลาให้เราแค่ชั่วโมง
หนึ่ง ผู้ต้องขังเขาจะต้องไปทำงานไปทำหน้าที่
ถึงเวลาก็จะต้องจับไปกักไว้ในเรือนจำนอน เป็น
ระเบียบของเขา

ผู้วิจัย : มีกิจกรรมอะไรที่เป็นการให้ความรู้หรือ
บริการวิชาการอิสลามบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ถ้าจะให้ยกตัวอย่างแบบไหนก็
เช่นสนับสนุนงานวิจัย การทำหนังสือก็วิชาการ
การทำโบรชัวร์ การจัดนิทรรศการ ทำแผ่นพับ
วิทยุ

ผู้วิจัย : หนังสือของวามี เป็นหนังสือแปลหรือว่า
เรียบเรียงขึ้นมาใหม่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีทั้งสองแบบคะ

ผู้วิจัย : ทำหนังสือเพื่อจัดจำหน่ายหรือว่าแจก

หรือมีทั้งสองแบบคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีทั้งสองแบบคะ

ผู้วิจัย : แล้วมีแผนระยะยาวในด้านการเผยแพร่นี้
ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีคะ มีตลอดเลย เพราะว่าเวลาเขา
ให้เขียนแผนจริง เขาให้เขียนแผน 10 ปี แล้วก็มี
แผนระยะสั้น 5 ปี แล้วก็มีแผนระยะสั้นกว่านั้น
อีก ก็คือเขาเรียกว่า strategy ของแต่ละช่วง ก็จะมี
เจ้าหน้าที่จากองค์กรใหญ่ก็จะมาอบรมเราว่า
ตอนนี้เราอบรมวางแผนระยะยาว 10 ปี คุณคิด
ว่าอีก 10 ปีข้างหน้า คุณจะเห็นอะไร เขาก็จะมา
อบรมเราอยู่ตลอด ก็มีแผนอยู่ แต่ว่าก็ทำเต็มที่
สำหรับแผนที่วางไว้ บางทีมันก็มีอุปสรรคบ้าง
อะไรบ้างก็ทำได้เท่าที่ทำได้

ผู้วิจัย : แล้วการตะอวะฮ์ในรูปแบบของการสั่ง
ใช้ทำความดีและห้ามปรามความชั่ว พี่เอ้คิดว่า
ยังไปบ้างคะในรูปแบบนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : การใช้ให้ทำความดี ละทิ้งความ
ชั่วเนี่ยมันก็เกี่ยวโยงกันหมด เพราะว่าถ้าเราพูด
ถึงงานเนื้อหาที่เราเผยแพร่ออกไป มันก็ต้อง
ขึ้นอยู่กับกิตานุลลอฮ์และ สุন্নนะฮ์ และสิ่งที่มีใน
กิตานุลลอฮ์และ สุन्नนะฮ์ ก็คือ ใช้ให้ทำความดี
และห้ามปรามความชั่ว แต่ว่าถ้าถามว่าจะแปล
ออกมาเป็นการกระทำ เช่น ใช้ให้ทำความดี ก็คือ
จัดค่ายเราก็มีการจัดทำละหมาด นั่นก็ใช้ให้ทำ
ความดี เรารณรงค์ห้ามปรามเกี่ยวกับยาเสพติด
และบุหรี่ นี่ก็คือห้ามไม่ให้ทำความชั่ว เราจัด
กิจกรรมลานกีฬาต้านยาเสพติดเอาเยาวชนมา
แข่งกีฬา มันก็เป็นการส่งเสริมให้ทำความดี โดย
ห้ามไม่ให้เขายุ่งเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่ดี

ผู้วิจัย : ทำเรื่องยาเสพติดและบุหรี่มานานกี่ปีแล้วคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีการจัดอบรมบ้างเป็นครั้งคราวค่ะ ตั้งแต่ที่พี่ทำงานมาก็ ไม่ต่ำกว่า 13 ปี ก็ได้เห็นหนังสือ ทำอย่างไรให้ลูกพ้นภัยยาเสพติด แต่ตอนนี้แจกหมดไปแล้วค่ะและการจัดอบรมบรรดาเยาวชนบ้าง หรือเมื่อมีกิจกรรมลงชุมชนไปในพื้นที่ที่มีรายงานว่ามียาเสพติด ก็จะมีการพูดถึงเรื่องนี้ค่ะ

ผู้วิจัย : ธรรมนูญห้ามปรามเกี่ยวกับยาเสพติดและบุหรี่ นอกจากลานกีฬาต้านยาเสพติดแล้ว มีธรรมนูญทางไหนอีกคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ในเรือนจำของสตรี เคยเข้าไปเยี่ยมชมให้ความรู้เรื่องศาสนาและเรื่องการเมือง เสพย์ไม่ซื้อไม่ขายยาบ้า และยาเสพติดทุกชนิดค่ะ

ผู้วิจัย : งานทางด้านยาเสพติดและบุหรี่ ในส่วนของฝ่ายกิจกรรมสตรี มีส่วนร่วมในงานนี้ยังงัยบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เรื่องบุหรี่ยังไม่เคยทำสปอตรายการวิทยุของวามีย์ช่วงหนึ่งค่ะ ใช้สโลแกนว่า “โปรดอย่าทำร้ายตัวคุณและคนที่คุณรักด้วยการสูบบุหรี่”

ผู้วิจัย : แล้วอีกแบบหนึ่งการเสริมสร้างกำลังใจ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : สำหรับสังคมปกติก็มีเยอะ ตัวอย่างเช่น การให้คำปรึกษาให้กับคนที่จะเข้าอิสลาม คนที่สนใจอิสลาม หรือว่าคนที่มีปัญหาชีวิตก็เยอะ โดยเฉพาะมุสลิมะฮ์นี่เยอะมาก โทรมาปรึกษาเรื่องต่างๆ แล้วก็ให้กำลังใจให้

คำปรึกษาก็รวมๆกันอยู่รวมๆ กันอยู่ในงานที่เราทำทั้งหมดแหละค่ะ

ผู้วิจัย : อันนี้เป็นในรูปของส่วนตัวหรือในรูปของวามีย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีทั้งสองแบบเลย มีทั้งในรายการวิทยุก็มี ในเว็บไซต์ก็มี เฟสบุ๊คก็มี หลายอย่างมากเยอะ

ผู้วิจัย : วิทยุของวามีย์ ทำมาที่ปีแล้วคะ พี่เอ้ทำรายการเองเลยใช่ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ในช่วงแรกจัดเป็นรายการรูปแบบมุสลิมะฮ์ล้วน ชื่อว่า มุมมุสลิมะฮ์ ออกอากาศทุกวัน เว้นวันอาทิตย์ วันละครึ่งชม. ควบคู่ไปกับรายการวิทยุวามีย์และหนูน้อยวามีย์ มีทีมงานหลายคนเป็นอาสาสมัครผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันค่ะในตอนหลังเปลี่ยนผังรายการเป็นรูปแบบบูรณาการรวมกันค่ะ

ผู้วิจัย : แล้วมีช่วงเฉพาะที่ให้พี่น้องทางบ้านโทรมาขอคำปรึกษาด้วยใช่ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีเทปสัมภาษณ์แต่ไม่มีสายสด

คะผู้วิจัย : แล้วมีการจัดกิจกรรมหรือโครงการใดที่เป็นรูปธรรมไหมอะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ให้คำปรึกษาหรือคะ ก็อย่างเช่น มุมเผยแพร่อิสลามที่เราไปจัดนิทรรศการตามต่างๆที่เราเคยไปจัด ก็มีมุมเผยแพร่อิสลามแล้วก็มีโบรชัวร์ และแผนพับ ที่เหมาะสำหรับเพื่อนต่างศาสนิก อย่างอันนี้เราแจกที่มหาวิทยาลัย มันจะเป็นประเด็นที่ไม่ใช่ฮิซบูคือคนอ่านไม่รู้เรื่องอะไรแบบนั้น อย่างอันนี้ “อิสลามกล่าวอย่างไรในเรื่องเกี่ยวกับสงคราม” อันนี้เราก้แจกให้กับนักศึกษา มีสองภาษา

อังกฤษกับไทย “อิสลามเปิดกว้างสำหรับความเชื่ออื่นหรือไม่” จะเอาแต่มุสลิมอย่างเดียวดี อันอื่นตกรรหมด อย่างสถานการณ์ภาคใต้เขาก็คิดว่า อ้อ อิสลามไม่เปิดกว้างให้กับศาสนาอื่น คือจะเอาแต่ทำให้ทุกคนเป็นอิสลามให้หมด ทำไมไม่อยู่ร่วมกันอย่างสันติ อิสลามแฮปปี้ พุทธก็แฮปปี้ อยู่ด้วยกันได้ ซึ่งในหลักการอิสลามก็เปิดกว้าง ไม่งั้นจะมีเรื่องของการจ่ายญะซะฮ์ทำไม ที่สมัยท่านนบีคนที่ไม่ใช่มุสลิมก็อยู่บนแผ่นดินของมุสลิมได้ แล้วมุสลิมเองก็ไปอยู่ในแผ่นดินที่ไม่ใช่มุสลิมได้ มันก็มีแนวทางไว้ เพราะฉะนั้นความเข้าใจของเขาที่คิดว่าอิสลามต้องเผยแพร่จนกว่าคนอื่นจะเข้าอิสลามทั้งหมด จะเหลือศาสนาเดิมนั้นในโลกนี้ อันนี้มันความคิดแคบไปหน่อย แล้วก็พวกโบรชัวร์เหล่านี้ “ข้อห้ามในศาสนาอิสลาม” ห้ามกินหมูอย่างเดียว หรือห้ามอะไรด้วย แล้วก็ก็มีเรื่องของอะกิเดฮ์ เรื่องของการทำธุรกิจ เรื่องของอะไรต่างๆ แล้วก็หลักการอิสลามที่คนที่ไม่ใช่มุสลิมควรรู้ เจกเช่นเดือนเราะมะฎอนคืออะไร การถือศีลอดคืออะไร การแต่งงาน มีภรรยาสี่คน มีหมดอะ อย่างเล่มนี้ Way out ของชาวตันไม๊ วามิย์ก็เคยให้ทุนสนับสนุนในการจัดพิมพ์แล้วก็เผยแพร่เอาไปแจกหลายเล่มอยู่เหมือนกัน เขาทำอยู่แล้วไง แล้วเราก็แบบว่าอันไหนเราร่วมกับองค์กรอื่นได้ในการทำเราก็ทำ ถ้าอันไหนเราอยากจะทำเดี๋ยวก็ทำเหมือนกัน

ผู้วิจัย : นิทรรศการนี้จัดบ่อยแค่ไหน มีออกมาเป็นแผนเลขไหมคะว่า เดือนนี้ที่นั่น เดือนนี้ที่นี่

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ส่วนมากนิทรรศการจะแจมอยู่

ในงานอื่นๆ เป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นลักษณะของการจัดวางให้คนได้เข้าไปหาความรู้เอง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ส่วนมากนิทรรศการจะแจมอยู่ในงานอื่นๆ เป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นลักษณะ

ของการจัดวางให้คนได้เข้าไปหาความรู้เอง

ผู้วิจัย : การจัดนิทรรศการอิสลาม อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายกิจกรรมเลยใช่ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : แล้วแต่ได้รับมอบหมายค่ะ ขึ้นอยู่กับลักษณะงานและความเหมาะสมค่ะ

ผู้วิจัย : แต่ละครั้งที่จัดมีผู้สนใจหรือชม

นิทรรศการเยอะไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ขึ้นอยู่กับงานที่จัด

ผู้วิจัย : กลุ่มเป้าหมายก็คือทั้งพุทธ แล้วก็มุสลิมทั่วไปเลย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ใช่มั้ย อย่างอันนี้เป็น “พื้นฐานข้อมูลความรู้เกี่ยวกับอิสลาม” ตอนแรกเราอาจจะทำเล่มเล็กๆอย่างนี้ก่อน แต่อันนี้ที่ตัวเองอันนี้ของชาวตันไม๊เขา ทำแล้วก็ขายบ้างแจกบ้างแล้วแต่ เป็นภาษาอังกฤษก็มี สำหรับคนที่ไม่ใช่มุสลิม

ผู้วิจัย : แล้วการตอบสนองของกลุ่มเป้าหมายเป็นยังไงบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : วัดจากอะไรละ วัดจากผู้สนใจที่สนใจมารับโบรชัวร์ไป ก็มีเยอะ

ผู้วิจัย : สนใจมารับโบรชัวร์ แล้วก็มาขอคำปรึกษาเพิ่มเติมก็มีใช่ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มี มีเยอะเหมือนกันแหละ คือ มีเยอะจนกระทั่งบางครั้งเรานึกว่าตอนนี้มีมูอัลฟ หรือว่าคนที่เข้ารับอิสลามใหม่รวมทั้งคนที่สนใจทุกวันเลย เดินไปทางไหนก็เจอ กลับไปบ้านก็

เจอ เลยมีความรู้สึกที่อึดอัดลึกล้ำๆ ตอนนี้อยู่
ประเทศไทยอึดอัดลึกล้ำๆ เยอะมากทั่วโลก

ผู้วิจัย : แล้วทางวามีย์มีทัศนคติอย่างไรเกี่ยวกับการเรียกร้องผู้คนสู่หลักการศาสนา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : องค์การของวามีย์จะมีสโลแกนอยู่ “ผู้ใดเล่าจะคิดจะไปกว่าผู้ที่คำพูดของเขาเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์และเราะฮ์ลุส และกล่าวว่าตนนั้นเป็นมุสลิม” คือในส่วนของวามีย์เนื่องจากสโลแกนนี้เป็นของประเทศมุสลิม เป็นประเทศอาหรับ เขาก็ค่อนข้างที่จะเน้นในเรื่องของอะกีดะฮ์ ว่าขอให้เราเนียได้มีลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ ขอให้เราได้ยึดในกะลิมะฮ์ชะฮาดะฮ์เดียวกัน เรื่องอื่นๆไม่ต้องพูดถึง เพราะว่าเขาเป็นองค์กรที่ทำงานทั่วโลก เขาจะไม่เจาะลึกในเรื่องของกลุ่มต่างๆที่อ้างบิอะฮ์อะฮ์ อะละฮ์อะฮ์ สุন্নีย์อะไรเขาจะไม่ค่อยเจาะลึก แต่เขาจะเน้นว่าขอให้ทุกคนได้เข้าใจในเรื่องของอะกีดะฮ์ก่อน ซึ่งมันจะทำให้อิสลามไปได้ในทุกที่ แต่ว่าในรายละเอียดปลีกย่อยมันก็มีพอเราเริ่มตีตลาด เริ่มทำให้คนได้เข้าใจในเรื่องของอะกีดะฮ์แล้ว มันก็ต้องปะให้แน่นก่อน เหมือนอย่างกับที่เราะฮ์ลุสอัลลอฮ์ได้มุ่งเน้นในเรื่องของการอะฮ์วะฮ์ด้วยอะกีดะฮ์อย่างเต็มที่ จนกระทั่งผ่านไปเป็นระยะเวลายาวนาน ขณะหนึ่ง จึงจะพูดลงไปในรายละเอียดอื่นๆ วามีย์ก็คล้ายๆอย่างนั้นเหมือนกัน แต่โดยส่วนตัวแล้วก็ชอบแนวคิดที่บอกว่า “يَسْرُوا وَلَا تَعْسُرُوا” ทำให้ง่าย อย่าทำให้ยาก ทำให้รู้สึกว่าการอิสลามมันเป็นความเมตตาแก่ชาวโลก ท่านนบีถูกส่งมาให้เป็นความเมตตา ท่านไม่ได้ถูกส่งมาเพื่อเป็นความเครียด แต่พอ

ทำไมล่ะ ทุกคนพอพูดถึงอิสลามรู้สึกว่ามันจะเครียดกันไปหมดเลย ในสังคมที่ไม่ใช่มุสลิมนะ พอเราเดินเข้าไปด้วยชุดหิญาบ ทุกคนจากเฮฮาปาร์ตี้ก็เริ่มสงบเสงี่ยม เงียบมองเราเป็นจุกๆเดี่ยวอะไรประมาณนี้ แต่เราต้องแสดงออกให้เหมาะสมว่า เรามีความเป็นมิตรอยู่ในรูปแบบของอิสลาม แล้วก็เวลาที่เรารู้สึกถึงอิสลามพยายามทำให้คนเขารู้สึกว่าอิสลามคือความสวยงาม อิสลามคือความเมตตา อิสลามคือความง่ายสบาย ถ้าอยากสบายต้องรับอิสลาม แล้วคุณ จะสบายอะไรประมาณนี้ พูดย่างนะแต่มันทำยาก เพราะว่าแม้กระทั่งมุสลิมต่อมุสลิมด้วยกันเองยังไม่เข้าใจแบบนี้เลย ทุกคนประมาณว่าพวกอิสลามมากคนละอัน แล้วก็เอามาตีหัวกัน “อิสลามของเธอเหมือนกับฉันหรือเปล่า ถ้าอิสลามของเธอไม่เหมือนของฉัน เดี่ยวเอาไม้มาเคาะหัวเธอหนึ่งทีอะไรอย่างนี้” แม้กระทั่งเราเจอมุสลิมด้วยกัน เราจะต้องคิดแล้วว่าเขาพวกไหน กลุ่มไหน สุন্নีย์ สละฟีฮ์ ซืออะฮ์ อะฮาอิลเราะฮ์ อิกวาน คือแบบตัวเองไม่ชอบเลยเห็นสังคมเปลี่ยนไปขนาดนี้ โอเคในความถูกต้องมันก็มีหนึ่งเดียว แต่ว่าเราจะทำยังไงไม่ให้การทำงานของเราเป็นการสร้างกำแพง อยากจะให้การทำงานของเราเป็นการสร้างสะพาน เราจะเดินไปก็ได้ เขาจะเดินมาก็ได้ เราเป็นสะพาน แต่ถ้าหากว่ามีความชั่วร้ายเข้ามาล่ะ เราปิดกั้น ยกสะพานออกได้เลย แต่ถ้าเกิดเราต้องการทำงานเผยแพร่ เราต้องสร้างสะพาน แต่ถ้าเราสร้างแต่กำแพงล้อมรอบตัวเราหมดเลย มันก็จะไม่สามารถไปหาเขาได้ เขาก็จะไม่สามารถมาหาเราได้เหมือนกัน แล้วก็อิสลาม

กำลังกลายเป็นเหมือนกับอาวุธที่เราเอามาทำหั่นกัน “เธอไม่เหมือนฉัน เธอเป็นฝ่ายผิด ฉันถูกอยู่คนเดียว” ฟังแล้วมันก็รู้สึกหดหูใจ อย่างเหตุการณ์ตอนนี้ที่ประเทศอียิปต์ที่ฟังแล้วน้ำตาจะร่วง คือมันกลืนมาตั้งแต่ปาเลสไตน์ ซีเรีย มันก็เนื่องกันมาจนกระทั่งถึงอียิปต์ ซึ่งถ้าอียิปต์ล้มหรืออาจจะเปลี่ยงพลั่วบ้าง ซีเรียก็จะยิ่งแย่ปาเลสไตน์ก็จะยิ่งแย่หนักเข้าไปอีก ถ้าอียิปต์ล้มตอนนี้ คือทั้งสองประเทศซึ่งแบบไม่รู้จะพุงให้ยื่นขึ้นมาได้อย่างไรอยู่แล้ว อยู่กันแบบร่วงกันทั้งสองแห่ง ก็จะมีเหมือนกับกำลังช่วยเหลือมาจากอียิปต์บ้าง จากมูร ลีซที่พยายามจะส่งไปให้บ้าง แต่กลัวว่าอียิปต์เองก็ยังลุกไม่ขึ้นเลย ยังไม่สามารถยื่นได้ตรงแต่ก็ยังช่วยเพื่อนได้บ้างนิดหน่อย แต่ในที่สุดถ้าอียิปต์ล้มอีก ท่อน้ำเลี้ยงที่เคยส่งให้พวกหลังอาจจะรับจากกลุ่มประเทศอาหรับอื่นๆที่ไม่กล้าออกหน้ามาส่งให้กับพี่น้องของเรา มันก็จะแย่ไปอีก ก็ไม่รู้จะว่ายังไง ก็คุยกับน้องในเน็ตเมื่อเช้า ก็คุยกันนั่งเศร้ากัน ก็บอกว่าไม่เป็นไรหรอก คนเราทุกคนเกิดมาก็ต้องตายทุกคน แล้วมันไม่สำคัญหรอกชีวิตบนโลกนี้ เพราะว่าเราเกิดมาก็ต้องตาย เรามาอยู่แป๊บเดียวแค่เดินทางผ่าน แต่ในช่วงที่เรามีชีวิตอยู่นี้ ถ้าเรามีชีวิตอยู่สั้น แต่เรามีผลงานที่ดี เราได้ต่อสู้ เราได้ยืนหยัด เราได้ช่วยปกป้องอิสลาม เราได้รับใช้อิสลามไว้ ก็ดีกว่าคนที่มีอายุยืนยาวแต่ไม่ได้ทำอะไรเลย อย่างพวกเรา ไม่ได้เจอสงคราม ไม่ได้วิ่งหนีศัตรู ไม่ได้ทำอะไรอยู่อย่างสบาย อาหารการกินเรานี้ ก็กินนู่นนี่ก็กินได้ เพราะว่าบ้านเมืองปลอดภัยไม่มีภัยอันตรายไม่ต้องหนีฮาด

ไป ชีวิตอยู่ยาวนาน มียาดี มีดังหาหมอ กับคนที่มมีชีวิตอยู่แป๊บเดียว แต่เขามีผลงาน อย่างไหนมันจะดีกว่ากัน ก็ต้องไปให้อัลลอฮ์ตัดสิน เพราะฉะนั้นเราอาจจะเศร้าที่พี่น้องของเราบาดเจ็บล้มตาย แต่เราต้องแน่ใจว่ารางวัลที่มีอยู่สำหรับพวกเขามันมีอยู่ ณ ที่อัลลอฮ์ เราอาจจะคิดว่าเราสงสารเขา แต่จริงเราต่างหากที่น่าสงสาร

ผู้วิจัย : แล้วทางวามีย์มีโครงการหรือว่ากิจกรรมอะไรที่เป็นรูปธรรมเกี่ยวกับการตัดเดือนสู่นแนวทางของอิสลามบ้างคะที่เห็นชัดเจนแล้วรู้ว่าของวามีย์

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็เรื่องยาเสพติด อย่างที่บอกอันนี้ชัดเจน หรือเรื่องของการศึกษา ส่งเสริมเรื่องการศึกษาที่ชัดเจน เพราะเราให้ทุนการศึกษาทั้งด้านสามัญและศาสนา คือว่าในภาควิชาที่มีคนเรียนน้อย เราจะส่งเสริมให้มีเยอะ ส่วนอันไหนที่มีคนเยอะแล้ว เราก็จะให้ให้น้อยในจุดนั้นเพื่อให้มันเกิดการเติมเต็มในฟิรฎุกิฟายะฮ์ อย่างงานของเด็กกำพร้าเราก็เห็นชัดเจนว่าเราสามารถที่จะให้เขาทำในสิ่งที่ดี และห้ามไม่ให้เขาทำในสิ่งที่ไม่ดี เรามีรายงานให้เขารายงานเรา ทุกเดือนที่เขาจะมารายงานเราต้องรายงานว่าละหมาดครบไหม ทำกิจกรรมอะไรบ้างหรือเปล่า มีกิจกรรมทำความดีอะไรบ้าง

ผู้วิจัย : ในส่วนของฝ่ายกิจกรรมสตรี หากเป็นประเภทกิจกรรมตามกลุ่มเป้าหมายในการจัด เช่น เด็ก ผู้ใหญ่ แบ่งได้ยังไงคะกิจกรรมเด็กมีอะไรบ้าง ผู้ใหญ่มีอะไรบ้าง คร่าวๆ อะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พี่ดูแลในส่วนของสตรีคะ เด็ก

กำพร้าวอยู่ในส่วนของเด็กกำพร้าว ส่วนเด็กอื่นๆ ก็
สามารถร่วมกิจกรรมกับเด็กกำพร้าวหรือผู้ใหญ่
ตามความเหมาะสม แต่เด็กเล็กๆไม่ค่อยมีคะ เรา
ดูแลส่วนมากที่เป็นเยาวชน
ผู้วิจัย : สำหรับวันนี้หนูต้องกล่าว ฉุาชาภิลาสุ
คอยรอนพีเฒ่มากๆ คะที่สละเวลาให้การ
สัมภาษณ์

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ถอดเทปการสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ 5: กลุ่ม อิสลามทอล์ก (ศิษย์มุสลิม)

ผู้ให้สัมภาษณ์: คุณอมาณี โต๊ะมอง

ตำแหน่ง: ประธาน

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2556

ผู้วิจัย : อยากให้พี่อมาณีช่วยแนะนำตัวหน่อยคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อัสลามุออลัยกุม วะเราะหุมะ
ตุลลอฮุ วะบะเราะกาตุฮฺ ซ็ืออมาณี โต๊ะมองคะ ปี
นี้ก็อายุ 40 ปี มีครอบครัวแล้ว ภูมิลำเนาเดิมอยู่

อำเภอเมือง จังหวัดสตูล แล้วก็แต่งงานมี

ครอบครัวที่คลอง ๑๑ หนองจอก กรุงเทพ เป็น

ภรรยาของ อ.อับดุลลอฮุ สุไลหมัด มีลูกสาว 2

คน สุสนา นุฮา 7 ขวบ กับ 6 ขวบ แล้วก็ทำธุรกิจ

ส่วนตัวเกี่ยวกับขนส่งระหว่างประเทศ และ

ทำงานการเคลื่อนไหว

ผู้วิจัย : แล้วการศึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : การศึกษาจบปริญญาตรี คณะ

ศิลปศาสตร์ บริหารธุรกิจ บริหารทรัพยากร

มนุษย์ มหาวิทยาลัยสถาบันบ้านสมเด็จพระยา

ผู้วิจัย : แล้วสังกัดอยู่ในกลุ่มอิสลามทอล์ก กดำรง

ตำแหน่งอะไรอยู่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ตอนนี้เป็นประธานกลุ่มอิสลาม

ทอล์กคะ

ผู้วิจัย : อิสลามทอล์กก่อตั้งมาแล้วกี่ปีคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ประมาณ 8 - 9 ปีคะ

ผู้วิจัย : แล้วมีโครงสร้างเป็นยังไงบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : โครงสร้างคือ เป็นองค์กรอิสระ

ดูแลกลุ่มเป้าหมายคือผู้สนใจอิสลาม มุสลิมใหม่
รวมไปถึงผู้เปลี่ยนแปลงตัวเอง ส่วนมากจะเป็น
วัยทำงาน

ผู้วิจัย : ได้มีการร่วมมือหรือว่าประสานงานกับ
กลุ่มอื่นๆ บ้างไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีค่ะ มีเยอะเลย มีเครือข่าย

ผู้วิจัย : มีเครือข่ายอะไรบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อย่างบะนาตุลก็มี วามีย์ก็มี แล้วก็

ของสถานีความรู้ ส่วนทางของมุสลิมินก็จะ

พิทยะตุลฮัก ชาวดันไม้อิสลามทอล์กเองก็มีมุสลิม

มินด้วย

ผู้วิจัย : แล้วได้รับการสนับสนุนหรือช่วยเหลือ

จากหน่วยงานไหนบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ถ้าเป็นลักษณะเป็นเรื่องเป็นราว

ไม่มีนะ เงินที่ได้มาส่วนมากก็เป็นเงินช่วยเหลือ

บริจาคเล็กๆ น้อยๆ ไม่ได้มีแบบเป็นเรื่องเป็นราว

ผู้วิจัย : แล้วพี่อมาณีคิดว่าทำงานเป็นอะมาอะฮุ

หรือในรูปแบบองค์กรเป็นสิ่งจำเป็นรีเปล่าของ

สังคมในปัจจุบันนี้คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จำเป็นค่ะ เรื่องสังคมเป็นโรคอยู่ คือไม่สามารถที่จะผลัดภาระไปให้องค์กรใด

องค์กรหนึ่ง คือเป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องดูแล

ผู้วิจัย : แล้วมีความคิดเห็นอย่างไรของการคะอะวะสุ ของมุสลิมะฮ์ในรูปแบบของกลุ่มองค์กรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คือมุสลิมะฮ์เองก็ต้องมีการ เคลื่อนไหวเหมือนกัน แต่ให้รู้จักขอบเขตหน้าที่ คือเรื่องการปะปนคะ

ผู้วิจัย : แล้วคิดว่ามีความจำเป็นรีเปล่าที่จะศึกษา วิธีการต่างๆ เกี่ยวกับการคะอะวะสุคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : การคะอะวะสุจำเป็นมากเลยใน การทำงานไม่ว่าอะไรก็ตาม คือในการทำ ไม่ว่าจะ เป็นอาชีพเพื่อคุณยาหรือว่าอาคิเราะฮ์ อาชีพ ทุกสายอาชีพทุกคนจำเป็นที่จะต้องฝึกทักษะ ต้องเรียนรู้กับมันอยู่แล้ว ดังนั้นการคะอะวะสุ การ ทำงานศาสนาก็เช่นเดียวกันที่ต้องฝึกฝนเรียนรู้ กับมันนะคะ

ผู้วิจัย : แล้วพื่อมานิดคิดอย่างไรเกี่ยวกับการคะอะวะสุ ด้วยการเป็นแบบอย่างที่ดีคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : การคะอะวะสุที่ดี ที่ได้ผลที่สุดก็คือเรื่องเป็นแบบอย่างที่ดี คือรูปแบบของอิสลาม มีรูปแบบตั้งแต่ต้นแล้วก็คือว่า มีต้นแบบอยู่แล้ว ก็คืออัลลอฮ์สุปรทานวะซีฮ์มาให้ แล้วก็มีนบี ศาสนทูตมาตลอดมาจนถึงท่านนบีมุ หัมมัด ซึ่งน มุหัมมัด เป็นแบบอย่าง แล้วก็ เสาะหาอะฮ์ เสาะ หาบิยะฮ์ แล้วก็สะลัฟ ดาบีอิน ในยุคของเรา เรา เองก็ต้องพยายามในการเป็นแบบอย่างที่ดี พยายามเป็นให้ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่สามารถ แต่ก็ คือว่ามันเปล่าประโยชน์เลย ถ้าคุณพูดแต่ตัวคุณ ไม่ปฏิบัติ อย่างเช่นถ้าคุณออกไปพูดหรือว่ามี การ

บอกคนอื่นว่าการคลุม หิญาบมันดียังไง ในขณะที่ คุณไม่ได้คลุมหิญาบ มันจะมีน้ำหนักไหม

ผู้วิจัย : แล้วทางอิสลามทอล์กมิน โยบายยัง ไปถึง ะคะ เกี่ยวกับการเป็นแบบอย่างที่ดีของสม าชิกใน กลุ่มนะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : สมาชิกทุกคนมีหน้าที่ คือเราจะ บอกให้มุสลิมทุกคนตระหนักในหน้าที่เป็น ตัวแทนบนหน้าแผ่นดินนี้ แล้วในญะมาอะฮ์เอง ใครมีความสามารถแค่ไหนขอให้ได้บอกข่าวดี กับคนรอบข้าง ขณะเดียวกันคือให้ทำความคู่กัน ไป คือตัวเองก็ไม่ได้สมบูรณ์เพื่อเฟกซ์หรือกนะ ถ้าเกิดว่าเราจะรอให้สมบูรณ์เพอร์เฟกซ์ได้ถึง จะไปคะอะวะสุคนอื่น มันก็คือชีวิตนี้ไม่มีการร้อย เเปอร์เซ็นต์นะคะ เราก็จะมีการอาศัยเรื่องการอยู่ ในญะมาอะฮ์ ก็จะมีการนะซี หะฮ์ มีการตรีบิยะฮ์ ไป แล้วก็ขณะเดียวกันก็ต้องพัฒนาไป เช่นเรื่อง หิญาบ เราก็จะมีการนะซี หะฮ์กันว่าที่ถูกต้องมัน ควรจะเป็นแบบไหน แล้วก็ฟื้นฟูในด้านความรู้ เช่น จะมีการอบรม ฟังเรื่องราวศาสนา มีการ ฟื้นฟูในการที่จะอ่านกุรอานที่ถูกต้อง เช่นอย่าง มุสลิมเดิม อ่านกุรอาน ทุกคนอ่านแต่ว่ามันจะถูก เว้นช่วงหนึ่งไป อย่างเช่นสมมุติว่าไปเรียนช่วง มหาลัย หรือไม่กี่ในช่วงทำงาน ยุ่งวุ่นวาย แต่ว่าก็ คือหิบบอัลกุรอ อานมาอ่านอีกทีก็ลืมไปหมดแล้ว นั้นแหละคือเราก็มาเริ่มใหม่ คือเมืองไทยเรา ไม่ได้ถูกฝึกให้อ่านภาษาอาหรับที่ถูกต้องตั้งแต่ ต้น ก็จะทำให้เสียงไม่ถูกต้อง ก็จะมีการฟื้นฟู เริ่ม มีการเรียนแล้วก็ตระหนักในการอ่านกุรอาน แล้ว ก็เข้าใจความหมายอัลกุรอาน ซึ่งมันเป็นตัว สำคัญในการขับเคลื่อนตัวเอง

ผู้วิจัย : แล้วทางอิสลามทอล์ก ก็มีรายได้ส่งเสริมบุคคลทั่วไปยังไงบ้างคะ ในการเป็นแบบอย่างที่ดี

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คืออบรมเราก็มีเรื่องค่ะ อย่างปีนึ่งก็มี กิจกรรมที่เด่นหน่อยก็คือเรื่องค่ายนะคะ

ผู้วิจัย : ค่ายทดลองใช้อิสลาม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ค่ะ ค่ายปีนึ่งประมาณ 7 ค่ายนะคะ คือทั้งเด็ก แล้วก็ผู้ใหญ่ ตลอดจนถึงเดือนธันวาคม แล้วตั้งแต่ต้นปีจนถึงปลายปี

ผู้วิจัย : แล้วผลตอบรับเป็นยังไงบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คือด้วยกับบรรยากาศแล้วก็กลุ่มเป้าหมาย แล้วก็รูปแบบหลักสูตรที่เราวางไว้ ก็คือวันแรกจะเป็นการเรื่องละลายพฤติกรรม แล้ววันที่สองเราจะเป็นเรื่องของ การเข้าสู่เนื้อหา พอวันที่สามก็จะเป็นวันที่เราสรุปว่าในการเข้าค่ายเราได้อะไรบ้าง มันก็จะทำให้ว่าทุกคน คือเราไม่จำเป็นต้องจำจี้ จ้ำไซ ทุกคน เพราะคนที่มาเขาพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่แล้ว แล้วคือเขาไม่ได้เฉพาะแค่เนื้อหาเท่านั้น แต่เขาจะได้ในเรื่องของ อย่างอื่นด้วย อย่างสมมุติเราสอนไว้ เราตั้งไว้ 10 หัวข้อ แต่จริงๆแล้วเขาอาจจะได้ 40 - 50 ในขณะที่เขาอยู่ในค่ายนั้น เนื่องจากความรู้ที่ได้ อาจจะมีการเปลี่ยนแปลง แล้วก็พอได้เห็นคนรอบข้างด้วย

ผู้วิจัย : แล้วในด้านของการเผยแพร่วิชาการอิสลามล่ะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : การเผยแพร่วิชาการในเมืองไทยของเราเยอะมากนะ เยอะจนแบบว่าอยู่ตรงไหนก็สามารถฟังได้ แต่สิ่งที่ขาดก็คือการลงมือปฏิบัติ ดังนั้นก็คือว่าอย่างของอิสลามทอล์ก กิจกรรมทุกกิจกรรมเราจะมีวิชาการใส่อยู่แล้ว อย่างค่ายใน

สามวันก็จะมีที่เชิญอาจารย์เข้ามาสอนวันละคน อยู่แล้ว หรือว่าอย่างอัลกุรอานเราก็เรียนกับอาจารย์อยู่แล้ว คือการเรียนการคะอะฮ์ การรับรู้ข้อมูล มันไม่ได้จำเป็นต้องในระบบ คือในสังคมมันมีความรู้ตั้งเยอะ ขึ้นอยู่กับว่าเราต้องอยู่ตรงไหน ไม่ได้ระบุว่าต้องมาเข้ากิจกรรมเราเท่านั้น เพียงพอแค่นี้ มันไม่ใช่ แต่ก็คือว่าในระหว่างที่ว่าไม่ได้ทำกิจกรรมของอิสลามทอล์ก เอง ก็สามารถที่จะไปจัดเวลาเรียนได้ ในวันอาทิตย์ สมมุติว่าคุณทำงานวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ไข่มุข แล้วก็เย็นวันศุกร์ แค่วันศุกร์ก็มีสอนในกรุงเทพฯนะ มีสอนหลายที่แล้ว อันนี้คือวิชาการทั้งนั้นเลย ซึ่งมันเป็นวิชาการที่อาจจะธรรมดาสำหรับชาวบ้าน แล้วก็เสาร์อาทิตย์อีก แต่ถ้าสมมุติว่า จะเป็นวิชาการลักษณะที่ว่าดีฟ สี่ร ที่ได้ฟังอยู่ก็มีของเชคริฎอทุกวันอังคารที่เขาสอนที่ตีคดีน อันนั้นก็คือวิชาการค่อนข้างที่จะต้องมีพื้นฐานในการฟัง ทำให้เข้าใจ แต่ในของอิสลามทอล์กคือพื้นเขาไม่ได้เป็นนักเรียนศาสนา ก็คือว่าเป็นคนธรรมดาแน่แหละ อยากจะนำอิสลามมาใช้กับชีวิตตัวเอง แต่ก็บางทีถ้าฟังวิชาการที่แบบว่าลักษณะยากหน่อย คือไม่เข้าใจ ดังนั้นเราต้องนำวิชาการตรงนั้น ตรงมีคนที่ทำยังไงที่จะหยิบมาใช้ได้ ก็คือว่าต้องปฏิบัติจริงๆ

ผู้วิจัย : แล้วทางอิสลามทอล์ก กมีการเผยแพร่วิชาการอิสลามรีเปลา่ะคะ อย่างเช่นพวกหนังสือ การบรรยายในนามของกลุ่มนะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไม่มีค่ะ ถ้าหนังสือเราก็ทำเป็นแค่หนังสือวารสารที่แจ้งข้อมูล อย่างเช่นอัลฮัการ แล้วก็มีการวารสารที่แจ้งความเคลื่อนไหว แต่ถ้าเป็น

ลักษณะว่าเป็นวิชาการของกลุ่มออกไปเลย ไม่มี
ค่ะ

ผู้วิจัย : อชการที่ว่า ทำแจกหรือว่าทำขายคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : แจกในกิจกรรมต่างๆ และขาย
ในราคาขอมเยา

ผู้วิจัย : วารสารนี้ออกเป็นลักษณะไหนอะ ราย
เดือนหรือว่ายังงัยคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : วารสารออกทุก 3 เดือน ทำเป็น
เล่มแจก มีสนับสนุนเป็นสมาชิกบ้างเล็กน้อย

ผู้วิจัย : หนังสือละคะ มีออกมาบ้างไหม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : หนังสือไม่มีคะ อินช่าอัลลอฮฺ คง
จะมีบ้าง แต่ขอให้การเคลื่อนไหวนี้ดีกว่านี้คิดนึ่ง
แต่มีการแจกหนังสืออิสลามคะ

ผู้วิจัย : งานแจกหนังสืออิสลาม เป็นหนังสือที่
ออกโดยทางกลุ่มเอง หรือว่าขออนุเคราะห์จาก
องค์กรอื่นคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ได้รับความอนุเคราะห์จากที่อื่น
และกลุ่มซื้อด้วยบางส่วน

ผู้วิจัย : แจกหนังสือที่ไหนบ้างคะ เฉพาะในพื้นที่
กทม.หรือว่าต่างจังหวัดด้วย

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ทุกพื้นที่ในประเทศ บางครั้งมี
ต่างประเทศด้วย

ผู้วิจัย : ทราบมาว่ามีการอบรมอบรมผู้สนใจ
อิสลามและมุสลิมใหม่ ประจำสัปดาห์ ไม่ทราบ
ว่าจัดที่ไหนยังงัยคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จัดอบรม ที่ซอยลาดพร้าว 96
มัสนิดอัลอิสละห์ หนองจอก ที่สถานีความรู้
แล้วที่ร้านฮาลาลซ้อป นนทบุรีคะ

ผู้วิจัย : กิจกรรมเป็นยังงัยบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จัดทุกวันอาทิตย์เวลา 10.00-
12.00 มีการสอน อบรมการอ่านอัลกุรอาน และมี
เชิญอาจารย์สอนตีฟีร้ออัลกุรอานด้วย

ผู้วิจัย : วิทยากรที่ให้การอบรม เราเชิญคนนอก
มาอบรมอีกที หรือว่ากลุ่มอบรมกันเองคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีทั้งคนใน และคนนอก
นอกจากนี้ก็มี การอบรมมุสลิมะฮฺเพื่อช่วยเหลือ
สนับสนุนองค์กรที่เกี่ยวกับอิสลาม เป็นการ
อบรมเชิงปฏิบัติการ โดยทีมงานในกลุ่ม

ผู้วิจัย : แล้วทางกลุ่มมีการใช้เทคโนโลยีในการ
เผยแพร่วิชาการอิสลามไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : หลักเลยคืออินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะ
เป็นเว็บไซต์ เฟสบุคหรือว่าอะไรพวกนี้

ผู้วิจัย : แล้วได้มีการวางแผนระยะยาวไหมคะ
ในการเผยแพร่ศาสนาด้านวิชาการนี้คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : หมายถึงต่อปีอะไรแบบนี้ คือ
ของเรามีในระดับรายวัน ระดับสัปดาห์ แล้วก็
เดือน แล้วก็ปี แล้วจะมีการติดตามผล

ผู้วิจัย : มีการสรุปไหม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีการสรุปว่ามีกี่คนอะไรยังงัย มี
แต่ลักษณะของการสรุปไม่ได้ทำเป็นรูปเล่ม แต่
เราจะมาพัฒนาในด้านการทำงาน การปฏิบัติว่า
จะอย่างไร คือรูปแบบของการที่ว่าการขยาย
งาน อย่างคนจะโทรมา ก็จะส่งให้น้องในญะ
มาอะฮฺไปดูแลแต่ละคน หรือไม่ก็น้องในญะ
มาอะฮฺเองต้องไปหา ไปดูแล ไปอะวะฮฺแต่ละ
คน สมมุติว่ามีสมาชิกสัก 10 คน แต่ละคนจะต้อง
มีหน้าที่ในการชักชวน ดักเตือนพี่น้อง

ผู้วิจัย : พี่อานนี่มีความคิดเห็นยังไงเกี่ยวกับการ
คะอะวะฮุโดยการกำชับผู้การทำควมดี แล้วก็ห้าม
ปรามความชั่ว

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อันนี้เป็นหลักการอยู่แล้ว

ผู้วิจัย : แล้วทางอิสลามทอล์ค ก็มีนโยบายหรือ
วิสัยทัศน์ยังไงเกี่ยวกับเรื่องนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ถ้าเห็นก็ทันทีค่ะ

ผู้วิจัย : ทันทีเลยก็คือนโยบายของกลุ่ม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็คือจะบอกอยู่ว่าแต่ละคนเห็น
ความชั่ว ถ้าเกิดอะไรที่หนักหนามาก ก็คือ
เกี่ยวกับเรื่องความเสี่ยงในเรื่องของอ อะคิอะฮ์ ก็
ต้องรีบบอก แต่ถ้าเกิดว่าเป็นเรื่องอื่นก็ต้องมี
เทคนิค

ผู้วิจัย : แล้วได้มีกิจกรรมหรือว่าโครงการใดบ้าง
คะ ของกลุ่มที่เกี่ยวกับเรื่องนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คือเรามีทุกวันอยู่แล้ว

ผู้วิจัย : กิจกรรมยังไงคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คือกิจกรรมพวกนี้คือการนะซี
หะฮุ ตักเตือน ห้ามปรามความชั่วมันทำได้
ตลอดเวลา อย่างถ้าเห็นในเฟสบุคหรือว่ามีกร
ผิดปกติ เราก็ต้องเตือนอยู่แล้ว แล้วสำหรับ
ส่วนตัวเรารู้การเคลื่อนไหวของเขาเราก็ต้องบอก
อยู่แล้ว คือเรื่องนี้ถ้าเห็นมันก็ต้องเตือนเลย
หมายถึงในกลุ่มนะ แต่สำหรับคนนอกมันก็ต้อง
มีแผน ก็เลยแล้วแต่เคสอีก

ผู้วิจัย : แล้วเป้าหมายใดบ้างคะ สำหรับคน
นอกนะคะ กลุ่มเป้าหมายใดบ้างที่ทางกลุ่มคิดว่า
ควรจะเน้นนะคะในการที่จะคะอะวะฮุแบบนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ตอนนี้อยู่ไม่ได้มีเชิงรุกนะ แต่มีแค่
รับก็ทำไม่ทันแล้ว

ผู้วิจัย : แล้วการเสริมสร้างกำลังใจล่ะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ต้องมีแน่นอน

ผู้วิจัย : แล้วทางอิสลามทอล์ค ก็มีส่งเสริมใน
ด้านส่งเสริมยังไงบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เป็นการให้กำลังใจ แล้วก็เหมือน
การดูแลเพื่อนนะคะ คือการเท คแคร์เหมือนเทค
แคร์เพื่อนคนนึง

ผู้วิจัย : การให้ปรึกษาของกลุ่มเป็นเรื่องเกี่ยวกับ
อะไรบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับข้อมูล
อิสลาม **ผู้วิจัย :** การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับข้อมูล
อิสลาม มีทางไหนบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มีทางอินเทอร์เน็ต โทรศัพท์
facebook แล้วก็ พบปะส่วนตัว คือของเรามี
ฮอตไลน์นะคะ ฮอตไลน์ก็มีสิบกว่าสาย คนใด
คนหนึ่งไม่ว่างก็โทรหาใครก็ได้ที่เวลามีปัญหา
คือเรื่องการให้กำลังใจหรือว่าผ่อนคลายความ
กังวลของแต่ละคนเราไม่สามารถที่จะไปจีเขา คือ
เรื่องนี้มันต้องรับคำปรึกษาอย่างเดียว อย่างเช่น
วิธีการ เราต้องนั่งรอ ถ้าเขามีปัญหาอะไรยังไงเรา
พร้อมเสมอ เพราะว่าวิธีการถ้าสมมุติว่าเราไป
บอกว่าเป็นยังไงบ้าง ก็คือถ้าทุกข์สุข แต่ถ้าถาม
มากไปกว่านั้นมันเป็นเรื่องที่บางคนจะรำคาญนะ
คะ คือเขาไม่พร้อมที่จะเล่า เราก็รอพร้อมเสมอที่
จะปรึกษา ผ่อนคลายความกังวลต่างๆของพี่น้อง
ซึ่งฮอตไลน์ก็จะสิบกว่าคนที่ประกาศในเว็บนะ
คะ ซึ่งจะมีเข้ามาตลอด ส่วนในทางเฟสบุคอย่าง
ของอามีเราะฮ์ก็จะทุกวันอยู่แล้วเป็นทาง
ข้อความหรือทางอะไรพวกนี้ ส่วนน้องในญะ
มาอะฮ์ก็จะมีคนดูแลของเขาอยู่แล้ว

ผู้วิจัย : มีเข้ามาปรึกษาเยอะไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : โดยเฉลี่ยก็ประมาณ 5-10 คนต่อ

วันผู้วิจัย : แล้วกลุ่มเป้าหมายใดบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : กลุ่มเป้าหมายก็จะเป็นคน
เปลี่ยนแปลงตัวเอง

ผู้วิจัย : การตอบรับการตอบสนองของ

กลุ่มเป้าหมายเป็นยังบ้างคะจากที่ผ่านๆมา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็ตอบรับดี เพราะว่าปริมาณของ

คนที่อยู่ในฐานะมาอะฮุ คนที่ดูแล คนที่พูดถึงเขาก็

มีการเปลี่ยนแปลงก็คือเปลี่ยนแปลงในเรื่องของ

การนำอิสลามมาใช้ คือตัวชีวิตของเราบางที่เรา

ไม่ได้คิดว่าคนนี้ทำอันนี้ แต่ตัวชีวิตของเราที่เรา

ทำก็คือคนๆ นั้นมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร

ผู้วิจัย : ญะซากัลลาฮูคอรอนคะสำหรับวันนี้ ที่

สะดวกให้สัมภาษณ์

ถอดเทปการสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ 5: กลุ่มคิฎอบูลอิสลาม (อิสลามทอล์ก)

ผู้ให้สัมภาษณ์: คุณศอลิหะฮะ สุขยั้ง

ตำแหน่ง: รองประธาน

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2556

ผู้วิจัย : อยากให้พี่ช่วยบอกประวัติส่วนตัว หน่อย
อะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ชื่อศอลิหะฮะ สุขยั้ง รับอิสลามมา
เข้าปีที่ 5 นี้เป็นเราะมะฎอนที่ 5 ของปีนะคะ เข้า
รับอิสลาม 4 วันก่อนเราะมะฎอน ครอบครัวเดิม
เป็นครอบครัวพุทธ พี่ศอลิหะฮะ อายุ 42 ปี ตอน
เข้ารับอิสลามอายุ 37 ปี อัลฮัมดุลิลลาฮุนะคะ
อัลลอฮ์ก็ยังเรียกกลับมาสู่แนวทางของพระองค์
จริงๆ เคยอ่านเรื่องของอิสลามบ้างแบบผิวเผิน
เมื่อตอนอายุ 27 ปี แต่ก็ไม่ได้ต่อยอดหรืออะไร
จนกระทั่ง ปี 2547 ก็มีงานมุสลิมเมืองทองอยู่ที่
เมืองทอง ก็เลยสนใจ ก็เลยเข้าไปชมงาน ก็ไปเจอ
พี่น้องมุสลิม เจอบูท แล้วก็เจอบูทของวามีย์ ก็มี
หนังสือแจก แล้วก็หนังสือขายด้วย ก็เลยซื้อ
หนังสืออิสลามเริ่มต้นมาศึกษา กับหนังสือ เมื่อผู้
ศรัทธาร้องให้ ก็เป็นจุดที่อยากจะศึกษาอิสลาม
ให้ลึกซึ้งมากขึ้น ก็เข้าไปในเว็บไซต์ ไปหา
ความรู้ แล้วก็ไปที่เว็บไซต์อันนิสาห์ จะไปถามว่า
จะไปกล่าวเข้ารับอิสลามต้องทำอะไรบ้าง ก็
เลยได้จุดเริ่มต้นมีเพื่อนมุสลิมในเว็บไซต์

ผู้วิจัย : ค่ะแล้วปัจจุบันประกอบอาชีพอะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็น
วิทยากรอยู่ฝ่ายพัฒนาทรัพยากรบุคคลของบริษัท
กศท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือว่า CAT
นะคะ

ผู้วิจัย : แล้วการศึกษาคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จบปริญญาโทที่นิด้า ทางด้าน HR
(การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์การ)

ผู้วิจัย: แล้วปัจจุบันนี้สังกัดกลุ่มไหน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : สังกัดกลุ่มของอิสลามทอล์กคะ

ผู้วิจัย : ในตำแหน่งอะไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็จะเป็นพิธีกรของกลุ่ม แล้วก็
เป็นรองประธานของมูลนิธิอิสลามทอล์ก

ผู้วิจัย : อิสลามทอล์กก่อตั้งมากี่ปีแล้วคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อิสลามทอล์กก่อตั้งมาตั้งแต่ปี 51
ก็ตอนนั้นพี่ยังไม่ได้เข้ามา อิสลามทอล์กเขาจัด
กิจกรรมค่ายลองใช้ชีวิตแบบวิถีอิสลาม
เนื่องจากว่าพี่เป็นมุสลิมใหม่ พี่ก็เลยทราบข่าวว่า
กลุ่มนี้เขาจัดกิจกรรม เนื่องจากว่าตอนเข้ารับ
อิสลามได้มารู้จักเพื่อนกลุ่มอันนิสาห์ ซึ่งอันนิ
สาห์เขาก็มีเครือข่ายของอิสลามทอล์กด้วย นื่องที่
ช่วยงานของบะนาคุลสุดา เพื่อนมุสลิมที่พี่รู้จัก
เขาก็แนะนำให้ พี่ก็เลยไปเข้าค่ายครั้งที่ 3 แต่

ปัจจุบันถ่ายจัดมา 11 ครั้งแล้ว 11 ครั้งในกรุงเทพฯ และถ่ายสัญจรตามที่ต่างๆ อีก 3 ถึง 4 ครั้ง

ผู้วิจัย : แล้วพอจะทราบไหมคะ ว่าโครงสร้างของอิสลามทอล์กเป็นยังไง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : โครงสร้างจากเริ่มต้นเลยก็เป็น โครงสร้างแบบหลวมๆ จากมุสลิมะฮ์ที่มารวมตัวกันไม่กี่คน ที่อยากจะทำงานศาสนา ก็คือสนใจ ห่วงใยพี่น้องมุสลิมะฮ์ แล้วก็ผู้หญิงที่สนใจ อิสลาม แล้วก็มุสลิมใหม่ด้วย เพราะว่าคนที่เข้ามาใหม่จะไม่ค่อยมีเพื่อน แล้วก็อยากจะมีความรู้ เรื่องการละหมาด ความรู้เรื่องมุสลิมเบื้องต้น หรือว่ากิจกรรมอื่นๆ ก็เลยจัดถ่ายให้ได้มาเรียนรู้กัน คนที่เข้ามาถ่าย หลังจากจบจากถ่ายไปแล้วก็จะมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ทั้งมุสลิมเดิม แล้วก็มุสลิมใหม่ แล้วก็จะมีการกล่าวรับอิสลาม กล่าวชะฮาดะฮ์ในค่าย ทุกๆครั้งที่จัดถ่าย จัดกิจกรรม กลุ่มก็มีหน้าที่จะดูแลมุสลิมใหม่ที่กล่าวชะฮาดะฮ์ในค่าย หรือว่ากล่าวชะฮาดะฮ์ผ่าน อิสลามทอล์ก กซึ่งมีสายฮอทไลน์หรือสายอบอุ่นของเราคะ หรือว่ามุสลิมใหม่ที่เรารู้จัก

ผู้วิจัย : แล้วมีการร่วมมือหรือว่าประสานงานกับกลุ่มอื่นๆ ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีคะ ในการจัดกิจกรรมคือ กลุ่มอื่นขอความร่วมมือเราไปช่วยจัดให้ด้วย จากการที่เราทำค่ายผู้ใหญ่ ค่ายเด็ก ค่ายฮาฟิซ หรือว่ากิจกรรมอื่นๆ พอมีกิจกรรมไหนที่อิสลามทอล์ก ก ช่วยได้ เขาก็จะเชิญเราไป

ผู้วิจัย : แล้วได้รับการสนับสนุนหรือช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่นยังไงบ้าง อย่างเช่นเรื่องงบประมาณ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็จะขอความอนุเคราะห์ไปหน่วยงานที่เห็นความสำคัญของการที่ผู้คนจะได้รู้จักกับอัลลอฮ์ และอัลอิสลาม หรือมุสลิมที่จะปรับเปลี่ยนตัวเอง แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องการสร้างครอบครัว ตามแนวทางอิสลามที่ถูกต้อง เราก็จะทำเป็นโครงการประจำปี New year plan เราก็จะขอทุนไปทั้งในแล้วก็ต่างประเทศ หรือว่าถ้าเป็นเพื่อนๆของเรา เราก็จะขอทุนไปด้วยกับคนที่กำลังทรัพย์ มีริ สกิ แต่ว่าไม่มีเวลาที่จะมาทำกิจกรรมกลุ่ม ก็จะร่วมช่วยบริจาค

ผู้วิจัย : แล้วพี่ศอลิหะฮ์คิดว่าการทำงานคะอะฮ์ฮ์ในรูปแบบกลุ่มหรือ องค์กร เป็นสิ่งจำเป็นรีเปลาเกี่ยวกับปัจจุบันนี้คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จำเป็นมากคะ เพราะว่ามุสลิมถ้าอยู่คนเดียวเขาก็จะบอกว่าเปรียบเสมือนลูกแกะ ง่ายต่อการที่หมาป่าจะล่าลงไปทำอันตราย การที่อยู่รวมกันเป็นญะมาอะฮ์ กลุ่มให้ความสำคัญมาก เพราะว่าจะต้องเป็นญะมาอะฮ์ที่ดีด้วยนะ เราจะสนับสนุนในเรื่องของการแสวงหาความรู้ แล้วก็ปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง ตามแนวทางของกิตาบลอฮ์และ สุนนะฮ์ คือมุสลิมยอมรับว่ามีหลากหลายจากการที่ปฏิบัติ ถ้ามีความรู้ที่ถูกต้องมากขึ้นก็จะทำให้ปฏิบัติได้มากขึ้น แล้วการที่อยู่เป็นญะมาอะฮ์ก็จะทำให้เรามีเพื่อน มีเครือข่าย มีปัญหาจะได้ปรึกษาหารือกัน แล้วก็รู้สึกอบอุ่น

ผู้วิจัย : แล้วมีความคิดเห็นยังไงเกี่ยวกับการคะอะฮ์ฮ์ของมุสลิมะฮ์ในรูปแบบของกลุ่มคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ของกลุ่มนี้คือทำงานเป็นกลุ่มก็จริง แต่เราก็มีคนทำงานเดี่ยวๆ ด้วยนะ ก็คือ

ใครอยู่ใน โชน โหน ละแวก โหน เราก็จะส่งต่อ
 ขอว่าใครมีมุสลิมใหม่อยู่ในเขตบ้านเรา เราก็จะ
 ดูแล ให้ความช่วยเหลือ แต่เราจะรวมตัวกันเป็น
 กลุ่มตาม Action Plan (แผนโครงการ/กิจกรรม
 ประจำปี) ว่าปีนี้เราจะจัดกิจกรรมอะไร เพราะว่า
 คนเดียวไม่สามารถทำงานได้สำเร็จ ต้องหลายคน
 ช่วยกันคะ เพราะว่าเวลาทำงานทำค่ายเราก็จะ
 แบ่งหน้าที่ว่าทำค่ายแต่ละครั้งจะต้องใช้ใครบ้าง
 ทำเอกสาร ทำประชาสัมพันธ์ เรื่องอาหารการกิน
 เรื่องที่นอน เรื่องติดต่อกับวิทยากร หรือเรื่องอะไร
 เราก็จะต้องการคนเข้าร่วมญะมาอะฮ์ของเรา
 ทำงานกับเรามากขึ้น และเราก็สร้างเครือข่ายไป
 ตามภูมิภาค ตามจังหวัดต่างๆ อย่างที่นราธิวาส
 สงขลา จากคนมาเข้าค่ายเราแล้วเขาก็แนะนำทาง
 ไปจัดค่ายที่บ้านเขา เดือนตุลาที่ใกล้จะถึงนี้เราก็
 จะมีค่ายของพี่น้องที่ภูเก็ต ที่กรุงเทพฯเราก็จะมี
 ของที่ทุ่งครุ เราก็จะมีการสนับสนุนการทำ หัก
 เกาะสุประจำท้องถิ่น ประจำชุมชนของเราด้วยคะ
ผู้วิจัย : พี่ศอลิหะฮ์คิดว่าจะจำเป็นรีเปลาที่จะต้อง
 ศึกษาวิธีการต่างๆ เกี่ยวกับการคะอะฮ์คะ
ผู้ให้สัมภาษณ์ : จำเป็นคะ ทางกลุ่มก็มีการศึกษา
 เหมือนกัน แล้วก็เชิญผู้รู้มาให้ความรู้ เราจะมีกา
 อบรมรูดอบบีฮ์ด้วย การที่เราจะไปคะอะฮ์คน
 อื่น เราจะต้องรู้ด้วยว่าคะอะฮ์คืออะไร เรื่องคะอะ
 ฮ์นี่คือการเป็นอย่างไร ก็อาจจะมีการเชคริฎอ ดร
 อานัส อ.อับดุลลอฮ์หรือวิทยากรคนสำคัญที่เรา
 เชิญมาให้ความรู้ ก่อนที่เราจะจัดค่ายสำคัญของ
 เราอะคะ
ผู้วิจัย : แล้วพี่ศอลิหะฮ์มีความคิดเห็นยังไง
 เกี่ยวกับการคะอะฮ์ด้วยแบบอย่างที่ดีคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คือเราจะนำสิ่งที่ดีไปสู่อื่น เรา
 ก็ต้องเรียนรู้แบบอย่างที่ดีและวิธีการที่ดีก่อน เพื่อ
 ที่ว่าเราจะได้บอกในสิ่งที่ถูกต้องกับคนอื่นด้วย
 ในกลุ่มก็จะพยายามบอกว่าเราจะต้องยืนหยัด อีส
 ดิกอมะฮ์ในการเป็นมุสลิมะฮ์ที่ดี เพื่อที่ว่าเราจะ
 เอาแบบอย่างที่ดีไปบอกคนอื่น เราจะได้มั่นใจว่า
 เราก็ทำดี เวลาไปบอกคนอื่นก็มั่นใจ แต่ถ้าอะไร
 ที่มีคนถามมาแล้วเราตอบไม่ได้เราก็จะไม่ฟังตรง
 ตอบไปแบบใดๆ ก็จะได้เก็บคำถามไปถามผู้รู้ เขาก็
 จะตอบมาอีกทีคะ

ผู้วิจัย : แล้วทางอิสลามทอล์คมีการกำหนด
 นโยบายให้กับสมาชิกเกี่ยวกับการเป็นแบบอย่าง
 ที่ดีรีเปลาอะคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีคะ ก็เวลาทำค่ายก็จะมีกฎกติกา
 ของทีมพี่เลี้ยงด้วยเหมือนกันว่าจะไรควรทำ
 อะไรไม่ควรทำ เพื่อให้คนที่มาค่ายประสบ
 ผลสำเร็จ อยากรู้ได้ในสิ่งที่เขาต้องการ

ผู้วิจัย : แล้วทางกลุ่มมีการส่งเสริมบุคคลทั่วไป
 ยังไงบ้างคะ ในการเป็นแบบอย่างที่ดี

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็เราก็จะมีการนะซี หะฮ์แล้วก็
 ดักเตือนกัน ก็อย่างที่บอกก่อนที่เราจะทำค่าย เรา
 ก็มีอบรมของเราก่อน แล้วเราก็จะมีฮาลาเกาะฮ์
 สัจญะรเรียงกันไปตามที่ต่างๆ ให้พี่น้องใน
 เครือข่ายของเราเนี่ยจะได้ไม่ห่างไกลจากญะ
 มาอะฮ์ แล้วก็ได้ทบทวนความรู้ แล้วก็ศึกษาอัลกุ
 รอ่าน และนำมาปฏิบัติ แล้วก็บางครั้งเราก็จัด
 บรรยายเอง

ผู้วิจัย : แล้วผลตอบรับเป็นยังไงบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ผลตอบรับอัลฮัมดุลิลลาฮ์คะ มี
 คนเข้าร่วมงานของเราเรื่อยๆนะคะ อย่างกิจกรรม

ค่ายลองใช้ชีวิตชีวิตรูปแบบอิสลามก็มาครั้งที่ 11 ละ แต่ครั้งก็มีคนสมัครมาเป็นร้อย แล้วก็กิจกรรมของนูมาอะฮ์ฮิดส์ เราอยากปลูกฝังเด็กตั้งแต่เล็กๆ ให้เขามีความรู้ ความผูกพันกับอัลอิสลาม ก็มีพ่อแม่ไว้วางใจส่งเด็กเข้าค่ายของเราจำนวนมากทุกครั้ง ค่ายฮาฟีซอัลกุรอานก็มีเด็กเข้ามาเยอะเป็นร้อยเหมือนกันละ

ผู้วิจัย : นูมาอะฮ์ฮิดส์นี้เป็นกิจกรรมรูปแบบไหนคะ ค่ายหรือว่ายังไง จัดกี่วัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จัดค่ายเด็กะปลูกฝังอิสลามให้เด็ก พร้อมความรู้และสันตนาการด้านอื่น ๆ ด้วยคะ ให้เด็กมีความตระหนักรู้ในอิสลาม เรื่องที่เด็กควรรู้ การมีสังคมเพื่อนมุสลิม และปลูกฝังเด็กให้โตขึ้นร่วมทำกิจกรรมค่าย และเป็นพี่เลี้ยงค่ายในอนาคต จัดกิจกรรม 3 วัน 2 คืน มีฐานกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กเรียนรู้ร่วมกัน ได้ละหมาดและสวดอิร่าลิกถึงอัลลอฮ์ร่วมกัน เปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้แสดงความสามารถด้านต่าง ๆ เช่นการอ่านอัลกุรอาน ศิลปะ ภาษาอังกฤษและอื่น ๆ โดยมีทีมงานของกลุ่ม เครือข่ายและวิทยากรรับเชิญร่วมกิจกรรมค่ายเป็นพี่เลี้ยง บริหารจัดการค่ายเด็ก

ผู้วิจัย : จัดช่วงไหนยังไงคะ แล้วรับเด็กๆ อายุประมาณเท่าไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จัดช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน และปลายปีคะ สำหรับเด็ก 5-12 ขวบ คือรับเด็กที่สามารถดูแลตัวเองได้

ผู้วิจัย : ผลตอบรับจากกิจกรรมนี้เป็นยังไงบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อัล หัม ดุลิลลาฮู เด็กและผู้ปกครองให้การตอบรับดีคะ มีสมาชิกเพิ่มขึ้น

ทุกปี

ผู้วิจัย : แล้วค่ายฮาฟีซนี้เป็นยังไงอะคะ ทำนานแล้วรึยัง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เพิ่งทำไปหนึ่งครั้ง อัลฮัมดุลิลลาฮูประสบความสำเร็จด้วยความช่วยเหลือของอัลลอฮู มีเด็กเข้าร่วมกิจกรรมร้อยกว่าคน มีผู้ใหญ่ใจดีเปิดโรงเรียนให้เราได้ใช้สถานที่ มีวิทยากรผู้รู้อัลกุรอาน และหลักสูตรกริอาตีเป็นวิทยากร มีพี่เลี้ยงรุ่นใหญ่ รุ่นเล็กช่วยบริหารค่ายฮาฟีซอัลกุรอานและภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัย : คัดเลือกเด็กเข้ามายังไงคะสำหรับค่ายนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เด็กที่ผู้ปกครองส่งมาและเด็กที่ประสงค์มาเข้าค่าย มีการเรียนปรับพื้นฐาน ฟังบรรยาย ทำความรู้จักกันและแบ่งกลุ่มตามความสามารถในการอ่านอัลกุรอานจากที่ไม่มีพื้นฐานเลย อ่านได้ และอ่านได้คล่อง อัล หัม ดุลิลลาฮู พี่เลี้ยงและน้องค่ายดีใจที่ได้อยู่ในบรรยากาศฮาฟีซอัลกุรอาน

ผู้วิจัย : วิทยากรและพี่เลี้ยงค่ายเป็นของกลุ่มอิสลามทอล์กเองเลยหรือว่าเราขอความร่วมมือจากกลุ่มอื่น

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จะเชิญวิทยากร ผู้รู้หลายท่านทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดที่มีประสบการณ์ในการทำค่ายฮาฟีซมาเป็นวิทยากรและพี่เลี้ยงประจำกลุ่มคะ

ผู้วิจัย : ผลที่ได้จากการทำค่าย เด็กๆ มีพัฒนาการยังไงบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เด็กๆ รักการอ่านอัลกุรอาน ละหมาดเมื่อเข้าเวลา รักษาการละหมาด 5 เวลา การมีมารยาทที่ดี การอ่านคุออูในชีวิตประจำวัน

Tomong แล้วเราก็จะมีแฟนเพจของเราชื่อเพจ
อิสลามทอล์คมุสลิมะฮ์ กับอิสลามทอล์คมุสลิมิน
อันนี้เปิดไว้สำหรับคนทำงานของกลุ่ม

ผู้วิจัย : แล้วทางกลุ่มมีการวางแผนระยะยาวใน
การเผยแพร่วิชาการอิสลามรีเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีคะ เราจะมิโครงการประจำปี
แล้วก็จนถึงปีหน้า เนื่องจากว่าเราต้องดูเรื่องทุน

แล้วก็เรื่องสถานที่ แล้วก็ดูจำนวนพี่เลี้ยงที่จะ
มาร่วมทำงานด้วย ก็จะมีการวางแผนล่วงหน้าทุก

ปีคะ แล้วก็เราได้ดำเนินการวางตัวที่จะจด

ทะเบียนเป็นมูลนิธิอิสลามทอล์คคะ

ผู้วิจัย : แล้วพี่สอลิหะฮ์มีความคิดเห็นยังไง

เกี่ยวกับการกำชับสู่การทำมาค้าดีและห้ามปราม
ความชั่วคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อัลหัมดัลิลลาฮุคะ เพราะว่า
ศาสนาคือการตัดเดียน แล้วก็อะไรที่พี่น้องทำไม่

ถูกต้องเราต้องรีบที่จะนะสี หะฮ์ตัดเดียน แต่ก็
ต้องมีหิกมะฮ์ จรรยาบรรณในการที่จะตัดเดียน

เขาด้วย ก็ต้องดูเป็นเคสๆ ว่าคนนี่ต้องพูดด้วย
วิธีการแบบไหน คนนี่ต้องให้คนนี่พูด มีหนังสือ

มีสื่อหรือมีซีดี เพื่อจะทำให้เขารู้ว่าสิ่งนี้ต้อง
ปรับเปลี่ยน

ผู้วิจัย : แล้วทางกลุ่มมีนโยบายยังไงบ้างค่า
เกี่ยวกับเรื่องนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไม่ได้ออกมาเป็นนโยบายที่
ชัดเจน แต่ว่าความที่เราอยู่เป็นญะมาอะฮ์ใกล้ชิด
กัน เราก็จะมีการพูดจา ตักเตือนกันคะ

ผู้วิจัย : แล้วมีกิจกรรมหรือว่าโครงการของ
องค์กรเกี่ยวกับด้านนี้รีเปล่าคะ

ผู้วิจัย : แล้วมีกิจกรรมหรือว่าโครงการของ
องค์กรเกี่ยวกับด้านนี้รีเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ด้านการนะสีหะฮ์ตัดเดียน ก็จะ
เป็นเรื่องของการบรรยายหรือการทำกิจกรรมค่าย

นี้ละคะ เวลาหลังละหมาดรวมกันก็จะมีการนะสี
หะฮ์กันทุกครั้งเลย แล้วก็ให้มีตัวแทนได้ออก

มานะสีหะฮ์ด้วย ไม่ได้เฉพาะอามีเราะฮ์ของกลุ่ม
หรือว่าคนทำงานในกลุ่ม

ผู้วิจัย : กลุ่มเป้าหมายเป็นยังไง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : กลุ่มเป้าหมายของอิสลามทอล์ค
ก็จะเป็นคนที่สนใจอิสลาม มุสลิมใหม่ มุสลิมที่

ต้องการปรับเปลี่ยนตัวเองคะ แล้วก็กลุ่มคนที่
ต้องการสร้างครอบครัวอบอุ่นตามแนวทาง

อิสลาม หรือกลุ่มของเด็กคะ

ผู้วิจัย : แล้วพี่สอลิหะฮ์มีความคิดเห็นยังไง

เกี่ยวกับการคะฮะฮ์ฮ์โดยการเสริมสร้างกำลังใจ
คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อัลหัมดัลิลลาฮุคะ ต้องมีกำลังใจ
ด้วยนะคะ ก็จะบอกเขาว่าอย่าสิ้นหวังในเมตตา

ของอัลลอฮ์

ผู้วิจัย : แล้ววิธีการของกลุ่มในการคะฮะฮ์ฮ์โดย
การเสริมสร้างกำลังใจเป็นยังไงบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็ให้กำลังใจทั้งคนทำงาน ให้
กำลังใจทั้งคนที่มาเป็นสมาชิก ของกลุ่มหรือ

มาร่วมกิจกรรม ก็จะมีการยกตัวอย่างจาก

บรรดานบี เสาะ หาบะฮ์ เสาะ หาบิยะฮ์ หรือว่าอา
ยะ ฮ์จากอัลกุรอาน หรืออัลหะดีษ หรือว่า

ประสบการณ์ของพี่น้องในญะมาอะฮ์นะคะก็จะ
แบ่งปันประสบการณ์จากเรื่องเล่าเป็นกำลังใจซึ่ง

กันและกันในการเป็นแบบอย่างในการทำมาค้าดี

แล้วก็ออกห่างจากความชั่ว แต่กลุ่มจะมัน โยบาย
อย่างชัดเจนว่าเราจะปกปิดบาปของคนอื่น ซึ่งจะ
ไม่เปิดเผย การยกตัวอย่างก็จะไม่ระบุ คือจะไม่
บอกให้รู้ว่าเป็นใคร แต่ถ้าเป็นความดีเราก็จะ
บอก

ผู้วิจัย : อยากทราบว่าทางกลุ่มมีการให้คำปรึกษา
เพื่อการละอวษะฮรีเป่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีคะ ก็จะมีการจัดกิจกรรมให้กับ
สมาชิก กับพี่เลี้ยงหรือคนที่ประสงค์จะมาร่วม
ทำงานกับกลุ่มด้วย

ผู้วิจัย : ทราบมาว่าอิสลามทอล์กมีระบบการดูแล
ແຫລ່ງແກ້ที่น่องเหมือนกับเพื่อนคน หนึ่ง ในส่วน
ตรงนี้ มีการจัดการยังงัยบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นะหะฮะฮะ ดักเตือน พบปะเยี่ยม
เขียน แบ่งปันหนังสือ หิญาบ ตะลาบง คลายทุกข์
ด้วยกำลังใจ ชวนไปเรียนอัลกุรอาน ฟังบรรยาย
อบรมเกี่ยวกับอิสลาม และร่วมกิจกรรมเพื่อ
สังคม และเรามีเครือข่ายในการดูแลและแบ่ง
โชนตามความใกล้เคียงที่เหมายสมในการพบปะ
เยี่ยมเยียนคะ จะดูตามความถนัดตามเรื่อง
ที่ต้องการ ช่วยเหลือด้วยว่าใครเหมายสมกับ
เหตุการณ์ด้านไหน ก็จะประสานงานทาง
โทรศัพท์และเฟสบุค

ผู้วิจัย : ตอนนี่อิสลามทอล์กมีทีมงานประมาณ
เท่าไรคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ตอนนี้อย่างน้อยกลุ่มคร่าวๆ
ประมาณ 20 คนนะคะ รวมต่างจังหวัดด้วย

ผู้วิจัย : และจากประสบการณ์ตรงของพี่ ๆ ได้รับ
ส่วนตรงนี้จากอิสลามทอล์กมากน้อยแค่ไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อัลหัมดุลิลลาฮู ได้ จากอิสลาม

ทอล์กมากเลยคะ รู้สึกอบอุ่นในฐานะมุสลิมใหม่
มีเพื่อน มีคนให้ความรู้ เชิญชวนกันทำความดี
ตามแนวทางของกิตาบลอฮูและ สุนนะฮู มี
ปัญหาปรึกษาได้ เรียนรู้วิถีชีวิตอิสลามจากเพื่อน
และครอบครัวเพื่อนในกลุ่ม มีญะมาอะฮ์ในการ
ไปแสวงหาความรู้ร่วมกัน และได้ช่วยกันทำงาน
ศาสนาเพื่อแสวงหาความพอพระทัยจากอัลล อฮู
ร่วมกัน

ผู้วิจัย : นอกจากนี้แล้วมีการจัดกิจกรรมหรือว่า
โครงการเป็นรูปธรรมใหม่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีคะ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการละอ
วษะฮรีจะมีการเตรียม ก็จะมีการบอกเขาว่าทำไม
ต้องละอวษะฮรี มุรอบบียะฮ์คืออะไร บทบาทหน้าที่
ของมุรอบบียะฮ์ แล้วก็ให้เขียนเป็นแผนงานย่อยๆ
ในการที่จะทำงานด้วย

ผู้วิจัย : กลุ่มเป้าหมายในการที่จะให้คำปรึกษา
หรือว่าเสริมสร้างกำลังใจของกลุ่มเป็นยังงัย เป็น
คนกลุ่มไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็อย่างที่บอก ก็มุสลิมเดิม มุสลิม
ใหม่ ผู้สนใจอิสลาม

ผู้วิจัย : การตอบรับเป็นยังงัยบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็อัลหัมดุลิลลาฮูคะ การจัด
กิจกรรมแต่ละครั้งก็ประทับใจ บางครั้งก็คนมาก
บางครั้งก็คนน้อย แต่ที่เราไม่ได้ดูที่ปริมาณ คนที่
เข้ารับอิสลามจะไม่กล่าวชะฮาดะฮ์ เราประสงค์
ว่าคือเราจะมีคุณภาพกับคนที่นำเอาอัล
อิสลามไปปรับใช้กับชีวิตประจำวัน

ผู้วิจัย : การให้คำปรึกษาอื่นๆละคะ คือ กับคน
ทั่วไปอะคะ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของเรา มี

ช่องทางไหนที่เขาสามารถมาขอคำปรึกษาจาก
ทางกลุ่มได้บ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ติดต่อข่าวสารและสมัครเข้า
ร่วมกิจกรรมได้ที่ www.islam-talks.com และ
ทาง FB Islam talks และ Amanee Tomong
และติดต่อผ่านโทรศัพท์สายด่วนได้ที่ เว็บไซต์
ของกลุ่มคะ

ผู้วิจัย : ค่ะ ญะซากิลลาสุคอรอนคะสำหรับ
วันนี้ค่ะ

Prince of Songkla University
Pattani Campus

ถอดเทปการสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ 6: กลุ่มบะนาตุลสุดา (สตรีแห่งทางนำ)

ผู้ให้สัมภาษณ์: คุณกุศลิน ตอเล็บ

ตำแหน่ง: ที่ปรึกษาและอดีตประธาน

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2556

ผู้วิจัย : อยากให้พี่นัสนรินช่วยแนะนำตัวคร่าวๆ
หน่อยค่ะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : แนะนำตัวในเชิงไหนคะ

ผู้วิจัย : แนะนำตัวในเชิง ชื่อ นามสกุล
สถานภาพ อาชีพ ตำแหน่งหรือว่าสำเร็จ
การศึกษาจากที่ไหน อะไรอย่างนี้ค่ะ แบบทั่วไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็ชื่อจริงๆชื่อ กุศลิน ตอเล็บ ค่ะ
หรือว่าชื่ออาหรับก็คือนัสนริน จบการศึกษ
วิทยาศาสตร์ ธรรมศาสตร์ สาขาคณิตศาสตร์
แล้วก็เรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพครูที่
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชด้วยในปี
เดียวกัน แล้วก็ที่จริงเรียนต่อปริญญาโทด้วยแต่มี
เหตุไม่เรียบร้อย แล้วก็ตอนนี้ก็คือ อาชีพก็จะเป็น
แม่บ้านเป็นหลัก ก็มีสอนคณิตศาสตร์เสริมนิด
หน่อยค่ะ

ผู้วิจัย : อยู่ในกลุ่มไหน ตำแหน่งอะไร

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็เคยเป็นอามีเราะฮ์ของกลุ่มบะ
นาตุลสุดา แต่ว่าตอนนี้ก็มาเป็นที่ปรึกษา ก็คือ
เปลี่ยนอามีเราะฮ์แล้ว แล้วมาเป็นที่ปรึกษา ส่วน
ใหญ่จะเป็นในด้านฝ่ายวิชาการมากกว่า

ผู้วิจัย : แล้วกลุ่มบะนาตุลสุดาตั้งมาประมาณกี่ปี
แล้วคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ตั้งแต่ประมาณปลายปี 48 ตอน
นั้น ตอนแรกๆ จะเป็นงานเริ่มกิจกรรมมุสลิมะฮ์
แต่ว่ายังไม่ได้ใช้ชื่อบะนาตุลสุดาเป็นทางการ ก็
มีประมาณสองสามครั้ง ตอนนั้นใช้ชื่อชมรมอัส
ซุนนะฮ์ ที่เขคเป็นฝ่ายวิชาการอยู่ค่ะ ตอนแรกจะ
เป็นลักษณะบรรยาย แล้วก็จะมีกิจกรรมของ
ผู้หญิง แต่บรรยายก็คือจะบรรยายเฉพาะมุสล
ิมะฮ์แล้วก็มีกิจกรรมเพิ่ม แล้วก็พอสักพักนึง
เขคก็แนะนำให้ตั้งกลุ่มมุสลิมะฮ์ ก็เลยตั้งขึ้นมา
เป็นบะนาตุลสุดาค่ะ

ผู้วิจัย : แล้วโครงสร้างภายในองค์กรนะคะ เป็น
ยังไงบ้าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ในช่วงแรกๆคนน้อย ก็ยังไม่ได้มี
โครงสร้างชัดเจน ตอนแรกแม้แต่อามีเราะฮ์ก็ยังไม่
ได้ตั้งค่ะ เพราะว่ารวมตัวกัน แล้วก็เหมือนมา
หัดเกาะฮ์กัน เจอกัน แล้วก็คุยกันว่าอยากจะจัด
หัวข้ออะไร อยากจะบรรยายอะไร อะไรอย่าง
นี้นะคะ หรือว่ามีกิจกรรมอะไรที่คุยกัน แล้วก็
ช่วยกันทำ แล้วก็แต่ละงานก็คือแล้วแต่ว่าใคร

สะดวกทำตรงไหน ใครทำอะไร เพราะว่า ส่วนใหญ่ก็จะเป็นงานบรรยายก็คือจะไม่ได้มีกิจกรรมอะไรแบบ เยอะแยะที่ต้องเตรียมการเยอะนะค่ะ แล้วก็พอทำไปสักพัก หนึ่งก็เริ่ม ก็คือคนที่มาฟังบรรยายมาร่วมนี้แหละ ก็จะเริ่มมีคน ทีละคนสองคน มาแบบว่า เอามาช่วยประจำ ก็จะเริ่มมีคน ที่เชี่ยวชาญเฉพาะทาง อย่างพี่น้องริยะฮุก็เข้ามาเป็นฝ่ายประเมินผล พี่เขาจบสถิติโดยตรง ก็จะเริ่มมีการ เหมือนกับว่ามีโดยปริยายเริ่มมีเป็นฝ่ายต่างๆ แต่ว่าก็ยังไม่ได้แบ่งกันชัดเจนอะค่ะ แล้วก็พอสักพักหนึ่งเราก็เริ่มรู้สึกว่า เวลาการทำงาน ถ้าไม่มีผู้นำ เวลาคิดเห็นไม่ตรงกัน มันก็ยากที่จะตัดสินใจได้อะค่ะ ก็เลยตกลงกันว่ามีแต่งตั้งอามีเราะฮุ ก็เลยชुरอกัน แล้วก็มีการเสนอชื่อสามหรือสี่คนอะค่ะ แล้วก็คัดเลือกตามกระบวนการ ก็แต่งตั้งอามีเราะฮุขึ้นมา แต่ว่าในเรื่องของฝ่ายก็ยังไม่ได้ตั้ง เพราะว่า ก็ยังมีคนไม่เยอะค่ะ

ผู้วิจัย : แล้วมีการร่วมมือกับองค์กรกลุ่มอื่นบ้าง
รีเปล่าคะ แบบร่วมมือประสานงานกันนะค่ะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ตอนนั้นก็คือหลักๆ จะเป็นการจัดบรรยายก็จะประสานกับอัสซุนนะฮ์นี่ละค่ะ ก็จะคุยเหมือนกับว่าเรื่องสถานที่ เรื่องวิชาการนะค่ะ

ผู้วิจัย : แล้วได้รับการสนับสนุนจากที่ไหนบ้างคะ หมายถึงเรื่องงบประมาณอะไรอย่างนี้นะค่ะ ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ส่วนใหญ่ก็คือเป็นผู้ใหญ่ใจดีของอัสซุนนะฮ์นี่ละค่ะ แล้วก็ ก็ใครที่พอจะมีก็ช่วยกันเองบ้าง แล้วก็ตั้งกล่องรับบริจาคด้วย ส่วนนี้ละ ช่วงแรกๆ จะเป็นกิจกรรมแบบง่ายๆ

คือสถานที่ที่อาจจะใช้สถานที่ๆ ไม่เสียค่าใช้จ่าย หรือเสียน้อย แล้วก็เก็บค่าลงทะเบียนละ แล้วก็พอหลังๆ ก็ส่วนใหญ่ก็จะเป็นงานมุสลิมะฮ์ตลอดเรื่อยๆ มีผลงานอย่างเดียว แต่ว่าก็พยายามจัดสองสามเดือนครั้ง เป็นระยะๆ ละ จนกระทั่งมีกลุ่มอิสลามทอล์กขึ้นมาใกล้ๆ กัน แล้วก็เหมือนกับว่ามีกิจกรรมคู่กันไปเพื่อช่วยกันค่ะ

ผู้วิจัย : แล้วพี่น้องริยะฮุก็ทำงานอะวะฮุบบะฮ์ในรูปแบบของแบบกลุ่มองค์กรมีความจำเป็นรีเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีความจำเป็นไหม

ผู้วิจัย : ในสังคมปัจจุบันนี้นะค่ะ จำเป็นจะต้องรวมกลุ่มเป็นองค์กรอะไรอย่างนี้รีเปล่า

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คิดว่าจำเป็นค่ะ เพราะว่าโดยการทำงานที่จะให้มีประสิทธิภาพหรือว่าให้มันดำเนินไปในระยะยาวได้นะค่ะ คือหมายถึงว่าถ้ามันมีกลุ่มองค์กร หมายถึงเราก็จะในเรื่องของการดำเนินกิจกรรม มันก็จะมีความต่อเนื่อง เพราะว่าองค์กรก็จะชัดเจน อย่างเช่นบะนาตุลฮุคคา ก็จะค่อนข้างชัดเจนว่าจะเอากิจกรรมเฉพาะในส่วนของมุสลิมะฮ์ และก็ในส่วนของมุสลิมเดิมก่อนอย่างอิสลาม ทอล์กก็จะมีเป้าหมายชัดเจนว่าก็จะเน้นไปทางมุสลิมใหม่อย่างนี้นะค่ะ ซึ่งมันก็จะทำให้เหมือนกับว่า แนวทางการทำงานเรานะง่ายขึ้น แล้วก็อย่างในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มด้วย ก็คือว่าพอๆ เป็นกลุ่มเดียวกันเวลาเจอกัน เวลาประชุมอย่าง เราก็จะได้ถามไถ่ ได้ศึกษารู้อัน ซึ่งมันก็จะช่วยในเรื่องของชีวิตส่วนตัวหรืออะไรต่างๆ ด้วยของแต่ละคนนะค่ะ แล้วก็ถ้ามันไม่มีกลุ่มไม่มีองค์กร มันอาจจะขาด

จะเข้าถึงคนกลุ่มนั้นให้มากขึ้น อย่างเช่นอาจจะมีการคลิปปวีดิโอ หรือมีทำเป็น อะไรที่ที่น่าสนใจมากขึ้น อย่างเข้าไปถึงเฟสบุ๊คหรืออะไรอย่างนี้นะคะ แล้วก็พยายามทำอะไรอะไรให้มันน่ารักขึ้น แต่ว่าตอนนี้ก็ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของบุคลากรที่ทำให้เราทำอะไรได้ไม่เยอะเท่าไร

ผู้วิจัย : แล้วทางบะนาตุลมีการเผยแพร่ในรูปแบบนี้รีเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : หมายถึงว่า

ผู้วิจัย : เชิงวิชาการอะไรแบบนี้คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เชิงวิชาการ มีคะ อย่างช่วงก่อนหน้านี้อาจจะเป็นมีงานมุสลิมะฮ์ตลอด ซึ่งมันจะมีกิจกรรมด้วยแต่โดยรวมก็จะเป็นวิชาการมากกว่า แล้วก็ช่วงหลังๆ ก็จะมีกลุ่ม หัดเกาะฮ์ ที่พยายามจะขอยให้มันเป็นการคุยกันเบาขึ้นคะ แล้วก็ในส่วนของการขายเยาวชนก็จะเป็นเนื้อหาวิชาการที่จะพยายามนำเสนอในรูปแบบของกิจกรรมคะ

ผู้วิจัย : งานมุสลิมะฮ์ที่ว่า หมายถึงงานแบบไหนคะ บรรยาย อบรมหรือว่ายังไงคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : งานมุสลิมะฮ์เป็นกิจกรรมวันเดียวที่จัดสำหรับมุสลิมะฮ์ ส่วนใหญ่จะเป็นบรรยายครึ่งวัน และมีกิจกรรมอีกครึ่งวันคะ ในช่วงแรกๆ ก็มีการแนะนำกลุ่มทำงานมุสลิมะฮ์กลุ่มอื่นๆ ด้วย

ผู้วิจัย : งานบรรยายและงานอบรมจัดยังไง มีกำหนดการแน่นอนไหม เช่นเดือนละครั้งสองครั้ง หรือว่าแล้วแต่โอกาสคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ประมาณ 2-4 เดือนครั้ง ดูตามจังหวะโอกาสสำคัญๆ ด้วยคะ

ผู้วิจัย : งานบรรยายหรืออบรม เน้นเรื่องอะไรเป็นพิเศษไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : หัวข้อความรู้เกี่ยวกับมุสลิมะฮ์ เช่น การเป็นแม่ที่สร้างวีรชน บรรดาเศาะหาบียะฮ์ เลือดสตรี ครอบครัวรั้วรัก และตามวาระโอกาสต่างๆ เช่น เตรียมตัวเรื่อง เราะมะฎอน เตรียมตัวเปิดเทอม และก็มีวาระที่ออกหนังสือใหม่ ก็จะจัดงานตรงกับหัวข้อหนังสือ เช่น แจกหนังสือมากกว่าผ้าคลุมผม ก็จัดงานเรื่องหิญาบ แจกหนังสือรักแท้ก็จัดงานเรื่องความรัก เปิดตัวหนังสือเตาบะฮ์ก็จัดงานเรื่องเตาบะฮ์

ผู้วิจัย : งานอบรมที่เคยจัด เช่น งานอบรมเลือดสตรี งานนี้จัดกี่วันคะ แล้วก็อยากให้พี่ช่วยเล่าเกี่ยวกับโครงการนี้นิดนึงคะว่ากิจกรรมย่อยอะไรบ้างในงาน

ผู้ให้สัมภาษณ์ : งานอบรมเลือดสตรี จัดครั้งเดียวแต่ในการอบรมครั้งนั้น อบรม 3 วัน วันละ 3 ชั่วโมง 3 เรื่อง เหนุ นิฟาส อิสติฮาญะฮ์ ซึ่งเป็น การนั่งฟังบรรยายและซักถามเพิ่มเติมอย่างเดี่ยวคะ เพราะเนื้อหาแน่นมาก แต่ในส่วนของการอบรมอื่นๆ หมายถึง งานอบรมมุสลิมะฮ์ ก็จะมีรูปแบบแตกต่างกันไป บางครั้งเป็นกิจกรรมด้านหน้า นำเสนอด้วยคลิปปวีดิโอบ้าง พูดบรรยายบ้าง ส่วนใหญ่มักจะเป็นการแบ่งกลุ่ม เวียนฐานเพื่อสรุปข้อควรปฏิบัติสำหรับหัวข้อนั้นๆ เหล่านี้หมายถึงในส่วนกิจกรรม ประมาณครึ่งวัน นอกเหนือจากส่วนของบรรยาย

ผู้วิจัย : กลุ่มหัตถ์เกาะสุทัศน์วัน ไหนยัง ใจ เป็นหัตถ์เกาะสุทัศน์สำหรับคณะทำงานในกลุ่มหรือเปิดกว้างให้บุคคลทั่วไปเข้าร่วมได้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก่อนหน้านี้มีหัตถ์เกาะสุทัศน์เฉพาะคณะทำงานค่ะ คือวันที่ประชุมจะแบ่งครึ่งวันสำหรับการหัตถ์เกาะสุ ให้ฟังไฟล์เสียงบรรยายแล้วมาสรุปความคิดเห็นแลกเปลี่ยนข้อคิดกัน ให้ศึกษาอะซัลกูรอ่านที่กำหนดแล้วมาแลกเปลี่ยนกัน หรือแลกเปลี่ยนบทเรียนจากเราะมะฎอนหรือจากความเป็นไปในชีวิต แต่ในช่วงหลังนี้เปิดวงหัตถ์เกาะสุให้กว้างขึ้นทั่วไป และกระจายแบ่งตามโซนพี่น้องที่อยู่ใกล้กันมาหัตถ์เกาะสุกัน แล้วมีนัดรวมตัวครั้งใหญ่ 2-3 เดือนต่อครั้ง

ผู้วิจัย : มีหลักสูตรในการหัตถ์เกาะสุใหม่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ในการหัตถ์เกาะสุช่วงแรกเริ่ม ไม่มีหลักสูตรค่ะ เพียงเลือกช่วงอายุเข้าน่าประทับใจหรือเกี่ยวกับมุสลิมะฮฺ มาอ่านด้วยกัน ศึกษาความหมาย แล้วแลกเปลี่ยนมุมมอง ในระยะต่อมาช่วงที่เริ่มมีอะเราะฮฺกลุ่มแล้ว ใช้หลักสูตรจากหนังสือ “วิธีศึกษาคัมภีร์อัลกุรอ่าน” (คุรรัม มูรอด) ต่อมาช่วงหลังปรับมาศึกษาตีฟิสรุเราะฮฺอันนุร หลักๆ จะเป็นการศึกษาอัลกุรอ่านอย่างเดียว แต่จะมีการเสริมเนื้อหาเกี่ยวกับการทำงานศาสนาบ้างคะ

ผู้วิจัย : แล้วกลุ่มเป้าหมายที่ทางบะนาตุลสุดานั้น เกี่ยวกับการกำชับเรื่องนี้เป็นยังไง

ผู้ให้สัมภาษณ์ : กลุ่มเป้าหมายก็จะเป็นมุสลิมะฮฺ คนที่เป็นมุสลิมเดิมอยู่แล้ว แล้วก็เป็นคนที่ทำดี

อยู่แล้ว แต่อาจจะแบบว่าลึ้มบ้าง ไม่รู้บ้างก็ ตักเตือนกันเรื่องนี้

ผู้วิจัย : แล้วในส่วนของค่ายเยาวชนเป็นเด็ก ระดับไหนคะและเป็นค่ายลักษณะใดเป็นค่ายดีว ค่ายตรีปิยะฮฺ หรือว่ายังไงคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ค่ายเยาวชน ในปีแรกเป็นชั้น ม.2 ถึง ม. 6 ปีต่อๆ มาเห็นว่ามีปัญหาในการจัดกิจกรรม เพราะช่วงวัยที่ต่างกันมากทำให้ความสนใจต่างกัน จึงปรับรับเฉพาะม.ปลายคะ ลักษณะของค่ายเป็นค่ายตรีปิยะฮฺมาโดยตลอด เสริมเรื่องแนะแนว คำแนะนำในการเลือกคณะ สิ่งพี่น้องจะได้พบเจอในรั้วมหาวิทยาลัยคณะต่างๆ และแบบอย่างรุ่นพี่ที่ประกอบอาชีพที่ช่วยเหลือสังคมมุสลิม เช่น แพทย์มุสลิมะฮฺ ค่ายในปีแรกเป็นสะกิดใจ หรือหลักสูตรเป็นการเน้นให้น้องได้ข้อคิดในเรื่องต่างๆ กลับตัว รักอัลลอฮฺ รักอัลกุรอ่าน เป็นต้น แต่ไม่ได้เน้นการสร้างคนทำงาน แต่ด้วยจำนวนน้องที่น้อยและพี่มาก เรียกว่าเกือบจะ 1:1 น้องที่ออกมาค่อนข้างมีผลงานและมีการเข้าร่วมการทำงานศาสนาอย่างต่อเนื่องพอปีที่ 3ปรับหลักสูตรค่ายมาเป็นการสร้างคนทำงาน เพื่อให้น้องที่ผ่านค่ายก้าวเข้ามาทำงานกลุ่มรุ่นต่อๆ ไป

ผู้วิจัย : ตอนนี้จัดค่ายมุสลิมะฮฺมาที่ปีแล้ว ผลตอบรับจากน้องๆ เป็นไปบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จัดมา 6 ปีแล้วคะ ปีแรกเหมือนเป็นค่ายเปิดตัว ส่วนใหญ่เป็นน้องกรุงเทพฯ ที่ชักชวนกันมาจากหมู่ที่มงาน ปีที่สองก็เป็นน้องกรุงเทพฯ พอๆ กับน้องใต้ ตั้งแต่ปีที่ 3 ได้รับเสียงตอบรับจากน้องที่ได้เยอะมาก ซึ่งก็พบ

ปัญหาเรื่องมะหุรอมในการเดินทาง เราตั้งกฎถ่ายว่าสำหรับน้องที่เดินทางไกลให้มะหุรอมมารับและส่งที่ถ่าย เพื่อความปลอดภัยของน้องคือน้องรับปากว่ามีมะหุรอมแต่วันจริงไม่มี อย่งไรก็ตาม เสียงตอบรับจากน้องได้ดีมาก ทำให้ช่วงปีนั้นเป็นต้นมาส่วนใหญ่เป็นน้องจากภาคใต้ ได้ยินเสียงจากผู้ปกครองยืนยันถึงการเปลี่ยนแปลงของน้องที่กลับจากถ่าย จึงอยากจะส่งน้องมาถ่ายนี้ แต่พอปีที่ 6 ปีสุดท้าย เรานั้นและเข้มงวดมากเรื่องมะหุรอม น้องได้ที่สมัครก็สละสิทธิ์ไป เราจึงได้น้องกรุงเทพฯ มาเป็นส่วนมาก อัลฮัมดุลิลลาฮ

ผู้วิจัย : นอกจากงานมุสลิมะฮุ หัลเกาะฮุ งานถ่ายทราบว่ามือออกวิทยุกับหนังสือด้วย อยากให้พี่นัสรีนช่วยขยายความในสองส่วนนี้หน่อยคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : งานหนังสือ เน้นหนังสือเล่มเล็กๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องมุสลิมะฮุ เราเริ่มต้นด้วยหนังสือ “มากกว่าฟ้าคลุมผม” ให้ความรู้เรื่องหิญาบเบื้องต้น ต่อมาเป็นหนังสือเรื่อง “รักแท้” นิยามให้เห็นที่ถูกต้องตามหลักการอิสลาม หลังจากนั้นก็มีหนังสือเรื่อง “เตาบะฮุ” “ก้าวสู่มุสลิมะฮุ” “คุณแม่เรียนรู้.. รอมฎอนเพื่อลูกรัก” “คุณแม่เรียนรู้...เปิดประตูสู่อัลกุรอาน” “ปัญหาหญิงๆ เรื่องเลือดสตรี” หลังจากนั้นก็เห็นว่าเรื่องหิญาบมีคำถามที่ต้องการคำตอบละเอียดมากขึ้น จึงช่วยกันแปลจากภาษาอังกฤษแล้วส่งให้ทีมงานอิสลามเข้าสู่ตรวจทานจากภาษาอาหรับพิมพ์เป็นปัญหาหญิงๆ ภาค 2 ที่ให้รายละเอียดเรื่องหิญาบ การเดินทางของมุสลิมะฮุ และการเปลี่ยนนามสกุล นอกจากงานหนังสือก็มีเอกสาร

เป็นแผ่นพับตามโอกาส ทำเป็นไฟล์ส่งกระจายทางอินเทอร์เน็ต หรือถ่ายเอกสารแจกเมื่อมีวาระงาน สำหรับรายการวิทยุ เคยจัดช่วงหนึ่งของวิทยุอิสลามอินไทยแลนด์ และตอนนี้มีของมหาวิทยาลัยอิสลามยะลาออกอากาศเป็นรายสัปดาห์คะ

ผู้วิจัย : ขอรบกวนพี่นัสรีน ยกตัวอย่างแผ่นพับที่ बनाตุลสุดา เคยแจกหรือเปะไว้ให้ดาวโหลดนิดนุงคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : แผ่นพับช่วงแรกๆ จะเน้นเรื่องหิญาบ หิญาบที่ถูกต้องเป็นอย่างไร ไม่ใช่แฟชั่น เมื่อมุสลิมะฮุออกนอกบ้านต้องทำอะไร และหลักฐานโดยสรุปของการคลุมหน้า นอกจากนี้ก็มีแผ่นพับตามวาระต่างๆ เช่น ชะฮฺบานก้าวสู่เราะมะฎอน แผ่นพับเกี่ยวกับท่านนบี

ผู้วิจัย : ย้อนถามถึงรายการวิทยุนิด น้อยน่ะคะ ว่า มีการแบ่งผังรายการยังงัยบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ของอิสลามอินไทยแลนด์จะเน้นนำเสนอความเคลื่อนไหวในการทำงานของกลุ่มคะ ส่วนของ มอย. จะแบ่งเป็น 3 ช่วง สาระมุสลิมะฮุ จะนำเสนอสาระเกี่ยวกับมุสลิมะฮุ บางครั้งก็เป็นความเคลื่อนไหวของกลุ่ม มุสลิมะฮุรอบรู้ จะนำเสนอความรู้เกร็ดเล็กเกร็ดน้อยทั่วไป และ “หนังสือดีๆ ที่อยากให้อ่าน” เป็นการแนะนำหนังสือน่าอ่านคะ ออกอากาศวันอาทิตย์ 17.30-18.00 น. เป็นรายการที่อัดเทปไว้คะ

ผู้วิจัย : ผลตอบรับจากงานสื่อวิทยุและหนังสือเป็นยังงัยบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อัลฮัมดุลิลลาฮุ เริ่มจากหนังสือก่อนนะ หนังสือ “มากกว่าฟ้าคลุมผม” ได้รับ

เสียงตอบรับดีมาก ตอนที่แจกกิมป์แล้วพิมพ์อีกหลายครั้ง และมีเสียงตอบกลับมาว่าชอบเยอะ ทำให้คนอ่านได้เข้าใจนิยายแบบง่ายๆ เป็นเล่มที่โดดเด่นมากกว่าเล่มอื่นๆ ส่วนรายการวิทยุ ช่วงที่นำเสนอความเคลื่อนไหวของกลุ่มในวิทยุอิสลามอินไทยแลนด์ ก็มักจะได้รับความสนใจ เวลาเจอฟีน้องก็จะถามไถ่ถึงความเคลื่อนไหวของกลุ่มเพราะได้ฟังและรับทราบจากในรายการ แต่ในส่วนของรายการวิทยุ มอย. พี่ไม่ทราบเสียงตอบรับค่ะ เพราะพื้นที่ออกอากาศอยู่ไกลกัน และช่วงหลังพี่ไม่ได้เป็นอะมีเราะฮฺเลยไม่ได้ติดตาม

ผู้วิจัย : ในส่วนของงานหนังสือ ตอนนี้มีผลงานออกมาก็เล่มแล้ว และส่วนใหญ่เป็นหนังสือเกี่ยวกับอะเราะฮฺ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ผลงานหนังสือก็มี มากกว่าฟ้าคลุมผม รักแท้ เตาบะฮฺร ทัศนคติบาปปัญหาหญิงหญิง ภาค 1 (เลือดของสตรี) ก้าวสู่อ้อมกอดคุณแม่เรียนรู้ รอมกอนเพื่อลูกรัก ปัญหาหญิงหญิง ภาค 2 (นิยาย เดินทาง นามสกุล) คุณแม่เรียนรู้ เปิดประตูสู่อัลกุรอาน ทั้งหมดก็ 8 เล่ม ส่วนใหญ่เป็นหนังสือเรื่องเกี่ยวกับผู้หญิง นิยายความรัก เลือดสตรี และการอบรมเลี้ยงดูลูกคะ

ผู้วิจัย : หนังสือที่บะนาตุลจัดพิมพ์ดูเหมือนจะทำขาย อยากรู้ว่ามีเล่มไหนที่เราทำแจกบ้าง ขออะฮฺฟนะคะทำไมเน้นไปที่การขายมากกว่าการแจก เป็นเหตุผลด้านงบประมาณป่าวหรือว่ายังงัยคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ที่เคยพิมพ์แจกมี 2 เล่ม คือมากกว่าฟ้าคลุมผม พิมพ์ 3 ครั้ง(แ) และหนังสือ

รักแท้ พิมพ์ครั้งเดียว หลังจากนั้นเน้นไปทางการขาย เพราะต้องการเงินมาเป็นทุนสำหรับทำกิจกรรม ช่วงนั้นพอดีกับที่เริ่มมีค่ายเยาวชน ซึ่งเราต้องใช้เงินก้อนใหญ่กว่าก่อนมีค่าย และการขายหนังสือก็เป็นรายได้หลักนอกจากรับบริจาคคะ

ผู้วิจัย : แล้วมีการใช้เทคโนโลยีในการเผยแพร่วิชาการอิสลามรีเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ใช่คะ ตอนนี้ก็คือใช้เฟสบุคเยอะขึ้น เฟสบุค คลิปวิดีโอ ก็รู้สึกว่าจะเข้าถึงคนได้มากขึ้น ด้วยเฟสบุค

ผู้วิจัย : แล้วก็มีการวางแผนระยะยาวไว้รีเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : วางแผนระยะยาว ที่จริงในการตอนนี้เหมือนกับว่างานหลักๆ ของกลุ่มจะเป็นเรื่องค่าย ซึ่งก็หวังในระยะยาวว่ามันจะเป็นการสร้างคนขึ้นมาทำงานในรุ่นต่อไป เพราะเราเห็นบ้างว่ามีน้องค่ายที่ขึ้นมาเป็นพี่เลี้ยง มีพี่เลี้ยงที่ขึ้นมาเป็นทีมงานค่ายนะคะ แต่ว่าตอนนี้กำลังดูแลเรื่องความต่อเนื่องในการที่จะแบบทำงานกันต่อเนื่องหลังค่าย แต่ก็เห็นการเติบโตที่มากขึ้นเหมือนกับว่า ถ้าปีต่อมาก็จะเป็นการเปลี่ยนรุ่นเอาคนใหม่ๆ ขึ้นมา

ผู้วิจัย : แล้วพี่นัสรีนมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการอะฮฺฟนะคะด้วยการกำชับผู้การทำความดีและห้ามปรามความชั่ว

ผู้ให้สัมภาษณ์ : พี่คิดว่าเป็นสิ่งจำเป็นคะ แต่ว่าด้วยวิธีการหรือแบบทำงานอย่างเช่นว่า แต่ละคนก็ต้องการให้มีการเตือนกันในกลุ่มตนเอง เพียงแต่ว่าเราก็ดูว่าเขาชอบให้พูดแบบไหน

หรือในจังหวะเวลาไหน เช่นเดียวกับคนในสังคม ที่พูดกันตรงๆเตือนกันตรงๆ บางคนก็จะรับ ไม่ได้ทั้งหมด

ผู้วิจัย : แล้วทางบะนาตุลฮุดามีวิสัยทัศน์หรือนโยบายเกี่ยวกับการกำชับผู้การทำความดีและห้ามปรามความชั่วแบบเป็นรูปธรรมใหม่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็คือถ้าในบุคคลทำงานก็จะมีการตักเตือนกันเสมอ คือหมายถึงว่าถ้ารู้ว่าพี่น้องคนไหนมีเรื่องอะไร ก็จะพยายามเตือนกันในวงเล็ก ก่อน ถ้าแก้ปัญหาไม่ได้ก็ค่อยขยับไปให้คนที่ น่าจะเตือนได้มากขึ้น

ผู้วิจัย : แล้วทางกลุ่มมีกิจกรรมหรือโครงการใดบ้างเกี่ยวกับเรื่องนี้คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ในวงหลักเกาะฮุนะคะ ก็คือจะเป็น การเน้นย้ำกันในเรื่องนี้มากกว่า แล้วก็จะเป็นในเชิงส่วนตัว เหมือนกับว่าจะพูดคุยกันแต่ไม่ได้เป็นวินัยเป็นรูปธรรมที่จะต้องทำทุกทีวัน ก็เตือนรูปแบบไหน

ผู้วิจัย : ในประเด็นข้างต้น นอกจากในวงหลักเกาะฮุนแล้ว มีเวทีไหนอีกบ้างที่ได้ทำหน้าที่ ลักษณะดังกล่าว ทั้งกับสมาชิกในกลุ่มหรือคนทั่วไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ที่มีมากคือเคลื่อนไหวในเฟซบุค ซึ่งเป็นความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจ เพราะอุปสรรคในการทำงานของกลุ่มคือ ความไม่คล่องตัว พอมุสลิมะฮุมิครอบครัวก็ต้องดูแลลูกและครอบครัว ทำให้โอกาสพบเจอประชุมกันเป็นเรื่องไม่ง่าย ยิ่งสำหรับพี่น้องที่อยู่ห่างกันด้วยแล้ว เฟซบุคจึงเป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้ญะมาอะฮ์ได้พบเจอติดต่อกันเรื่อยๆ รู้ความเป็นไป

แชร์กิจกรรมและแหล่งความรู้ ในเฟซบุคอาจแบ่งได้เป็น 3 ส่วนคือ 1.เฟซบุคที่ชื่อ สตรีแห่งทางนำ (banatulhuda) เป็นเฟซบุคกลางที่ใช้ประชาสัมพันธ์ความเคลื่อนไหวและเรื่องน่ารู้ของสังคม(เน้นความรู้ศาสนา ตรงนี้จะใช้เป็นแหล่งหลักในการเชิญชวนให้ทำความดีและตักเตือนไม่ให้ทำความชั่ว โดยส่วนใหญ่เราไม่ได้ผลิตสื่อเอง แต่เลือกโปสเตอร์หรือแหล่งข้อมูลดีๆ มาแชร์ โดยเสริมใส่หัวข้อที่ดึงดูดให้อ่านหรือเชิญชวนแบบเบาๆ ให้กำลังใจตามประสาหญิงๆ 2.เพจของสตรีแห่งทางนำ ที่จะรวมเฉพาะความเคลื่อนไหวของกลุ่ม ถ้าดูในเพจนี้จะเห็นว่ากลุ่มมีความเคลื่อนไหวอย่างไร ช่วงไหน 3.กลุ่มเฉพาะมุสลิมะฮุ ที่จริงเราไม่ได้คุยอะไรลึกๆ แต่ที่ตั้งกลุ่มเฉพาะมุสลิมะฮุ ส่วนหนึ่งเป็นการชี้ให้สังคมเห็นความสำคัญของการที่มุสลิมะฮุจะรักษาตัว ดูแลความเป็นส่วนตัวในเรื่องนี้ แม้จะอยู่ในเฟซบุค เราก็ถือว่าเป็นพื้นที่สาธารณะ ดังนั้น การรวมกลุ่มกันเฉพาะมุสลิมะฮุ จึงเป็นการแสดงจุดยืนด้วยประการหนึ่ง ในกลุ่มก็จะแชร์กิจกรรมดีๆ นำเสนอข้อมูลสาระดีๆ มาตักเตือนกัน และก็ปรึกษาปัญหาหากัน ตรงนี้พอมีเฉพาะมุสลิมะฮุ ทำให้เราคุยกันได้เต็มที่กว่าข้างนอกกลุ่มคะ

ผู้วิจัย : ต่อไปเกี่ยวกับการเสริมสร้างกำลังใจ พี่นัสรีนมีความคิดเห็นยังไงจะเกี่ยวกับการคะอะวะฮ์แบบเสริมสร้างกำลังใจให้แก่พี่น้อง?

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการคะอะวะฮ์ ก็คือหนึ่งเรื่องของหิกมะฮุ ที่มันเหมือนเป็นน้ำหวาน เหมือนกับว่าเมื่อก่อน

เราจะเริ่มด้วยวิชาการตรงๆ ก็จะเริ่มให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ว่าการให้วิชาการด้วยรูปแบบหรือว่าคำที่อ่อนหวานก็จะช่วยได้มาก เพราะฉะนั้นหลังจากก็จะเริ่มให้ความสำคัญกับการพูดในเชิงให้กำลังใจแล้วก็เชิญชวนมากขึ้น มากกว่าที่จะแบบว่าคำชับกันตรงๆ

ผู้วิจัย : แล้วทางบะนาตุลสุตามีวิธีการยังไง เกี่ยวกับการเสริมสร้างกำลังใจ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คือส่วนใหญ่คำตอบจะอยู่ในวงหัลเกาะฮุ เพราะว่าเราจะเหมือนได้พูดคุยกัน ถามไถ่กัน แล้วก็คือมันมีทั้งการตักเตือนและให้กำลังใจอยู่ตรงนั้นค่ะ ถ้าในหมู่ของคนทั่วไป การเสริมสร้างกำลังใจเราก็จะเป็นเชิงเชิญชวนมากขึ้นมากกว่าเมื่อก่อน อย่างเช่นการคลุม หนีญาบที่ถูกต้องก็จะเป็นการเชิญชวนมากขึ้น

ผู้วิจัย : แล้วการให้คำปรึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการให้กำลังใจใช่ไหมคะ อยากทราบว่าทางบะนาตุลสุตามีการเปิดให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ หรือเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีค่ะ แต่ไม่ได้เป็นทางการ ด้วยข้อจำกัดที่ว่าสมาชิกแต่ละคนมีภาระที่ต้องรับผิดชอบด้วยการมีครอบครัวนะค่ะ แต่ว่าถ้าใครมีปัญหาหรือน้องไปรู้จักคนที่มีปัญหา ก็จะมีการส่งต่อเข้ามาได้แล้วก็ให้คำปรึกษากัน

ผู้วิจัย : แล้วมีการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นรูปธรรมอะไรบ้างหรือเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : กรณีของเรื่องหนีญาบก็จะมีการจัดงานให้กำลังใจ แล้วก็ตอนนั้นเป็นงานที่ได้ระดมกำลังใจของพี่น้องทั้งหมดเลย ก็คือทุกคนช่วยกัน ถือว่ามันเป็นเหตุการณ์วิกฤติในช่วงชีวิตของ

คนๆหนึ่ง เราก็ต้องให้ความสำคัญเพราะว่าเป็นตัวแทนของสังคมมุสลิมเลย แล้วก็ก่อนหน้านี้ก็จะมีแถลงการณ์ที่ไม่เชิงให้กำลังใจซะทีเดียว แต่ว่ามันจะเป็นการแสดงออกถึงจุดยืนบ้างเหมือนกัน คือทั้งในกรณีที่เรากฎห้ามคลุมหนีญาบก็จะมีแถลงการณ์ อย่างกรณีโรงเรียนบ้านหน้าค่ายที่ เกาะ สมุยที่อนุญาตให้คลุมหนีญาบก็จะมีหนังสือขอขอบคุณออกมาอย่างนี้ละค่ะ เราออกแถลงการณ์เพื่อขอบคุณที่โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียน ซึ่งนักเรียนที่นั่นมีมุสลิมเยอะ ที่จริงเรื่องคลุมหนีญาบในชุดนักเรียนเป็นได้รับอนุญาตตามกฎหมาย แต่ในประเทศไทยมักมีกรณีห้ามคลุมเยอะ จึงมีแถลงการณ์ขอบคุณ เพื่อเป็นตัวอย่างให้ที่อื่นด้วย

ผู้วิจัย : แล้วมีเป้าหมายใดคะ ที่ใช้วิธีเสริมสร้างกำลังใจ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คือมันเป็นการเชิญชวนให้คนทำตามหลักการศาสนามากขึ้น เพราะว่าถามว่าจริงๆ แล้วคนรุ่นใหม่ในเรื่องหลักการศาสนาจริงๆ หลายคนรู้อยู่แล้วแต่ว่ามันยังไม่ได้รู้สึกมีอะไรมาเชิญชวนให้เขาทำหรือว่าเขาก็ยังไม่ได้รู้สึกว่าก็หรืออยากจะเปลี่ยนตนเอง เพราะฉะนั้นความรู้ที่มีอยู่แล้ว มันต้องบวกกับการเชิญชวนที่ทำให้เขาแบบเออมันน่าทำ อยากจะทำนะค่ะ

ผู้วิจัย : การตอบสนองกลุ่มเป้าหมายเป็นยังไงบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อย่างตอนงาน หนีญาบวัดหนองจอกก็เห็นได้ชัดว่าน้องที่ได้รับกำลังใจไปนี่ก็มีกำลังใจมากขึ้น ถึงแม้ว่าในอีกสถานการณ์หนึ่ง อย่างในเฟสบุคบางทีแค่คำคอมเมนต์ที่เป็นใน

เชิงให้กำลังใจหรือว่าเชิญชวนก็จะมีสิ่งตอบรับที่ค่อนข้างดี เขาก็จะมาคอมเมนต์กันมีการกดไลค์กันว่ารู้สึกอยากทำมากขึ้น

ผู้วิจัย : สอบถามพี่นัสรีนเรื่องการออกแถลงการณ์แสดงจุดยืนหน่อยค่ะ คือไม่ค่อยเห็นชมรม หรือกลุ่มอื่นๆ ออกกัน ทำไมทางบะนาคุณถึงมีการออกแถลงการณ์ขึ้นคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : คือพี่มองว่า การเคลื่อนไหวของมุสลิมะฮ์มันมีรูปแบบไม่มาก อย่างเรื่องที่เราจะออกไปเดินประท้วง ก็ไม่แน่ใจว่าจะเหมาะไหมสำหรับมุสลิมะฮ์ แต่ครั้งเราจะนั่งเงียบๆ อยู่ในบ้านเฉยๆ ก็ไม่ใช่ เรื่องที่เรามีความคิดเห็น มีจุดยืนอย่างไร ก็ควรนำเสนอให้สังคมหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง คือมันไม่ใช่เรื่องลำบาก ไม่ผิดหลักการ ไม่ผิดกฎหมาย แต่สามารถแสดงบทบาทและจุดยืนของมุสลิมะฮ์ได้

ผู้วิจัย : แล้วการออกแถลงการณ์เกิดผลในด้านบวกยังงัยบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เป็นตัวแทนของมุสลิมะฮ์ที่ยืนหยัดในหลักการ แสดงออกอย่างชัดเจนถึงจุดยืนที่มุสลิมผู้ศรัทธามี เหมือนเป็นอีกพลังที่สมทบกับมุสลิมิน โดยที่ไม่ต้องออกไปปะปน ส่งพลังออกไป และเรียกร้องให้สังคมคิดและมีมุมมองต่อเรื่องนี้ในทิศทางเดียวกัน แม้จะไม่ทั้งหมด แต่ก็เชื่อว่ามีบางส่วนที่มีมุมมองต่อเรื่องนี้ชัดเจนขึ้น

ผู้วิจัย : นอกจากแถลงการณ์เรื่องหิญาบที่วัดหนองจอกแล้ว ที่ เกาะ สมุย มีแถลงการณ์อื่นๆ ออกมาอีกไหมคะ ถ้ามีอยากให้อ่านช่วยเล่า นิดหน่อยคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : นอกจากเรื่องหิญาบวัดหนองจอก ที่สมุย อีกแถลงการณ์คือเรื่องการจัดประกวดนางงามมุสลิม เราก็แสดงจุดยืนไม่เห็นด้วยในเรื่องการออกแถลงการณ์ ก่อนหน้านั้นเราออกบ้างเป็นระยะ แต่เนื่องจากความไม่คล่องตัวของพี่ และทีมงาน ทำให้ไม่ได้ติดตามข่าวสารโดยตลอด บางเรื่องเราทราบข่าวช้า ไม่ทันออกแถลงการณ์ ประกอบกับช่วงเปลี่ยนทีมงาน ทำให้ห่างหายจากการออกแถลงการณ์ไปพักใหญ่ ตอนนี้อยู่ในระหว่างการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมมาทำงานตรงนี้ค่ะ

ผู้วิจัย : วันนี้ขอบคุณพี่นัสรีนมากๆ นะคะ ญาชา กิตลาสุคอรอน

ถอดเทปการสัมภาษณ์

กลุ่มตัวอย่างที่ 6: กลุ่มบรรณารักษ์ (สตรีแห่งทางนำ)

ผู้ให้สัมภาษณ์: คุณฟาติหะฮ์ โกมุน

ตำแหน่ง: กรรมการ

สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2556

ผู้วิจัย : อยากให้พี่ฟาช่วยแนะนำตัวเองหน่อยค่ะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ชื่อฟาติหะฮ์ โกมุนค่ะ อายุ 27 ปี การศึกษาจบมาจากหอการค้าไทยค่ะ คณะมนุษยศาสตร์ เอกภาษาอังกฤษค่ะ

ผู้วิจัย : แล้วสถานภาพตอนนี้เป็นยังไงค่ะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : โสดค่ะ

ผู้วิจัย : แล้วตอนนี้พี่ฟาทำงานอะไรอยู่ค่ะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ตอนนี้ที่ทำงานก็เรื่องเบเกอรี่ค่ะ ชื่อเบรนต์ฮาลาลเบเกอรี่ และงานประจำที่ทำกับเพื่อนๆ คืองานแปลค่ะ แล้วก็รับงานเป็น job ไป อย่างงานตัดต่อของ White Chanel ค่ะ

ผู้วิจัย : ทำงานตัดต่อด้วยหรือค่ะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ตอนแรกทำประจำ แต่ว่าตอนนี้รับเป็น job แล้วค่ะ

ผู้วิจัย : แล้วเรื่องศาสนานะคะ ส่วนใหญ่พี่ฟาศึกษาจากที่ไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ส่วนใหญ่ตั้งแต่แรกก็น่าจะเป็นซื้อหนังสือมาอ่านมากกว่า ฟังบรรยายค่ะ แล้วก็อ่านเกี่ยวกับบทความพีตวาของผู้รู้บ้าง

ผู้วิจัย : แล้วพี่ฟาอยู่บะนาตุลสุดาตั้งแต่แรกเลยรีเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ตั้งแต่บะนาตุลมีมาสองปีกว่าๆ แล้วค่ะ แล้วก็พี่ก็เข้ารับอิสลามได้สองเดือนจากนั้นก็เข้ามาทำงานในกลุ่ม

ผู้วิจัย : แล้วมีตำแหน่งอะไรในบะนาตุลสุดาเป็นพิเศษรีเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ถ้าช่วงแรกก็ไม่มีค่ะ เหมือนแบบว่าเรามาศึกษา มาเข้าหาอะมาอะฮ์ดีเพื่อเรียนรู้อิสลาม และสร้างบรรยากาศให้กับตัวเอง แต่ว่าช่วงแรกที่ทำก็จะแบบช่วยเขา แล้วแต่ว่าเขาจะให้ทำอะไร ส่วนปีแรกที่ทำก็จะเป็นในส่วนของการถ่ายนะคะ เป็นปีแรกที่เขามียถ่ายบะนาตุลสุดาของรุ่นที่ 1 ก็ได้เป็นที่เลี้ยงค่าย

ผู้วิจัย : ถ่ายบะนาตุลสุดาใช่ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ค่ะ ต่อจากนั้นปีที่สองก็จะเป็นในส่วนของทีมวิชาการ เพราะเรารู้สึกว่าอยากทำหน้าที่ตรงนี้ เหมือนกับเราได้เรียนรู้ไปด้วยพร้อมๆ กัน หลังจากนั้นมาเป็นฝ่ายวิชาการเต็มตัวก็คือช่วงปีที่สี่ หลังจากนั้นปีที่ห้าและหก ก็เป็นหัวหน้าฝ่ายวิชาการค่ะ

ผู้วิจัย : แล้วเวลาจัดกิจกรรมหรือว่าค่ายพวกนี้ทางพะนาตุลสุคามีการร่วมมือกับกลุ่มไหนบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็แล้วแต่กิจกรรม บางกิจกรรมก็ก็ต้องควักดูอุปสงค์และเป้าหมาย อย่างเช่นถ้าเป็นงานมุสลิมะฮ์ก็จะจัดกับ Chang to go หรือว่าอิสลามทอล์คคะ แต่ถ้าเป้าหมายเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิสตรีหรือการคลุม หนีญาก็จะจับมือร่วมกับกลุ่มมุสลิมเพื่อสันติคะ

ผู้วิจัย : แล้วงบประมาณส่วนใหญ่ที่ได้จัดกิจกรรมแต่ละครั้งได้มาจากไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : อย่างแรกก็ได้จากการขออนุญาตอย่างที่สองก็ได้จากการบริจาค อย่างที่สามก็คือจะเป็นงานของกลุ่มที่ขายของตัวเอง โดยจะมีการขายหนังสือเป็นหลัก แล้วก็จะเป็นของพวกเข็มกลัด หรือพวกของที่อย่างกระเป๋าผ้าคะ ดีวีดี หรือไฟล์บรรยายที่ทำขึ้นมาเองคะ

ผู้วิจัย : แล้วในปัจจุบันนี้พี่ฟาคิดว่าการรวมกลุ่มกันเพื่อทำงานศาสนามีความจะเป็นริเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จริงๆ ถ้ามองว่าเป็นใหม่ รู้สึกว่าไม่จำเป็นขนาดนั้น ถ้าทุกคนมีการตระหนักในหน้าที่ของการอะฮ์ลุดดีน แต่ถ้าสมมุติว่าเหมือนเราอยู่คนเดียว อยู่ดีๆจะไปอะฮ์ลุดดีนใคร บางทีมันไม่มีกำลังใจหรือว่าไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไร มันจึงมีการเกิดการรวมกลุ่มขึ้น จากกลุ่มที่เราเป็นเพื่อนกันสนิทกัน หรือทางการทำงานที่แบบว่าคนนี้นัดอันนี้ คนโน้นนัดอันโน้น ก็จะรวมกลุ่มกันเพื่อให้กลุ่มๆ หนึ่งมีครบองค์ประกอบ อย่างเช่นคนนี้มีความรู้ด้านนี้ คนนี้มีความรู้ด้านที่สามารถทำเกี่ยวกับสื่อมวลชนได้ คนนี้สามารถทำเกี่ยวกับ

เรื่องภาษาอาหรับได้คะ คือมันสามารถทำสื่อของการอะฮ์ลุดดีนได้ง่ายด้วย

ผู้วิจัย : แล้วในส่วนของการรวมตัวของมุสลิมะฮ์เพื่อทำงานศาสนาที่ฟาคิดเห็นยังงั้นในเรื่องนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็จำเป็นคะ สำหรับสภาพสังคมแบบนี้ถือว่าจำเป็นมาก เพราะว่ามีหลายๆ คนหลายๆ มุสลิมะฮ์ที่เกิดปัญหาเกี่ยวกับเรื่องดูแลตัวเอง ไม่ว่าจะเรื่องหลักการศาสนาต่างๆ หรือว่าเรื่องหลักๆ ทั่วไป ก็คือการรวมกลุ่มกันเป็นญะมาอะฮ์ย่อมดีกว่าที่จะอยู่คนเดียวแน่นอน เพราะว่ามันไม่มีคนดักเตือนคะ นอกจากการที่เราต้องการคนดักเตือนแล้ว เรายังต้องการคนที่ช่วยกันขัดเกลาคะ ขัดเกลาในเรื่องศาสนาแล้ว ก็ช่วยกันเรียกร้องไปสู่ทางนำและหนทางที่ถูกต้องคะ

ผู้วิจัย : แล้ววิธีการต่างๆ ในการอะฮ์ลุดดีนที่ฟาคิดว่ามีความจำเป็นริเปล่าที่เราจะต้องศึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ : มีความจำเป็นมากคะ เพราะว่าเราอยู่ดีๆ แล้วจะไปพูดให้คนสนใจหรือว่าเข้าใจในหลักการจริงๆ มันแค่ไปยื่นอ่านหนังสือ ถ้าคนฟังบางคนก็เข้าใจง่าย มันคงไม่ต้องมีสื่อการสอนอะไรที่เยอะแยะใช้ใหม่คะ แบบว่าต้องหาเทคนิคนู่น นี่ นั่น เหมือนกัน การที่เราจะอะฮ์ลุดดีนให้คนเข้าใจ มันต้องมีเทคนิค ค มีประสบการณ์ มีความรู้ที่เราต้องเป็นสื่อแห่งการเข้าใจ ไม่ใช่แค่มีความรู้อย่างเดียว จะต้องแบบเข้าใจคนที่เราจะอะฮ์ลุดดีนด้วย เข้าใจธรรมชาติของเขาคะ

ผู้วิจัย : แล้วในส่วนของการให้ความรู้ทางวิชาการนะค่ะ พี่ฟามีความคิดเห็นยังไงในเรื่องนี้คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ของกลุ่มหรือว่าของทั่วไป

ผู้วิจัย : ของทั่วไปนะค่ะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : หมายถึงที่เป็นอยู่นี้ หรือว่าควรจะเป็น

ผู้วิจัย : ที่เป็นอยู่นี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ที่เป็นอยู่นี้ ที่มองคือมีการกระตือรือร้นกันมากขึ้น สำหรับกลุ่มทำงานมุสลิมะฮ์ นักทำงานที่มีการเกิดขึ้นมาใหม่จากกลุ่มหนึ่งไปสู่อีกกลุ่มหนึ่ง อย่างเช่น กลุ่มของบะนาตุลฮุดา ทุกปีจะมีการจัดค่ายไซ้ใหม่คะ คือแน่นอนว่าน้องอาจจะต้องการมาค่ายบะนาตุลฮุดาทุกปี แต่ด้วยความที่ต่างภูมิภาคกัน ต่างสถานที่กัน บางทีการเดินทางลำบาก เพราะว่าเงื่อนไขของการเดินทางมาค่ายของบะนาตุลจะต้องมีมะหฺรอมมาส่ง ซึ่งบางทีน้องบางคนไม่สามารถทำได้ ก็อาจจะมีการจับกลุ่มเป็นกลุ่มใหม่ชื่อใหม่ขึ้นมา นะค่ะ เพื่อให้สะดวกในการคะอะฮ์แล้วอาจจะมียุทธศาสตร์ที่เหมือนกับบะนาตุลส่งเข้ามา ส่วนกลุ่มอื่นๆก็จะมีกลุ่มน้องๆที่ทำอยู่แล้วมหาลัย อย่างเช่นกลุ่ม Chang to go ก็จะมีกลุ่มที่ช่วยๆกันทำ โดยมีวัตถุประสงค์เป้าหมายเหมือนกัน เพื่ออัลลอฮ์ แต่ว่ามีการแตกแยกสาขาขึ้น อย่างเช่นกลุ่มอิสลามทอล์ก กออาจจะเน้นเรื่องมุสลิมใหม่ ประมาณนี้นะค่ะ

ผู้วิจัย : แล้วค่ายที่ทางบะนาตุลฮุดาจัด ส่วนใหญ่จะจัดที่ไหนคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ส่วนใหญ่จะจัดที่โรงเรียนธรรมมอิสลามคะ

ผู้วิจัย : ที่กรุงเทพฯไซ้ใหม่คะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไซ้คะ ที่ท่าอิฐ

ผู้วิจัย : เวลาที่จัดนี้ก็คือช่วงปิดเทอม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไซ้คะ ช่วงเมษา คือตรงกับวันหยุดยาวของสงกรานต์คะ

ผู้วิจัย : แล้วมีการวางแผนระยะยาวในเรื่องนี้ไว้รึเปล่าคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มีการวางแผนก่อนทำงานครึ่งปีนะค่ะ แล้วก็มีการตามอัฟเดทตลอดทุกปี ในการทำงานที่จะแบบว่างานก่อนค่าย ระหว่างค่าย หรือหลังค่าย โดยจะมีการตามติดตลอด

ผู้วิจัย : แล้วในส่วนของการกำชับใช้สุ่อการทำความคิดและห้ามปรามความชั่วนะค่ะ พี่ฟามีความคิดเห็นยังไงในการคะอะฮ์ในเชิงนี้นะค่ะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : จริงๆพื้นฐานของการคะอะฮ์ในเชิงนี้จะต้องมีทุกรูปแบบ ทุกเชิงอยู่แล้ว เพราะว่าเหมือนมันเป็นเป้าหมายตายตัวว่าคุณจะคะอะฮ์ไปเพื่ออะไร ก็แน่นอนเพื่อให้คนทำความดีแล้วก็ห้ามปรามความชั่ว แต่ก็ขึ้นอยู่กับรูปแบบของแต่ละคน แต่ละรูปแบบของบุคคลที่เราจะใช้เข้าไป นั่นคือประเด็นสำคัญ

ผู้วิจัย : แล้วทางกลุ่มมีการใช้กับคนทั่วไปยังงัยบ้างคะ หมายถึงวิธีการแบบนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ถ้าอย่างคะอะฮ์นี้จะเห็นชัดมากก็คือถ้าจะเป็นเรื่องของสื่อที่เราออก อย่างเช่นหนังสือหรือว่ากระเป่าผ้าหรืออะไรก็แล้วแต่ สิ่งที่เราจะเข้าถึงคนมากที่สุดในช่วงค่ายนี้นะค่ะ แล้วก็จะมีการเก็บประเมินพฤติกรรมของน้องม .

ผู้ให้สัมภาษณ์ : กิจกรรมที่นอกเหนือจากค่ายก็มี การพูดในลักษณะแบบนี้คล้ายคลึงกัน แต่ขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมนั้นเน้นในวัตถุประสงค์เป้าหมายอะไร อย่างเช่นกิจกรรมหนึ่ง เช่น กิจกรรมสู้อ้อมแขนของบะนาตุล ก็จะเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องของการจัดกิจกรรมขึ้นเพื่อต้องการพนักงานรุ่นใหม่ ในการรวมตัวกันระหว่างมุสลิมะฮ์ ไม่ว่าจะ เป็นเด็กม .ปลายหรือม .ต้นก็ได้ ไม่ว่าจะ เป็นใน มหาลัยหรือว่าคนที่จะเป็นคนแม่อยู่ สามารถที่จะ มารวมตัวตรงนี้ แล้วก็เราอาจจะชี้ให้กำลังใจ เกี่ยวกับเรื่องของหลักการงานศาสนาที่เป็น ผู้หญิง คนที่เป็นนักคาอิชะฮ์ ทำไม่ถึงต้องมี ทำไม่ถึงต้องเกิดขึ้นกับสภาพสังคมแบบนี้ เรา ควรต้องวางตัวยังไงคะ

ผู้วิจัย : กิจกรรมสู้อ้อมแขนจัดมาก็ครั้งแล้วคะ มี กิจกรรมย่อยๆ อะไรบ้างคะในกิจกรรมนี้

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เพิ่งจัดเป็นครั้งแรกคะ คล้ายกับ เป็นกิจกรรมเปิดบ้านของบะนาตุลสุดา มีการเปิด คลิปแนะนำกลุ่ม เรื่องทิศทางการทำงาน เป้าหมาย โครงการต่างๆ ของกลุ่ม จากนั้นก็จะ เป็นกิจกรรมทำความรู้จักเพื่อสร้างบรรยากาศ เป็นกันเอง จากนั้นก็จะ เป็นเรื่องของการถามตอบ เรื่องเนื้อหาเกี่ยวกับอัสสะละฟุศศอ ลีหุ ซึ่งทาง กลุ่มได้ให้พี่น้องที่มาลงสมัครเป็นทีมงานหรือ สนใจมาช่วยงานได้ไปศึกษามาก่อนจากไฟล์ที่ ทางกลุ่มได้จัดไว้ให้ ซึ่งพี่น้องแต่ละคนก็จะ ได้รับหัวข้อที่แตกต่างกันไป จบด้วยกิจกรรม วิชาการคนทำงานเพื่อเป็นปลูกจิตสำนึกและจิต วิญญาณแห่งการเป็นนักคาอิชะฮ์ และการเป็นมูร้อบ บีย์ที่ดี

ผู้วิจัย : กิจกรรมที่กลุ่มเคยทำมานะคะ มีกิจกรรม อะไรบ้างคะ พอจะบอกได้ไหม

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ที่พอจะจำได้ก็คือมีเกี่ยวกับเรื่อง การอบรมต่างๆ อย่างเช่นอบรมเลือดสตรี การ อบรมที่เกี่ยวกับในส่วนของรูปแบบของฮาลา เเกาะฮ์ ก็คืออบรมเกี่ยวกับเรื่องสุเราะฮ์อันนุร แล้ว ก็จัดกิจกรรมงานจัดอบรมมุสลิมะฮ์ งานอบรม มุสลิมะฮ์จัดมาได้ 15 ครั้งแล้วคะ แต่ละครั้งที่จะ จัดอบรมก็จะกำหนดหัวข้อในการอบรมนั้นๆ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ณ เวลานั้นๆ หรือจัดขึ้น เพื่อเพิ่มเติมความรู้สำหรับมุสลิมะฮ์ในเรื่องที่ยัง ทราบกันน้อยในสังคม ทั้งนี้เพื่อต้องการเพิ่มพูน ศักยภาพของมุสลิมะฮ์และพัฒนาการทำงาน ศาสนาของมุสลิมะฮ์ในบทบาทต่างๆ หัวข้อที่เคย จัดอบรมเช่น เลือดสตรี มุสลิมะฮ์เข้มแข็ง ครอบครัวรั้วรัก ประมา ณนี้อะคะ แล้วก็มีการ จัดหัลเกาะฮ์ทุกเดือน ค่ายนี้เป็นหลักอยู่แล้ว

ผู้วิจัย : แล้วตอนที่มียุทธศาสตร์ของโรงเรียนวัด หนองจอกนะคะ ทางกลุ่มได้มีส่วนร่วมในเรื่องนี้ ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ก็มีคะ มีการให้กำลังใจน้องแล้ว ก็เหมือนปลอบใจน้อง แล้วก็มีการออกไป แลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเรื่อง หิญาบแล้วส่งต่อ คือมี การร่วมมือกันระหว่างกลุ่มมุสลิมเพื่อสันติ แล้ว ก็เหมือนเราเป็นคนที่ยกปลอบโยนน้องด้วย แล้วก็มีการออกแถลงการณ์ให้กับน้อง แล้วก็ มีกลุ่มมุสลิมะฮ์บางส่วนไปช่วยให้กำลังใจน้อง ในช่วงที่แบบว่าน้องไปที่หน้าโรงเรียน ตอนที่ เกิดเหตุ นะคะ

ผู้วิจัย : นี่ก็คือในนามของกลุ่มบะนาตุลเลยใช่ ไหมคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ไม่ๆ เราไม่ได้ไปในนามของกลุ่มบะนาตุล แต่เราไปในนามของพี่น้องคนหนึ่ง เพราะว่าที่ไปนั้นก็ยังมีหลายๆ คนที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มบะนาตุล แต่ว่าเราไปด้วยกับความที่ว่าเราเป็นมุสลิมะฮ์ เป็นคนที่ใส่หิญาบด้วย

ผู้วิจัย : ถามพี่ฟาเรื่องการออกแถลงการณ์แสดงจุดยืนนิดนึงนะคะ คือ ไม่ค่อยเห็นชมรม หรือกลุ่มอื่นๆ ออกกัน ทำไมทางบะนาตุลถึงมีการออกแถลงการณ์ขึ้นคะ และการออกแถลงการณ์เกิดผลในด้านบวกยังงัยบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : เนื่องจากกลุ่มบะนาตุลสุคาเป็นกลุ่มที่ทำงานเพื่อศาสนาและสังคมแบบมีโครงสร้าง เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และจุดยืนที่ชัดเจน และมีมวลชนที่เป็นทั้งสมาชิก

ผู้สนับสนุน และผู้ติดตามเป็นจำนวนมาก หากเมื่อใดก็ตามเกิดมีเหตุการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องใดๆกับวัตถุประสงค์ เป้าหมาย หรือจุดยืนในการทำงานของกลุ่ม จึงมีความจำเป็นที่กลุ่มต้องแสดงความเห็นและจุดยืนผ่านทางแถลงการณ์ดังกล่าวเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ เพื่อให้สมาชิก

ผู้สนับสนุนรวมถึงผู้ติดตามการทำงานของกลุ่มรับรู้และเข้าใจถึงการเคลื่อนไหวของกลุ่มที่มีต่อเรื่องดังกล่าวในอนาคต

ผู้วิจัย : นอกจากแถลงการณ์เรื่องหิญาบที่วัดหนองจอกแล้ว มีแถลงการณ์อื่นๆ ออกมาอีกไหมคะ ถ้ามีอยากให้ช่วยเล่าหน่อยคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : แถลงการณ์ที่เคยกออกก็คือกรณีโรงเรียนมัธยมวัดหนองจอกไม่อนุญาตให้

นักเรียนคลุมหิญาบเข้าห้องเรียน และกรณีประเทศอินโดนีเซียจัดประกวดนางงามมุสลิมคะ

ผู้วิจัย : แล้วจากกิจกรรมที่เราทำในเชิงนี้ เจริญเสริมสร้างกำลัง เวลาทำไปแล้วผลตอบรับเป็นยังงัยบ้างคะ

ผู้ให้สัมภาษณ์ : ผลตอบรับมันขึ้นอยู่กับเวลาด้วย เพราะมันเป็นปัจจัยที่แบบว่าจริงๆ นะ ตอนส่งกำลังใจไปให้ เชื้อไหมคะ ทุกครั้งที่มีการส่งกำลังใจหรือว่ามีกรพุดในเชิงขัดเกลา เมื่อไหร่ที่คำพูดของคนที่ย้ายทอดมันมีความบริสุทธิ์ใจ คือออกมาด้วยหัวใจจริงๆ ไม่ใช่แบบว่าฉันเป็นนักเคลื่อนไหว ฉันต้องให้กำลังใจพวกเธอ ไม่ใช่แบบนั้น แต่ว่าเพราะพวกเราเป็นพี่น้องกัน ทุกคำพูดที่เราสื่อสารกัน เราก็ควรให้กำลังใจ และต้องไม่รู้สึกว่าคนให้กำลังใจดีกว่า หรือว่าเหมือนเป็นผู้รู้กว่า เราจะไม่สร้างความรู้สึกแบบนั้น เพราะว่ามันดูเหมือนเป็นกำแพงกันขึ้นมา ระหว่างเขาจริงๆ แล้วมันมีอีกส่วน หนึ่งที่มันสำคัญก็คือถ้าคนที่เราให้กำลังใจรู้จักกันคืออยู่แล้ว มันก็จะง่ายขึ้น เพราะเขาจะรู้ว่านิสัยเรายังงัย และเราพุดไปด้วยกับเรารักกันจริงๆ นะ แต่ว่าสำหรับคนที่มางาน เข้าร่วมกิจกรรมก็ต้องอาศัยความบริสุทธิ์ใจแล้วก็เรื่องของความเป็นเหตุเป็นผล ไม่ใช่แค่ที่เราจัดกิจกรรมขึ้นมาลอยๆ เหตุผลเราให้มาลอยๆ คือเห็นสภาพของสังคมที่แท้จริง เราควรบริสุทธิ์กับเขาให้มากที่สุดเท่าที่เราจะทำได้

ผู้วิจัย : ญชาากิลลาสุคอยรอนสำหรับวันนี้คะ